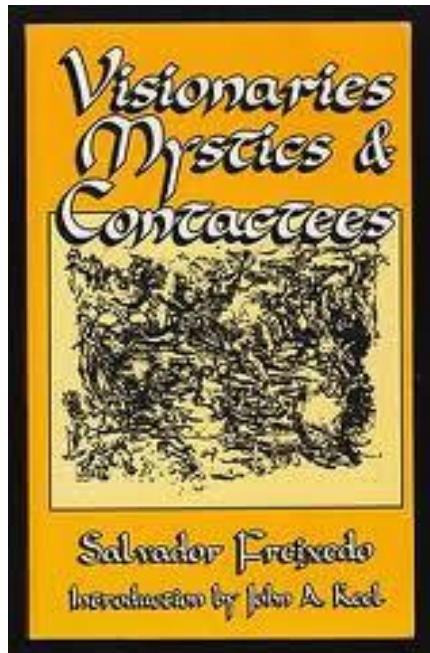

Vizionari, mistici i kontaktirani

Salvador Freixedo

Prijevod: vjetar

Uvod napisao John A. Keel

Uvod

On ne samo da uđe u prostoriju. On, pun dinamičke energije, pršteći idejama, nestrpljiv da dovede do promijena, eksplodira u nju.

U životnoj dobi kada većina ljudi razmišlja o povlačenju u mirnu kuću na selu, Padre, kako svi prijatelji zovu Salvador-a Freixedo-a (izgovara se Frejčedo), leta po svijetu, drži predavanja, sakuplja nove materijale, piše i čini razliku. Mnoge su njegove knjige izazvale veliko komešanje širom španjolskog govornog svijeta, ali ovo će biti prva koja se pojavljuje na engleskom.(a i na hrvatskom – op.prev.)

Pred više od dvadeset godina živio sam u hotelu na Capitol Hillu u Washingtonu. To nije bilo mjesto koje je lako pronaći i samo su moji najbliži prijatelji znali gdje sam, no Padre mi je, kipteći od entuzijazma nekako ušao u trag i mi postadosmo dobri prijatelji. Putevi će nam se ukrštati više puta na mnogim mjestima... čak i u Kostarici. Nikad nisam mogao znati gdje bi on i kada mogao iskrsnuti.

Američki čitatelji često nisu svjesni da se mnoge od manifestacija i fenomena koji su toliko zbunjujući ovdje u SAD-u također događaju i u brojnim drugim zemljama, posebice u Južnoj Americi i Španjolskoj. Naš cijeli planet stoljećima se nalazi pod kozmičkom opsadom. Ljudi s različitim sustavima vjerovanja imaju oprečna objašnjenja za ono što se događa. Samo jedno je sigurno: te manifestacije izravno su povezane s ljudskom rasom i u većini slučajeva nemaju smisla izuzev onog koji im mi pokušamo dati. Vjerski prikaz daleko je uvjerljiviji od znanstvenog pristupa, no kad steknemo pravi uvid u ono što se događa vjerojatno ćemo shvatiti kako se naše religije temelje na istim vrstama pogrešnih interpretacija koje su inspirirale vjerovanje u čudesne svemirske brodove i ufonaute.

Salvador Freixedo je jedinstveno kvalificiran za proučavanje svega ovoga. Bio je jezuitski svećenik (isusovac op.prev.) dugi niz godina i raskrstio je s religijom na vlastiti fascinantan način.

Ono što on ima za reći o religiji je važno i ne bi trebali, zbog vlastite nestrpljivosti da dođete do još jedne NLO anegdote, preskočiti religijske dijelove ove knjige. Padre je velik raritet na polju NLO tematike. On je mislilac. Većina NLO-knjiga samo su oblik pornografije osmišljene kako bi zagolicala čitatelja da posegne za njima na vrlo niskoj emocionalnoj razini. Prosječan NLO čitatelj želi biti stimuliran na iracionalan gnjev pričama o zavjeri i vladinim supresijama. To rezultira time da vam nije potreban I.Q. kako bi se mogli nositi s materijalom, potrebna vam je samo suspenzija nevjerice i naivna lakovjernost. Priče o srušenim tanjurima slijepo su prihvaćene baš poput nemogućih ludorija iz filmova o James Bondu. Padre ne nudi ovu vrstu pornografije. On nastoji prodrmati vaš aparat za razmišljanje da proradi. Zamislite da sjedite u kafiću u Barceloni i Freixedo vam naširoko obrazlaže, kazuje vam što je doživio i iznosi zaključke do kojih je došao na temelju svojih opsežnih istraživanja.. Nije to neki divljooki amater koji je sjedio na brežuljku čekajući "svemirce." To je visoko obrazovan čovjek koji je vrlo teško radio dugi niz godina na prikupljanju i proučavanju tog materijala, i sada nešto od toga dijeli s vama.

Ostavite po strani svoje predrasude i neka vas Padre odvede na jahanje vihora.

John A. Keel
New York, NY

Nešto se tu događa!

Milijuni stvari se konstantno dešavaju a da su potpuno nevažne za napredak čovječanstva ili razvoj pojedinih kultura.

Postoje zbivanja koja pune stranice novina i časopisa, a koja su vrijedna objavljivanja samo zbog vještine onih na koje se odnose ili nesposobnosti onih iz medija. Razvod slavne ličnosti, na primjer, nije ni od kakve važnosti osim nepreglednoj masi neprosvijećenih u potrazi za nečim što će im ublaži njihovu beskrajnu dosadu. Izjave političara isto tako ne bi trebale biti nikome

od interesa jer političari gube vrijeme na igre i deklaracije koje čak ni oni ne doživljavaju ozbiljno. Njihovo jedino uvjerenje je potreba da ostanu na vlasti. A i ostali njihova ranga - velika većina, da se razumijemo - vjeruju isključivo u stvaranje vijesti.

No postoje događaji koji se ne pojavljuju niti u novinama niti u časopisima a ipak su od velikog značaja za čovječanstvo. Neki nisu postali poznati zbog nesposobnosti medija da prepoznaju njihovu važnost. Lakše je izvještavati o smrti ostarjelog modnog dizajnera ili sumi novca plaćenog za bejzbol igrača. Drugi pak ostaju nepoznati zbog postojanja sila koje su odabrale da ostanu nepoznati, što nas vraća nazad u dane kada su kraljevi i feudalni gospodari odlučivali svoje podanike držati u neznanju, obzirom da se razmišljanje može premetnuti u opasan sport.

Pod zbivanjima ne mislim na bombastičnosti (poput atentata na predsjednika), nego na struje ili trendove koji se javljaju u moralnom, kulturnom ili intelektualnim tkivu ljudskih društava. Mnogo puta su iznenadni događaji koji prodrmaj u narode ili kontinente ništa doli refleksije dubljih trendova koji se odvijaju u ljudskom umu, doduše nesvjesno. Ljudska povijest prepuna je transcendentnih događaja koji su prolazili potpuno nezapaženo od strane onih koji su bili živi za vrijeme njihova odvijanja, i tek bi puno kasnije ti događaji dobili svoje zasluženo i pravo mjesto.

Tri fundamentalna događaja

1. Otkriće snage uma

Prvi događaj je izravno vezan uz parapsihologiju. Čovječanstvo postaje sve svjesnije činjenice da je kapacitet našeg uma daleko veći nego se pretpostavljalo. Ono što podrazumijevamo pod pojmom povećanja svijesti čovječanstva treba tumačiti široko. Nažalost, veći dio ljudske rase ignorira ovo kao i mnoge druge istine. Mali dio čovječanstva dostigao je ekonomsku sigurnost i može si priuštiti nekoliko trenutaka slobodnog vremena, i nažalost ga rasipa na trivijalnosti umjesto na unapređivanje i razvijanje vlastite inteligencije i vladanja. Masa čovječanstva, u međuvremenu, kao rezultat tiranskih interesa vladajućih klika, robuje jedva sposobna osigurati kruh na stolu. Ovaj ogroman dio ljudskih bića ni na koji način nije otkrio neočekivane sposobnosti uma, kao niti da su njima obdareni. Umjesto toga, njih su njihovi vladari oblikovali da se zadovolje mrvicama koje padaju s ruba stola inače će ih u silovitom udaru izbrisati kada vrhovnicima poraste neobazrivost.

Pa ipak, manjina je postala svjesna čudesa oklopljenih unutar naših lubanja, i ne samo unutar lubanja, nego s kraja na kraj božanstvenosti koja sklada ljudsko biće obdarujući ga beskrajnim potencijalom. Glavni simptom ovog stanja svijesti je navala interesa za Parapsihologiju. Kada su se te sile pojavljivale u prošlim vremenima, vrlo brzo bi bile monopolizirane od strane religija i shodno tome manipulirane. Koristile su se kao "dokaz" božjeg odobravanja klera, obzirom je Bog bio njihov izvor. Kad bi se te sile javljale izvan vjerskih okvira, ili u onima kojih se vladajući teokrati nisu željeli

pridržavati, tada bi to prestala biti čuda i postala bi  avolja djela. Vidovnjak je tada morao biti vrhunski pažljiv da ne bi završio re -pečen.

U svojoj knjizi „Parapsihologija i religija“ prodiskutirao sam ovaj predmet u poglavlju o paranormalnim događajima u religiji tako da se ovdje neću ponavljati. Neka samo bude rečeno da nas je parapsihologija opskrbila neospornim dokazima kako ti događaji imaju prirodna ili nad-prirodna objašnjenja koja ni na koji način ne bi trebala biti Bogu uvredljiva.  to se telepatije tiče, matematika nam je pružila dokaz da je u brojnim slučajevima ljudski um bio u stanju čitati misli drugih ljudi ili skočiti ispred aktualnih događanja. Ne smijemo zaboraviti da katolička doktrina obiluje " itanjem misli" i koristila ga je kao sredstvo širenja te doktrine. Činjenica da ne znamo kako je moguće činiti takve stvari ne znači da Bog mora biti uključen u objašnjenje.

No nisu samo telepatija i vidovitost ti koji su čovjeka učinili svjesnim njegovog potencijala. Postoji niz drugih fenomena koji idu daleko onkraj čitanja misli.  ovjek je sada svjestan da je um sasvim sposoban dominirati materijom, činiti da se pojavljuje iz ni ega. Olof Johnson, vidovnjak koji je surađivao s NASA-om tijekom telepatskih manifestiranja na Apollo misijama, opetovano je uspijevao prema volji učiniti da se cijeli  pil karata pojavljuje i nestaje. Bilo koji iole pristojan tekst na temu Parapsihologije osigurat će čitatelju evidenciju svih tih vrlo dobro dokumentiranih događaja. Premda bi sada već mogla biti zastarjela, osobno preporučam „Raspravu o Parapsihologiji“, Rene-a Sudre-a (Ediciones Siglo XXI, Buenos Aires).

Sumnjati u postojanje širokog spektra paranormalnih događanja u ovom kasnom stadiju, demonstracija je izuzetne tvrdoglavosti. Nevjernici su pozvani da i dalje nastave činiti upravo to. Siguran sam da će na i nešto bliže njihovom ukusu u političkim raspravama i televizijskim komedijama.

Naravno da su paranormalna iscjeljenja o kojima čitamo u posljednjih nekoliko godina natjerala medicinske krugove u paniku. Njihovi članovi bolje od ikoga znaju koliko je teško svladati složenost ljudskog tijela i suptilne psiho-fizičke balanse koji njime upravljaju. Slijedom toga, njima je nepojmljivo da bi tamo vani negdje trebao postojati netko nepismen tko rukuje posve neadekvatnim (i opasnim) alatima, ili još gore, golim rukama postiže ono što oni ne mogu učiniti ni uz godine osposobljavanja. No čini se da je čovječanstvo shvatilo kako je "nemoguće" zapravo posve moguće. Kao rezultat toga, riječ "nemoguće" se sve manje i manje koristi, ne samo od strane medicinske struke nego i od strane fizičara. Moram podsjetiti one liječnike koji inzistiraju na tome da su ta iscjeljenja trikovi, da su mnoga doista i bila, jesu i će biti, ali da su i mnoga druga bila istražena od strane profesionalaca obučenih baš poput njih, te proglašena autentičnima. Samo je potrebno jedno istinsko psihičko izlječenje da bi ljudi shvatili kako su njihovi umovi obdareni snagom koja je u stanju činiti nemoguće.

Prije podosta godina, moć hipnoze mnoge je navela da posumnjaju kako su dubine uma nemjerljivo prostranije nego se mislilo. No na račun dogmi i okova u koje su bili zarobljeni umovi učenih tog vremena, na hipnozu se gledalo sa

skepsom, ne samo u crkvenoj hijerarhiji, nego i od strane ljudi od znanosti. Bilo je nečeg čarobnog i nestvarnog u vezi nje. Danas smo naučili da postoje mnoge stvari koje nadilaze granice racionalnosti. S druge strane, Crkva je zaboravila da mnogi od njezinih obreda i praksi nisu ništa više nego ostaci obreda i praksi iz drugih vremena (sadržaj i forma sakramenata su ono što je ostalo od ritualne magije antike).

Danas je hipnoza validna znanstvena činjenica, a njezina uporaba široko rasprostranjena. Pokazuje nam dubine duše neutvrđenog izvora i čini nas svjesnima da se unutar nas nalaze stvari o kojima nemamo saznanja, te da naša slobodna volja i nije toliko slobodna kao što smo mislili. Postoji otrežnjavajuća činjenica da svi naši postupci mogu biti telepatski manipulirati.

To da smo uspjeli spustiti čovjeka na Mjesec ispunjava nas ponosom i pomaže nam izbrisati ožiljke koje su stoljeća fanatizma nanijela govoreći nam da smo „grješnici“ u prijekojoj potrebi „spasenja i otkupljenja“ koje će nas osloboditi od opasnosti „vječnog prokletstva“, te kako moramo „žrtvovati sebe“ dok živimo u ovoj „dolini suza“. Ipak, ovaj gigantski uspjeh nije ništa doli posljedica drugih divovskih skokova naprijed na području fizike. Čovjek puže gore – ne u potpunosti bez straha - prema drugim dimenzijama postojanja i drugačijim načinima i smislu života.

Prije sedam godina stajao sam na ulazu u meksičko Ibero-američko Sveučilište kada mi je prišao nasmijan 14-godišnjak i stisnuo ruku rekavši: "Ja vas znam! Vi ste Otac Freixedo! Vidio sam vas jednom na TV-u i prepoznao dok sam prolazio autobusom." Sišao je s autobusa ponukan ogromnom žudnjom prodiskutirati sa mnom o nečem što je proživljavao već neko vrijeme. Razgovarao je i s drugim svećenicima, ali su mu rekli da samo umišlja stvari i da se moli dok ne prođu. Čak ga je i vlastiti otac udario kad mu je rekao.

Opisao je svoj "problem"- jedno normalno van-tjelesno iskustvo. (OOBE – op.prev.) Ponekad bi, ležeći na krevetu potpuno budan, s užasom primijetio da počinje plutati i u vodoravnom položaju uzdizati se u zrak. No ono što je nalazio zbunjujućim bila je činjenica da je mogao vidjeti svoje nepomično tijelo još uvijek u krevetu. "Prvi put kad se to dogodilo", rekao je, "bio sam prestravljen jer sam mislio da sam mrtav i da mi duša odlazi na drugi svijet. Pokušao sam vrisnuti, ali nisam mogao."

Siroti mi je dječak nastavio iznositi svoje probleme i strahove, preuveličane zbog svih onih kojima se obratio za savjet a oni nisu znali što da mu kažu smatrajući njegova iskustva iznimno čudnima. Vjerovao je kako su ta iskustva jedinstvena i zastrašujuća, dok su ona zapravo prilično uobičajena u okvirima Parapsihologije a u novije vrijeme i duboke psihologije. I dok mi još uvijek ne znamo točno koji mehanizmi upravljaju fenomenom, postoje mnogi ljudi koji su više ili manje sposobni manipulirati ga

Povišene razine svijesti, u paru sa osjetilnim hipertenzijama, fenomeni su o kojima mistici i iluminati već stoljećima raspravljaju u okviru svih religija i kultura. Ove sile su sada nadohvat prosječnim osobama, iako su, žalosno je

za reći, mnogi posegnuli za njima preko vrlo opasnog prečaca koji nude droge.

Škole s ciljem "unaprjeđenja uma" postoje svugdje ovih dana. Za njih se može reći isto što i za iscjeljivanje vjerom. Činjenica da većina njih postoje isključivo s razlogom da odvoje budale od njihovog novca ne znači da sve takove institucije to i čine. Mnoge od njihovih metoda, izvedene iz istočnjačke filozofije, pomogle su tisućama povratiti unutarnji mir koji im je moderni život oduzeo. Zajedno s osjećajem mira, neki su stekli mentalne moći koje su im pomogle da se nose sa svojim bližnjima, ili da budu osjetljiviji na promjene u okruženju u kojem žive.

Ukratko, ljudi ne samo da uče kako koristiti svoje umove za vlastitu korist, nego isto tako otključavaju moći koje su se u nekim drugim vremenima smatrane djelima Boga, ili đavla.

2. Čovjek nije vladar kreacije

Drugi događaj koji se potihom odvio, a koji će uskoro možda imati dalekosežne posljedice za našu vrstu, rastuća je svijest da čovjek nije "kralj stvaranja" i "gospodar svega živućeg". Otkrilo se da smo manipulirani od strane nekoga ili nečeg nepoznatog, sile koja se odnosi prema nama s vrlo malo poštovanja i koja nas iskorištava za vlastite svrhe na potpuno isti način kako mi koristimo životinje.

Ovo će otkriće, naravno, naići na puno otpora i potpuno je prirodno da to tako bude obzirom da ljudska psiha nerado priznaje neugodne istine koje bi mogle nasilno izazvati radikalne promjene u našim uvjerenjima. Ako se ovo otkriće dokaže legitimnim, iako to stanje postoji još od početka vremena, čovječanstvu se sprema kolektivni šok kada shvati što se tu točno događa.

Osnove ovog koncepta nisu utemeljene na nagađanjima. Imamo posla s činjenicama takve magnitude da neću biti nimalo iznenađen ako čitatelji odbiju povjerovati u njih. Ovo nije križarski pohod uvjeravanja drugih u moja uvjerenja. Ograničio sam se na njihovo dijeljenje, osobito s onima koji žele čitati o rezultatima mojih čitanja, putovanja i spoznaja. Iako postoje mnogi koji odbijaju vjerovati u ovu premisu manipulacije od strane vanjskih sila, neki su to sami za sebe otkrili, i uvjerali se. Za ovu nekolicinu život je poprimio potpuno drugačiji aspekt, a sukladno tome promijenile su se i njihove filozofije i stavovi.

Najkrvavije žrtve ovog šoka, međutim, bili su odani kršćanski vjernici jer im je izazvao kolaps krucijalnih uvjerenja. Ako je sve ovo istina, pitaju se oni, što onda ostaje od utješne ideje božanske providnosti? Zar nam ne bi rečeno da su naš život i djelovanja pod zaštitom snage Boga i našeg Svetog Anđela Čuvara? Zar nije rečeno u Mateju 10:30 i Luki 12:7 da se ne trebamo bojati, jer nama "su i vlasi na glavi sve izbrojene?" Tko je onda odgovoran što su naši životi izloženi tajanstvenim negativnim silama?

Na žalost, na ova pitanja ne postoji spreman odgovor ukoliko se moramo uteći izlzanim teološkim rezoniranjima o Bogu i svrsi postojanja. Biblijski Jahve/u originalu „Yahweh“-op.prev./ (ili Jehova/u originalu „Jehovah“-op.prev./, kao što ga pogrešno nazivaju oni koji odbijaju proučavati Bibliju) isto tako nema odgovor koji bi nam mogao ponuditi jer je i on sam samo još jedan izgovor podmetnut od onih koji pokušavaju objasniti neopipljivo. Ni na koji način ja ne negiram postojanje Boga; ja samo kažem da je Bog kojeg nam je dao Mojsije u Starom zavjetu, božanstvo niže lige stvoreno u njegovom vlastitom umu, materijalni Bog zaluđen s Izraelcima još uvijek neupućenima u postojanje drugih naroda svijeta. Ne možemo ni početi zamišljati Boga Andromeda galaksije koji bi bio toliko pristran prema grupiranju ništa različitijih od njemu bližnjih, ili bi smrvio bespomoćne Amorejce jer su prije "njegovih ljudi" stigili na ono što je bilo gotovo pa ničija zemlja.

Međutim, biblicistima ne bi trebalo biti iznenađujuće da je došlo do promijene čovjekovog statusa budući da je ključna figura Novog zavjeta, Sv. Pavao, u više navrata rekao kako je vrag vladar ovoga svijeta, dok u 2. Korinćanima 4:4 i tvrdi da je đavao "bog ovoga svijeta." Osim toga, knjiga Otkrivenja kaže da kada se drugi dolazak odvije, Sotona će biti pušten iz svoje tamnice da zavede sve narode. Sudeći prema valu proročanstava koja nas preplavljaju ovih dana, "Krist dolazi!"

Ako je Sotona doista u bijegu, i ispadne da je stvarno nadležan za stvari, ne bi nas trebalo iznenaditi da svjedočimo znatnom smanjenju čovjekove dominacije. Što se mene tiče, ja ne mogu vjerovati u Sotonu kojeg nam daje Crkva iz istih razloga zbog kojih sam odbacio biblijskog Jahvu. Ja vjerujem da su snage koje stoje iza ova dva "bića" sile koje čovječanstvo danas otkriva. Nadasve zločudan način na koji vladaju čovječanstvom, u svakom pogledu uklanja bilo kakvu mogućnost da ih smatramo sposobnim vladarima.

Što je onda temelj moga impliciranja da čovjek nije "vladar kreacije" i da su naši umovi manipulirani od strane nečega skrivenih nacrti? Svoje sam ideje temeljio na činjenicama i na mislima mnogih ljudi. Svima onima koji se pitaju zašto te činjenice nisu otkrivene prije, odgovorio bih da su zapravo bile otkrivene, a zatim zastrte iza onoga što znamo kao religije.

Sve svjetske religije se slažu da čovjek nije kralj svijeta i da postoje tajanstvene sile (ne nužno Bog) koje su superiorne čovjeku, a često i protiv njega. To je razlog zašto sve religije dijele potrebu za konstantnim "udovoljavanjem Bogu ili bogovima", nudeći neograničene količine hrane, paljenica ili žrtvi, ovisno o mentalnim ustrojima vjernika.

Asirci i Babilonci su živjeli u strahu od svojih bogova, a njihova religija se sastojala od djela kompenzacije za obranu od zla. Kršćanstvo je stvorilo doktrinu "božanske providnosti" kako bi ljudske psihe zaštitilo od šokova boli, patnje, bolesti, gladi i smrti koje gledamo svuda oko nas, a zbog koje, kada udare nesreće, ljudi gledaju prema nebu pitajući: "Zašto?" isključivo kako ne bi dobili nikakav odgovor. Mojsijev Bog nema odgovore. (Čini se da je prezauzet ubijanjem Filistejaca, koje danas zovemo Palestinci.)

Na pitanje zašto te tajanstvene sile koje vladaju čovječanstvom nisu identificirane ranije, moguće je odgovoriti ovako: te energije su izrazito superiorne u odnosu na naše umove, i oduvijek su se jako trudile spriječiti nas da shvatimo kako smo tek sitna pokretna imovina.

Međutim, koliko god se to čudnim činilo, moderna fizika pomaže nam otkrivati otajstva Boga, i ne samo fizika, nego i sam evolucijski put koji je ljudski um prošao kroz stoljeća. Mi sada raspoložemo ogromnom količinom podataka koji nas navode da povjerujemo kako nas inteligencije koje uređuju svijet suptilno pokušavaju odvratiti od traga koji bi doveo do njih samih u ulozi manipulatora ljudskih života. Moramo priznati da su u tome bili uspješni, barem što se većine čovječanstva tiče.

O kojim to podacima govorimo? Njih se može pronaći u svim vremenima i kroz cijelu ljudsku povijest. S vremena na vrijeme bi čovječanstvo doživjelo nasilne ispade tih nadljudskih snaga. Generaciju koja bi im svjedočila ispunili bi čuđenjem, i njihovi "stručnjaci" (nikad u zaostatku) uspjeli bi iznaći objašnjenje. A sljedeća generacija, onda, ne bi pamtila ništa od onoga što se dogodilo

Nestanci ljudi

Kada čitamo u Bibliji da je Ilija pometen vatrenim kočijama, ne osjećamo se uznemireno obzirom je to bio čin koji se dogodio unutar božanskog referentnog okvira s Bogom kao centralnim uporištem. Kao Gospod i Stvoritelj, Bog, s nekim od svojih podanika, može činiti što god mu se prohtije, čak do te mjere da ga udalji s ovog svijeta na jedan tako bizaran način. Kada 2988 vojnika pod zapovjedništvom pukovnika Li Fusien-a 1939. nestane u kinesko-japanskom ratu, ili kad cijelo Eskimsko selo Angikuni u Kanadi nestane (30 osoba zajedno s leševima iz grobova), ili kada 4000 vojnika u Pirinejima nestane bez traga tijekom Rata za španjolsku baštinu, počinjemo se pitati s kakvom mi to vrstom božanskog poretka zapravo imamo posla.

Kada londonski Lloyd's, najstarija i najprestižnija pomorsko-osiguravateljska tvrtka na svijetu, kaže da su između 1929. i 1954. na pučini nestala 222 broda bez da su odaslali signal za opasnost, te da ih je samo 1970-71. nestalo 350, počinjemo sumnjati da se netko ili nešto debelo petlja u ljudske poslove.

U svrhu jezgrovitosti izostavljam nebrojene pojedinačne nestanke. O većini njih malo se zna, sam nestanak ih je sačuvao. No, u slučaju Donald-a Crowhurst-a, usamljenog navigatora, imamo zanimljiv detalj. On je napisao kriptične fraze o "kozmičkim bićima" i patnji koju u okviru svojih "igara" nanose čovječanstvu.

Takova iščeznuća nisu prirodnih uzroka. Svjedoci se potvrđuju oko načina na koji su žrtve pometene u svemir, i većina tih slučajeva uključuju zagonetne oblake u koje bi ljudi nestajali. (Čitatelj se treba podsjetiti važnosti oblaka u Bibliji - oblak koji je 40 godina slijedio Izraelce, i oblak na kojem je Isus otišao u Novom zavjetu – o kojem ćemo još prodiskutirati).

Ponekad oni pometeni ovim oblacima ne nestanu već budu prebačeni na ogromne udaljenosti. U tri slučaja, za koje ja znam, udaljenost je bila veća od 7000 kilometara. Žrtve izjavljuju da ih je preplavio čudan oblak i prouzročio gubitak svijest. Po buđenju bi se našli na nepoznatom mjestu. U samo jednom od tih slučajeva četiri žrtve su bile u autu, i ne samo da nisu izgubili svijest, nego su i promatrali nemali kružni metalni predmet kako ih vuče kroz zrak samo da bi ih sigurno premjestio na velikoj udaljenosti od mjesta na kojem su bili. Meni su poznata imena, datumi i mjesta tih događaja. Sve što nevjernik treba učiniti je posjetiti lokaciju i saznati sam za sebe.

Naravno, pokušat će se sve "znanstveno" objasniti, što bi moglo biti jako teško ako se ima u vidu upletenost policija i vladinih agencija dotičnih zemalja, kao i činjenica da su se žrtve morale vratiti kući komercijalnim zrakoplovnim linijama ili vozilima koja su bila potpuno stvarna.

U slučaju Graciele Jiménez, jedanaestogodišnjakinje iz predgrađa Cordobe, u Argentini (kolovoz 1968.), oblak koji ju je pomeo bio je savršeno bijel i vrlo malen, ne više od dva metra visok. Kad se tri sata kasnije probudila, nalazila se na Plaza-i de Espana u središtu grada. No u drugim slučajevima nestanci (koji uključuju nesrazmjern broj djece) se spontano dogode, a žrtve ponovo pojave nakon nekoliko sati ili dana. Takav je bio slučaj s Marfa-om del Pilar i Oscar-om Fernandez, rođacima starim 5, odnosno 3 godine, iz sela Villalobon iz Palencie u Španjolskoj, koji su pronađeni 27 sati kasnije. Sedam godina star Jose Antonio Montequi je bio izgubljen četiri dana na snježnim vrhovima Teide na Kanarskim otocima. Četverogodišnja Ceferino Contreras iz Argentine nestala je u Pie de Palo-u, a pronađena je mnogo kasnije, živa i zdrava, na teško pristupačnom planinskom području. Susan Jones iz Engleske pronađena je 22 sata kasnije, nakon što je u laganoj odjeći podnijela niske temperature unatoč svojih samo tri godine starosti.

Godine 1969., zajednica Vila Velha-e (Espiritu Santo, Brazil) doživjela je „ospip“ nestanaka koji su bacili nešto svjetla na misteriju, ali je nisu posve objasnili., Djeca su tiho počela nestajati tijekom kolovoza. Nitko nije imao pojma gdje. Nakon što je prošlo mjesec i pol dana, a roditelji se pomirili s nestankom svoje djece, ona su se počela ponovo pojavljivati, teturajući nijemo selom poput automata.

Upitani od roditelja i nadležnih tijela gdje su bili, nisu se mogli sjetiti što se događalo tijekom tog vremena. U nekim slučajevima djeca jesu upamtila da ih je čovjek odjeven u crno pozvao na vožnju u svom vrlo pametnom automobilu i ponudio im cigaretu. Iza toga ne sjećaju se više ničeg. Jedna djevojčica je rekla da ju je gospodin, također odjeven u crno, poveo na izlaz iz naselja do sjajnog predmeta za koji je rekao da je njegov "zrakoplov" i ponudio joj vožnju. Kada se uplašila i odbila dao joj je neke bombone i rekao neka ide kući.

Godine 1979. desila su se tri odvojena incidenta u Španjolskoj u kojima su parovi izgleda prevezeni u samo nekoliko sati do Čilea i Perua. Unatoč svim mojim nastojanjima, nisam uspio potvrditi ove incidente. Kao i kod svih istraživanja čovjek dođe do prepreke koju je nemoguće proći.

Također 1979., u razmaku od dva dana, dogodile su se dvije otmice djece u pokrajinama Tarragona i Albacete (Španjolska). Djeca su se kasnije ponovno pojavila pod vrlo čudnim okolnostima daleko od svojih domova.

U drugim slučajevima djeca ponekad nestanu zauvijek. Najpoznatiji slučajevi su onaj Olivera Lerch-a (24. prosinac 1890. u South Bendu, Indiana) i Olivera Thomasa (24. prosinac 1908. u Engleskoj). U oba slučaja čuli su njihove glasove kako govore da su oteti i u oba slučaja su glasovi dolazili odozgo utišavajući se kao da su nestajali u prostoru. Slučajevi s glasovima koji se gube u visinama pozivajući pomoć, također se pojavljuju i u novije vrijeme: 1932. slučaj lovca u Pirinejima, te odbjeglog vojnika Ramona Castillo-a 1939., također u Pirinejima. Sedam godina star Martin Dennis nestao je dok je šetao u blizini oca u planinama američke savezne države Tennessee, u kolovozu 1969. Točno stoljeće ranije, u kolovozu 1869, trinaestero djece nestalo je iz vrta u Corku, Irska. U istom mjesecu 1860. u Briselu je nestalo dvoje djece, a u kolovozu 1896. nekoliko djece nestalo je u Belfastu, Sjeverna Irska.

Koincidencije i paralelne situacije vrijedne su da se istaknu: dva dječaka po imenu Oliver; nekoliko nestanaka u Pirinejima; dva 24. prosinca; mjesec kolovoz se pojavljuje više puta; broj devet čini se da igra važnu ulogu ... Možda je to puka slučajnost, ali to je nešto što se javlja kada se radi o paranormalnom, posebno u proučavanju NLO-a.

U Portoriku je bilo poznatih slučajeva nestanaka djece u planinama El Yunque, kao i u okolici gdje su se odigrali mnogi neobični događaji. Neka od djece su bila na samo par koraka od roditelja kad su nestala, i unatoč naporima organiziranih pretraživanja ništa nije pronađeno, čak ni njihove kosti nakon što je prošlo nekoliko godina.

Neki su nestanci bili spektakularni, kao u slučaju nogometnog suca u brazilskom gradu. Tom prigodom, dok su gledatelji napuštali stadion, svjedočili su sučevom podizanju u zrak i usisavanju u malu, tajanstvenu letjelicu. Cijeli slučaj obavljen je misterijom i nikad više nitko nije čuo ništa o sirotom sucu.

Prije dvije godine u Firenci, u Italiji, objavljena je „Knjiga čudesa“ (eng. The Book of Prodigies). To je doslovno popis neobjašnjivih događaja koji nemaju racionalno rješenje. Njezin autor, Julius Obsequens, napisao ju je prije 1700 godina. Drugim riječima, čovječanstvo se oduvijek oduševljavalo događajima koji ne mogu biti logično objašnjeni. Svi povjesničari antike navodili su slučajeve ove prirode. Neki od njih, poput Obsequensa, posvetili su temi cijele knjige.

Iako je istina da su imali slabije razumijevanje prirodnih pojava, nesumnjivo su bili puno skloniji priznati nad-ljudske intervencije. Zanimljivo, uz sve naše znanje o zakonima prirode, naša znanost još uvijek se suočava s istim fenomenima i ne može ih objasniti. Gdje ih i može objasniti, ne pripisuje ih Bogu ili nekom božanstvu, nego nekim zračenjima, više ili manje poznate vrste, ali koja, kako se čini, imaju inteligentno podrijetlo. Pitanje koje odmah

pada na pamet je tko, ili što usmjerava ta zračenja, dajući im selektivnost i takve specifične ciljeve?

Nas se manipulira

Čudnih događaja, koji nas navode na vjerovanje da smo manipulirani od strane nečega što nije Bog, ima mnogo i dobro su dokumentirani. Neću u njih detaljno ulaziti, jer to nije svrha ovog djela. Ono što mi je cilj učiniti je doprijeti do sila u pozadini svih tih stvari koje ostaju neobjašnjive ne samo za znanost, nego i za teologiju.

Oni koji nisu svjesni činjenica, ili ih odbacuju, prvo moraju znati da takve činjenice postoje i da su legitimne. Ostali pak koji vjeruju da su takve činjenice prikrivene, ali ipak istinite, neće imati izbora nego da idu dublje u srž pitanja o krajevima i značenjima fenomena, pa čak ako bi to moglo zahtijevati odbacivanje tradicionalnih vjerovanja, i s vremena na vrijeme, doživljavanje osjećaja užasa. Ovo je moj skromni doprinos evoluciji čovječanstva.

Osim svih tih čudnih događaja, postoji još jedna činjenica koju je čovječanstvo odlučilo tretirati kao nešto normalno. Ona je potakla stvaranje mnogih filozofskih i vjerskih teorija, od kojih nijedna ne služi za objašnjenje iste: problem zla, problem boli, patnje i smrti. Ovo je tema koju sam raspravljao drugdje, a koja nas dovodi do sumnje kako su „Božje providnosti“ ustvari neke druge sile na djelu. Istina je da su bol i smrt uzrokovale da se ljudi zamisle, a za mnoge i da odbace koncept Boga koji natura većina religija. Veći dio onih koji sebe nazivaju ateistima su oni koji ne mogu prihvatiti koncept "Boga" koji bi dozvolio zlu objesno divljanje svijetom.

Da citiram Filona Aleksandrijskog, koji je živio u istom razdoblju povijesti kao i Krist:

„Je li Bog sposoban ukloniti zlo, ali je izabrao suprotno?

Ako je tako, onda nije dobar.

Da li on to želi, ali nije sposoban?

Ako je tako, tada nije svemoćan.

Jeli on sposoban i voljan to učiniti? Pa zašto onda postoji zlo? Odakle dolazi?"

To je srž pitanja. Moja knjiga, napisana dvije tisuće godina nakon Filonove smrti, pokušaj je da se odgovori na njegova pitanja. Nažalost, mrvicu je podbacila. Ipak, kasnije ću komentirati drugi suptilan nagovještaj ove manipulacije koju naša vrsta proživljava. Još jednom smo suočeni s događajem ogromnih proporcija i utjecaja u ljudskim životima, a opet, vrlo tihim i nenametljivim.

Onostrane poruke

U svijetu u kojem živimo, u svim društvima, gradovima i mjestima, postoje tisuće i tisuće ljudi koji primaju "poruke" navodno podrijetlom iz božanskih,

ekstra-svjetočnih, duhovnih ili kozmičkih izvora. Ovaj fenomen stalno dobiva na snazi i ubrzano postaje izvorom zabrinutosti.

Mnogi su naivno zalutali u lavlju jazbinu "kanaliziranja" misleći kako su tu zbog duhovno obogaćujućih iskustava. Mnogi drugi su, međutim, prevareni ili prisiljeni na uspostavu kontakta i natjerani da "kanaliziraju". Čitatelj koji nije u toku s tim događajima može biti prilično iznenađen, no vrlo čudne stvari se događaju u okviru društva, a koje nitko osim žrtava nikada ne primijeti. Kao što sam rekao ranije, to je samo jedan od dokaza da se zaista "nešto događa". Što se tiče teme poruka, nastaviti ću s isticanjem okolnosti pod kojima one imaju tendenciju da se emitiraju i primaju. Primatelj može, ali i ne mora biti voljni sudionik.

* Primanje poruka obično počinje nakon što je žrtva sudjelovala u seansi, sesiji kanaliziranja, i slično. Učestalo se pojavljuje nakon izloženosti Ouija ploči ili nekom drugom sredstvu pomoću kojeg sudionici pokušavaju postati podešeni na neki oblik "onostranosti." Također mogu biti rezultat odlaska u planine, pustinje i slična mjesta, koji se poduzima s jasno određenim ciljem kontaktiranja vanzemaljaca, duhova ili drugih neljudskih entiteta.

* Drugi način ostvarivanja kontakta je jedan koji preferiraju mnoge povijesne ličnosti: biti sam u pećini u stanju molitve.

* Poruke se mogu primiti putem živopisnih snova ili zapisivanjima koja se pojavljuju pod neobjašnjivim okolnostima. Najčešći način primanja su vizije ove ili one vrste ili "unutarnji glasovi". Također mogu biti primljene kroz posjete naizgled ljudskih osoba.

* Sadržaj poruke uzima u obzir primateljevo kulturalno okruženje, iako kasnije može sadržavati i nepoznate materijale.

* Ove poruke čini se počinju u sjajnom, uzvišenom tonu, ne samo što se sadržaja tiče, nego i stila, ali polako počnu degenerirati u vulgarnosti i besmislene uvrede.

* Kada poruka zadrži svoju izvornu uzvišenost s vremenom postane monotona, bolest koju dijele sakralna djela svih religija.

* Na isti način na koji se poruka izopačuje, tako se to dešava i s načinom primanja. Primaoci su prisiljeni primiti ih u nezgodnim trenucima, buditi se usred noći kako bi ih zapisali, na primjer, ili tijekom radnog vremena, gdje je opasnost od otkaz zbog takvog ponašanja vrlo stvarna.

* Primatelj počinje osjećati da je njegov/njezin um oskvrnut. Manje inteligentne ili impulzivnije žrtve postanu fanatici, potpuno nesvjesni mentalne polarizacije kojoj su podvrgnuti.

* Nije uopće neuobičajeno da primatelji poruke nade, nakon što upadnu u halucinaciju o potrebi javnog iznošenja njenog sadržaja, završe u izravnom sukobu s vlastima. U mnogim slučajevima, kada su se nebrojeni primaoci

pokušali riješiti kletve, iznašli su da je to nemoguće. Našli bi se pod prijetnjama, fizičkim prisiljavanjima ili su podvrgnuti mučnim glavoboljama.

* Ukoliko poruka na kraju ispadne pogrešna, bilo zbog proturječnosti sadržaja ili neostvarivosti, čini se da to ne pokoleba primatelja. Naprotiv, učvršćuje se do fanatičnog stava putem razvijanja kompleksa proganjanja. Samo su nešto prosvjetljeniji primatelji sposobni na vrijeme uvidjeti psihičku igru kojoj su bili izloženi, te se osloboditi.

Na žalost, kada osoba koja ništa ne sumnja i koja ništa ne zna o ovoj temi po prvi put čuje ove unutarnje glasove (ili još gore, vidi vizije) njena reakcija bude uvjerenost kako je prožeta božanskom naklonošću. Normalno, neće uzeti u obzir nikakav savjet u vezi s time i zdušno će tražiti daljnje kontakte, obzirom će događaj dati smisao njenom životu.

Kao što je navedeno ranije, tisuće prolaze ta psihička iskustva i nisu svjesni opasnosti s kojima se suočavaju. To je kao da su ugovorili psihički virus protiv kojeg bi trebali uzimati lijekove kako bi izbjegli širenje zaraze na ostatak njihovog uma. Dok, ustvari, oni rade upravo suprotno i pogoršavaju stanje.

U nekim slučajevima, međutim, poruka je pozitivna i njezin sadržaj (barem u početku) prilično vrijedan. Ljudska povijest je s vremena na vrijeme napredovala zahvaljujući tim "mudracima" koji su primili poruke u vezi znanstvenog razvoja ili moralnog napretka.

Povijest je isto tako puna Ivana Orleanskih čiji bi unutarnji glasovi pokrenuli značajnije političke/vjerske pokrete, te ljudi od znanosti čiji su radovi nepatvorene genijalnosti diktirani od istih. Osnivači velikih religija isto mogu biti uključeni u ovu kategoriju. Ipak, u naše doba fenomen čini se postaje sve dosadniji i vulgarniji. Neki ljudi još uvijek primaju vrijedna priopćenja, ali su ona uglavnom subjektivna i osobna. No ona svejedno zadive primatelja zbog načina na koji su primljena.

Mnogi primatelji skrivaju ta iskustva od vlastite obitelji sve dok ne bude prekasno da se izvuku iz stupice u koju su upali.

Ovaj fenomen može se sažeti tvrdnjom kako ljudi otkrivaju onostrano s mješavinom čuđenja i straha. Učimo se da velike povijesne događaje nije odredilo čovječanstvo, kako smo navedeni da povjerujemo. U stvari, saznajemo da četiri-tisućljetna povijest naše civilizacije nije cijela priča, i da Bog dan od teologije nije jedini koji uzrokuje događanja stvari. Postoje toliko čudna zbivanja u našem svijetu da bi bilo bogohulno reći kako je Bog njihov izvor.

Naposljetku, sviće nam da smo u vlasništvu nečeg što zna kako s nama. Ova sila ili viša inteligencija rijetko intervenira među ljudima, osim kada joj to odgovara. Kada i intervenira, čini to bez obaziranja na naše osjećaje o tom pitanju.

3. Kolaps struktura

Treće otkriće, do kojeg su došli učeniji umovi, je da smo svjedoci nečemu što samo slijepci i vlast ignoriraju: promatramo kolaps svih misaonih struktura na kojima čovječanstva temelji svoje argumente, kao i eroziju aktivnih struktura kojima čovječanstvo vlada nad samim sobom.

Kratak pogled na dnevne novine, dovoljan je da potvrdi to. Ne može se reći da je čovječanstvo oduvijek u prirodnom stanju kipljenja. Premda je istina da su oduvijek postojali ratovi, pobune i destabilizirajuće tendencije, ovo što se događa u naše vrijeme, odvija se rapidnije, radikalnije i na globalnoj razini. Obitelj, religija, gospodarski i politički sustavi, voda koju pijemo i zrak koji udišemo - sve to je uključeno u tu promjenu kojom smo zahvaćeni. Takav jedan kapitalni događaj, naravno, neće se odvititi u pet ili deset godina. Nekoliko desetljeća ili čak stoljeća može proći prije nego nastane novi kodeks pravila po kojima živjeti, zbog čega je i nemoguće dati neki točan datum. Iako postoje mnogi ključni datumi i mjesta, oni su rezultat promjena koje su se dogodile postupno tijekom vremena.

U srednjem vijeku pod dominacijom Crkve, ikakva promjena u načinu prilaska Bogu i tumačenju njegovih zapovijedi u konačnici bi dovela do ratova i promjena. U industrijskom društvu poput našega, nedostatak zlata ili nafte bi prirodno rezultirao promjenama, pa čak i revolucijama. Kad je prije nekoliko godina dolar postao nestabilan, to je bio znak onoga što će se ubrzo dogoditi. Najbolji ekonomisti i financijski savjetnici sastali su se da prouče problem recesije i inflacije i ustanovili da nemaju pojma o tome što se događa jer ono što se događalo nije bilo zapisano ni u kakvim udžbenicima: bio je to nov fenomen, tuđ svemu što smo do sada iskusili i simptom velikog kolapsa o kojem raspravljamo. Inflacija i recesija i dalje će se pojavljivati u tandemu, i ako ih se ikad sanira, biti će to kroz mehanizme još uvijek nepoznate stručnjacima.

Kao rezultat inflacije i nezaposlenosti, tu je veće nezadovoljstvo među radnicima. Južna Amerika je gotovo u potpunosti pod vladavinom totalitarnih režima, rezultat je vrlo stvaran strah od anarhije. No ti režimi rijetko da postižu išta doli ogorčenja populacije i stvaranja plodnog tla za učenja Karla Marx-a. Još očitiji znakovi ovog kolapsa mogu se očitati u dezintegraciji dviju struktura koje su bile osovine našeg društva: obitelji i religije.

Kada je riječ o pronalaženju krivca za sve ove nevolje, potraga bi mogla biti beskonačna. Sve se trese i raspada, pa je i prikladno da bi i te institucije trebale podrhtavati. Pitanje koje najviše zabrinjava je: "Hoće li nas te promjene unaprijediti ili srozati? Hoće li kolaps biti nabolje ili na gore?" Stara izreka kaže: "Pile nikada neće biti pijetao, ako ostane u jajetu". Ukoliko se pile odluči izleći, izaći će mokro, slabo i prilično priprosto, ali napravilo je ključnu odluku u svom životu. U postojećem stanju stvari na svijetu, društvo mora donijeti čvrste odluke bez obzira što riskiralo.

Da bi potražili i izgradili nove misaone strukture i nove obrasce aktivnosti trebat ćemo drugačiju vrst ljudskog bića. Trebat ćemo nove ljude, u stvari. Najbolja vijest je da je ova vrsta novog čovjeka već rođena među nama.

Spomenuo sam ranije nove vrste djece koja se pojavljuju posvuda, koja ne samo da su sposobna za doista nevjerojatna paranormalna čuda, nego su i obdarena zrelošću i svjetonazorom koje mnogi odrasli nikada neće postići. Nisam ja jedini koji to vjeruje. Pedro Romaniuk, argentinski pisac i moj poznanik, u svojoj knjizi Extraterrestrial Science (Vanzemaljska znanost) kaže:

"... Novog čovjeka iz naših razgovora može se svjedočiti u Novoj Djeci koja su naša evolucijska poboljšanja i pojavljuju se u svim zemljama." .

"... inteligencija sadržana u toj djeci je u evolucijskom smislu superiorna našoj vlastitoj ... imaju urođenu univerzalnu i prirodnu osviještenost koje nisu viđene od davnina. "

Taj "novi poredak" stvari već je u umovima mnogih muškaraca i žena. Još je uvijek nerazvijen i neuređen, ali izlazi na vidjelo. Ova nova ideologija još uvijek je uspavana u kolektivnoj svijesti čovječanstva, ali to je ono što uzrokuje potrese i kolaps starih struktura mišljenja i djelovanja.

2

Stanje parapsihologije danas

Tijekom vožnje brodom dijete upadne u vodu jezera Valencia u Venezueli. Kako nije znao plivati, dječak potone. Pola sata ga je njegov rođak očajnički pokušavao spasiti. Nakon što je prošlo točno pola sata, dječak je izronio iz vode normalno dišući; u stvari, bio je pomalo i ljut zbog izvlačenja jer se "izvršno zabavljao igrom u dubinama" (kako izjavljuje dječakova majka). Miran dan bez vjetera: Obitelj na pikniku promatra kako se čudan oblak približava stablu. Kada je oblak okružio stablo, ogromna količina lišća počne otpadati dosežući tlo potpuno suha. Kada se oblak, nakon kratkog susreta s drvetom odmaknuo, na zaprepaštenje svjedoka, obližnji glog se počinje micati i njihati.

Dva se kamiona zajedno kreću autocestom. Trenutak kasnije, dva mala bića nalik popularnom poimanju vilenjaka, pokušavaju prijeći. Prvi vozač ne koči i njegov kamion udara jedno od bića; drugi kamion koči i drugom vilenjaku je prelazak omogućen, što on, osmjehujući se vozaču i čini. Nešto kasnije, nakon što su se oba kamiona zaustavila, kamion koji je udario vilinsko biće se zapalio i nastavio gorjeti sve dok od njega nije ostao samo pepeo.

Kolumbijka na proputovanju Mediteranom uviđa da je sve tanja s financijama. Odjednom glas u njenoj hotelskoj sobi progovara, "Pogledaj si u novčanik." Pogledavši, pronalazi četiri potpuno nove novčanice od pet dolara. Ostatak svog putovanja, koje se protegnulo na nekoliko zemalja, kad god bi se pojavila potreba za novcem ona bi otvorila torbicu kako bi u njoj, u novim novčanicama od dvadeset dolara, pronašla točan iznos. Kada je putovanje završilo, stao je i priljev lake love.

Dječak zaposlen u malenoj trgovini često će odlaziti kopati po prašini nedaleko od trgovine. Njegovo kopanje odmah bi bilo nagrađeno kovanicama, dok se stari vlasnik trgovine žalio kako mu novčići na vlastite oči nestaju.

Usamljenu farmu u Kolumbiji posjetilo je pet letećih diskova. Primaknuvši se, osuli su paljbu bliještećih snopova i zraka po stanovnicima farme koji su sačmaricama odvažno pružili otpor. Nakon nekog vremena, diskovi su nestali

jednako nenadano kao što su se i pojavili, ostavljajući iza sebe ranjenog dečkića.

Pedesetogodišnji muškarac ugledao je kod ulaza u svoj vrt neobičnu pticu veću od orla. Bila je to ptica njemu nepoznate vrste obzirom je letjela ukrućenih krila. Munjevito je aterirala na granu stabla u njegovom vrtu, pretvorivši se u porculansku, ili staklenu loptu koja se bučno rasula, dovukavši i otale članove obitelji na mjesto događaja. Pokušali su pronaći staklene krhotine, ali ništa ne nađoše.

Čudne radnje odvijaju se posvuda. Sve što je bilo potrebno da gore navedene priče, u nekim od slučajeva kazivane od samih sudionika, ugledaju svjetlo dana, bilo je društveno okupljanje u kući u Caracasu.

Bespredmetno je "ozbiljnom umu" poricati sve ono što nadilazi lako objašnjivo. Mi smo sa svih strana okupani misterijima, i rijetki su oni koji nisu doživjeli nešto posve nelogično ili znanstveno neobjašnjivo. Unatoč znanstvenoj nevjerici činjenice su tu, ponavljaju se iz generacije u generaciju.

Službena parapsihologija, na žalost, odbija priznati te događaje i sebe ograničava sa varijacijama četiri ili pet vrsta paranormalnih događaja. Postoje čak i neka sveučilišta koja jedva da idu dalje od okretanja Zener kartica kako bi sami sebe uvjerali da telepatija zaista postoji.

Prije samo nekoliko mjeseci posjetio sam dr. Karlis-a Osis u New Yorku. On je jedan od najistaknutijih parapsihologa SAD-a. Nakon dobivanja pet minuta njegovog dragocjenog vremena, odvažno sam sugerirao da je sramota što se u njegovom polju čini s mlađim, odvažnijim istraživačima koji proživljavaju isto ono što su druge discipline radile parapsihologiji godinama unazad – prozivaju ih ludima i izbacuju iz svetih odaja "znanstvene" Parapsihologije u kojima ima mjesta samo za službeni nauk.

Moja ga je smjelost prisilila da kaže kako su posvetili ozbiljnu studiju van-tjelesnim iskustvima i simultanim pojavljivanjima. Čestitao sam mu i dodao da, ako žele doprijeti tomu do dna, trebali bi napraviti dubokoumnu i nepristranu istragu u samu srž svjetskih religija, budući se takvi događaji stoljećima pojavljuju kod mistika svih vjeroispovijesti.

To je "šira slika" onoga što se događa ne samo u Parapsihologiji nego i u drugim znanostima. "Svete krave" uhljebljene na eminentnim pozicijama futraju umove svojih mlađih ili maštovitijih kolega.

Godine 1927., kada je Toribio Mexta Xesspe sa svojom grupom provodio topografsku studiju zračnih snimanja, izvijestio je nadređene u Limi o postojanju bizarnih ukrštenih linija na platou između Nazca-e i Lime. Njegovi nadređeni su bili neimpresionirani, te utvrdiše da su to samo kanali za navodnjavanje. Trideset godina je prošlo prije negoli su drugi "pretpostavljeni" shvatili da su suočeni s jednim od planetarno najvažnijih arheoloških nalaza.

U svibnju 1950., Andre Dupont-Sommer, profesor semitskih jezika sa Sveučilišta u Parizu, pročitao je studiju o nekim vrlo zanimljivim svicima koje

su u blizini Mrtvog mora 1947. pronašli neki pastiri. Njegova predavanja na tu temu pokrenula su znanstvenu kontroverzu koja još uvijek traje i koja je imala ogroman religijski značaj. Šezdeset godina ranije, čovjek po imenu Moses William Shapiro prosvirao si je metak kroz glavu u sirotinjskom Rotterdamskom naselju jer su "stručnjaci" biblijskih nauka i drevnih spisa u Parizu, Londonu i Berlinu ismijali svitke koje im je predočio na analizu, svitke koje je mjesecima prije dobio od pastira u regiji Mrtvog mora. I još jednom su "stručnjaci" ostali zaslijepljeni svojom samodostatnošću unazadivši biblijski nauk šezdeset i šest godina.

Još to nije sve što se ima za reći o Kumranu ili manuskriptima s Mrtvog mora. Važnost onoga što oni govore, i posljedice toga, su takvi da crkveni autoriteti tek trebaju otvoreno raspraviti njihov sadržaj. Skolastici su zadržali kontroverzu među svojim redovima i uspjeli održati javnost podalje od nečeg što bi moglo potkopati temelje judeokršćanske vjere.

Istu stvar rade „autoriteti“ u parapsihologiji onima koji žele proširiti djelokrug polja i koji bi željeli analizirati ono najbitnije: dešifriranje tajanstvene sile iza čak i najsloženijih paranormalnih događaja. Možda će njihova smjelost biti nagrađena otkrićem da je to ista ona sila koja vlada ostatkom svijeta, zvali mi nju kolektivno nesvjesno, nad duša, Nepoznato, Kozmička svijest, psi energija, X energija, ili Bog. Sve ostalo moglo bi biti uzrokovano energijom koja je onkraj i unutar svega što jest. Ostalo su mikrofenomeni za zabavu znatiželjnih i kratkovidnih istraživača. Istinski parapsiholozi nemaju nimalo problema s povezivanjem svog polja sa spiritualizmom, niti strahuju od gubitka "ugleda" priznajući kako postoje sile koje su uključene u crnu magiju ili demonske opsjednutosti, a koje su jedva pojmljive u slučajevima telepatije ili telekineze.

Parapsihologija će se razvijati mnogo brže ako se prestane ograničavati na istraživanje perifernih događaja i počne proučavati druge u kojima se ta energija nasilno manifestira. Često će manje darovit pojedinac biti predano proučavan od različitih znanstvenih disciplina, a drugi kandidat, obdaren snažnim moćima i sposobnošću činjenja stvari s kojima se ovi instituti nisu spremni nositi, odbačen na stranu.

Kad je Uri Geller izveden pred Ženevsku konvenciju parapsihologa, najbolji europski stručnjaci postigli su konsenzus kako nije "pravi". Nijedan parapsihološki tekst ne sadrži podatke o nekome tko bi bio sposoban savijati ključeve, popravljati satove ili biti nositelj apsurdnih moći kojima je Uri bio obdaren. Parapsiholozi još nisu bili otkrili "apsurdnu inteligenciju" koja služi kao pozadina njihovom polju istraživanja.

Što je još gore, nitko nikad nije tvrdio da njegove moći dolaze od "vanzemaljaca". Kad je Uri to rekao, srušilo se i ono malo kredibiliteta što je stekao. Razlog tomu je što su kratkovidni parapsiholozi sumnjičavi prema pojmu izvanzemaljskog, nesvjesni da su svi veliki mistici i vidovnjaci iz prošlosti pripisivali svoje talente nad-svjetovnom izvoru. Shvatio sam od prvog trenutka da je Uri Geller bio "pravi" – što sam i rekao uglednom španjolskom parapsihologu dr. De Argumosu, koji je također bio nazočan. Imao sam

osjećaj da je izdao određene kvalitete koje se ne nalaze u udžbenicima a uvijek očite kod svih pravih vidovnjaka. Činjenica da je potonji imao sklonosti ka pljesku i apetit prema novcu je opet drugi par čarapa.

Mnogo se nepovjerenja može pronaći u suvremenoj Parapsihologiji. Postoji vječiti strah od toga da se bude prevaren od strane nekog iluzionista ili psihopate, obzirom na obilje jednih i drugih. Ne mislim reći da ne treba biti na oprezu od ovih devijantnih, pohlepkih šarlatana i trgovaca, ali male medalja iz Lourdes-a ne oduzimaju ništa na važnosti paranormalnim događajima koji su se tamo zbili. Same predstave i "sajmovi" koje organiziraju vidovnjaci trebali bi nas uvjeriti kako su to sve muljaže ili lažnjaci. Nažalost, ima i onih koje je pohlepa natjerala da prostituiraju svoju darovitost koja bi mogla biti od koristi društvu. No, pravi znanstvenik (ne neki zamotan u vlastitoj stručnosti) mora shvatiti da su takve stvari dio normalnog ljudskog ustrojstva.

Mješavina komercijalizma i autentičnosti sigurno da baca ljagu na tematiku proučavanja, ionako već opterećenu vlastitim problemima, koja se kreće skliskim stazama sasvim drugačijima od onih na koje su naša osjetila i matična znanost navikli.

Godišnja vidovnjačka predviđanja

Rastužuje me vidjeti kako se oblak, manje ili više poznatih vidovnjaka, pojavljuje na naslovnica dobro-čitanih (i dobro plaćenih) časopisa i novina, predviđajući događaje u narednoj godini. Iz hira sam počeo prikupljati ta "proročanstva", ako ništa drugo samo da dokažem potpunu sljepoću velikih vidovnjaka kada, motivirani bilo pohlepom ili željom za priznanjem, pokušavaju prekoračiti vlastite sposobnosti.

Jasnovidnost tendira spontanosti i u većini je slučajeva beskorisno da se netko na silu usredotočuje ukoliko mu psiha već nije usklađena s tajanstvenim izvorom iz kojeg vidovnjaci izvlače svoj dar. Što je još gore - predviđanja znaju biti podvrgnuta pritisku zbog nastupa uživo pred publikom ili reporterove nestrpljivosti da ih zapiše i ispuni zadani rok (uz malo sreće, neće biti napuhana ili preuveličana kako bi dospjela na naslovnicu). U osamdeset posto slučajeva normalni ljudski paranormalni talenti ne funkcioniraju na taj način, i nikoga ne bi trebalo iznenađivati da se ostvaruju samo ona predviđanja koja su vidovnjaci naslutili vlastitom intuicijom.

U nastavku su predviđanja koja je Jeanne Dixon napravila u ožujku 1976., za jesen iste te godine. Odnose se na ondašnje predsjedničke izbore:

* Jimmy Carter će biti izabran za predsjednika nakon tijesne pobjede nad Ronaldom Reaganom.

* I predsjednik Ford i Ronald Reagan će preživjeti pokušaje ubojstva. Vidim kako predsjednik hoda na otvorenom, te kako je pogođen metkom ispaljenim iz gomile. Njegovo sivo odijelo je rastrgano rupom od metka, ali vidim da je tek neznatno ranjen.

* Zbog ovog pokušaja i unutarnjih neslaganja, predsjednik Ford će podnijeti ostavku

- * Potpredsjednik Nelson Rockefeller će preuzeti Fordovu poziciju tijekom posljednjih mjeseci kampanje.
- * Reagan će u listopadu biti predmetom pokušaja atentata koji će ga gotovo stajati života. Biti će spašen zahvaljujući iznimno pozornom agentu službe sigurnosti. Vjerujem da će se prije raditi o bombi u podrumu ili podzemnoj garaži negoli o metku.
- * Na Demokratskoj konvenciji doći će do borbe između Huberta Humphrey-a i Jimmy-a Cartera, i Carter će pobijediti zahvaljujući zavjerama i manevrima svih vrsta, a koji će ići daleko izvan onoga što je uobičajeno u takvim slučajevima.
- * Zdravstveni problemi će George-a Wallace-a izbaciti iz utrke za Bijelu Kuću.

Čitatelj može vidjeti da su izuzev Carterove pobjede ostala predviđanja pogrešna. Pokušaj ugrožavanja Fordovog života se već odigrao kada je gđa Dixon objavila predviđanja. Što se Carterove pobjede tiče, nije trebala ne znam kakva vidovitost da bi se predvidjelo što dolazi nakon afere Watergate.

Ako bi o postojanju vidovitosti sudili, ili radili retrospektivu, oslanjajući se na predviđanja Jeanne Dixon, mislili bi da je sve to samo prodavanje dima i magle. I ne samo to, ako bismo morali procjenjivati vidovnjačke sposobnosti gospođe Dixon, predložili bi joj da se radije uhvati pletenja!

Međutim, ja to ne vidim na taj način. Ja vjerujem da je gđa Dixon pravi vidovnjak. To što se dogodilo u njenom slučaju događa se onima koji shvate da u ultra-senzornom, ili duhovnom svijetu, istina često bude pomiješana s lažima, stvarno s halucinantnim, dok norme kojima reguliramo naše živote i misli gube na vrijednosti.

Problem mnogih ljudi, posebice onih emocionalno uključenih u pojavu i nesposobnih na nepristranu prosudbu, je da oni odluče vjerovati kako je sve dobro i podrijetlom iz istog izvora. Iako vidovnjaci sve mogu primati na isti način, izvori mogu biti, i obično jesu, raznoliki, ne samo stoga što se nalaze izvan primaočevog uma, nego ponekad iz njega i izviru.

Neoprezan vidovnjak tada smatra autentičnima mnoge poruke i vizije koje su lažne ali opetovano pokazuju određen kontinuitet i sličnosti.

Oni uključeni, kako u spiritualizam tako i u katolički misticizam, su svjesni ovog fenomena. U spiritističkim se krugovima to naziva animizam (kada medij projicira vlastite misli kao da one emaniraju iz duha), a u katolicizmu se obično okrivljuje "anđela tame koji se zamaskirao u anđela svjetla", kako to apostol Pavao reče. Upravo zbog toga sveti Ignacije Loyolski, utemeljitelj isusovačkog reda i jedan od najvećih crkvenih mistika, u svojoj knjizi Duhovnih vježbi izjavljuje kako je iznimno opasno ići kroz duhovni život bez upotrebe vlastitog prosuđivanja.

Sama gđa Dixon, raspravljajući o temi podrijetla NLO-a (s kojima je kako tvrdi u kontaktu od djetinjstva) navodi sljedeće:

- * Oni dolaze s neotkrivene planete u blizini Jupitera.
- * Njihove namjere prema čovječanstvu su dobre.
- * Naučit će nas kako iskoristiti prirodne energije, posebice snagu sunca.

- * U brodovima je ženska posada.
- * Oni će se uskoro pojaviti pred našim vladama.

Sva ova predviđanja nalikuju onima objavljenima od strane mnogih kontaktiranih, i ja ni ne sumnjam da su lažna. Ne zato što je gđa Dixon prevarant, nego jer je i sama prevarena od tih sila, i u dobroj vjeri prijevaru prenosi na svoje čitatelje. Detaljno ću objasniti tko ili što obmanjuje kontaktirane.

Jedina stvar koja bi se mogla prigovoriti gđi Dixon vrijedi i za sve one koji svoje poruke prosljeđuju institucijama, prijateljima, ili društvu u cjelini, bez da se zaustave i zamisle nad njihovim izvorom. Njihova greška je što se odriču uporabe vlastitih umova i djeluju u odnosu na špurijus i intuiciju koji u svijest ulaze na mala vrata. Svašta se može dogoditi kada se netko odrekne vlastitog razuma, uključujući tu i obmanu percipijenta.

To je potpuno jednako radijskim interferencijama. Usred smo slušanja govora na određenoj stanici i iznenada, bez naše intervencije, začuje se pjevač. Ako glas govornika slični pjevačevom, izlažemo se riziku da povjerujemo kako je potonji propjevao, dok su u stvari izvori obojice miljama udaljeni jedan od drugoga.

Sve gore navedeno može se čitatelju činiti čudno. To ide samo u korist potvrđivanja fundamentalnog pitanja: u našem svijetu, naša stvarnost daleko je od toga da bude jedina koja postoji. Ova misteriozna stvarnost srž je onoga što napredna parapsihologija pokušava iznaći. Od svog osnutka, parapsihologija je suočena s osnovnom dilemom, da li da prizna vanjske sile kao objašnjenje za pojave koje proizvode vidovnjaci, ili da ustraje u tome kako su one nusprodukt svjesnih ili nesvjesnih umova sudionika. Ta je dilema podijelila znanstvenike u dvije skupine: transcendentaliste i animiste. Pomalo arogantno, animisti tvrde da su „ortodoksni“ parapsiholozi, a svoje oponente optužuju za herezu. Priznajem da sam i sam jedan od tih heretika, obzirom sam došao do zaključka da paranormalne pojave, barem većina zbunjujuće vrste, ne mogu biti objašnjene kao proizvodi ljudskog uma, bez obzira koliko moćan taj um bio.

Osim toga, počeo sam sumnjati da je "X energija", kako se ovih dana naziva, a koju animistička škola ne priznaje za stvarnu, ključna za objašnjavanje mnogih ozbiljnih stvari koje se tiču same biti života i svemira, stvari kojih se sveta teologija samo dotakla, a i to ne baš na uvjerljiv način. Transcendentalistički parapsiholozi, s druge pak strane, imaju tendenciju da se zanesu iracionalnom ezoterijom, i rastjeraju sve one s više ili manje kartezijskim znanstvenim pristupom. Bez sumnje, čista ezoterija je djelomično rješenje, premda jedno ekstra-racionalno, misterije koja nadilazi stvarnost koju možemo razabrati našim osjetilima. Čovjek, racionalno biće, ne može se povinovati ezoteriji ili rješenjima do kojih se došlo intuicijom ili iluminacijom.

Ezoterično znanje može dati, i doista je dalo, velik doprinos razvoju ljudskog roda. Čak je i svjesnost o prirodnim zakonima bila proizvod izravne

intervencije ove "X energije", ali budući da je toliko kompleksna i neupravljiva racionalnošću i logikom, njene intervencije su često zbunjujuće, obmanjujuće, pa čak i štetne za čovjeka. Ne bi nas onda trebalo iznenađivati da su okultne doktrine često beskorisne, apsurdne i međusobno kontradiktorne.

Parapsihologija, stoga, najbolje može služiti napredujući dokle god je to moguće isključivo služeći se snagom razuma, bez štovanja onog što su neki Prosvijetljeni ili neki drugi moguće rekli u bilo kojem trenutku vremena.

Međutim, uvijek trebamo imati na umu da je to što ti Iluminati govore, proizvod njihove povezanosti s "onostranim", kako van-dimenzionalnim tako i van-vremenskim. Sred njihovih besmislica postoje iskre mudrosti koje nas mogu dovesti na trag velikih otkrića.

Koji je onda bolje put slijediti, transcendentalizam ili animizam? Čitatelj je u najboljoj poziciji da prosudi.

Animizam je sasvim u pravu kad inzistira na beskrajnom kapacitetu uma, te svim fenomenima, bez obzira koliko natprirodni bili, pokušava prišiti ljudsko lice. Činjenica da su se stoljećima stvari učinjene fizičkim/mentalnim snagama pripisivale nadnaravnim silama, samo osnažuje animistički stav. Međutim, racionalizacija za koju animisti smatraju da je objašnjenje također bi trebala izazvati da shvate kako postoje i veći fenomeni od onih koje je moguće proizvesti ljudskom psihičkom aktivnošću. Ako bi bili prisiljeni priznati njihovu logiku, onda takvi fenomeni uistinu mogu biti proizvedeni od strane ljudskog uma, a ako je tako, time bi otvorili još veću konzervu crva. Kompletan uspostavljeni kozmički poredak i logika po kojima čovječanstvo živi bi propali ukoliko se pretpostavi da je ljudski um, protuslovno, nelogično, i protiv svoje volje, sposoban uništiti svijet i čovječanstvo s njim.

Transcendentalizam stavlja parapsihologiju na istu razinu kao i povijest, teologiju i filozofiju i pruža joj opsežnost koju nijedna od ostalih nije postigla: povijest zbog svojih kratkovidnih analiza pukih činjenica izdvojenih iz šireg konteksta pozadinske evolucije čiji su dio, a teologija i filozofija jer su to subjektivne vježbe uma, bez veze s realnošću.

Dok se teologija urušava, sumnjajući ili negirajući ono što je vjekovima snažno zagovarala, te povlači sa sobom i naš koncept Boga, transcendentalistička parapsihologija ne samo da nam daje novo tumačenje Biblije (njeni znanstvenici nikada nisu uspjeli objasniti i istaći razlike među drugačijim psihološkim reakcijama koje se nekoć nazivalo "inspiracija"), nego i nove kreativne i vladajuće sile, koje su manje antropomorfne, a više dijelom svemira.

Parapsihologija je uvelike doprinijela demitologizaciji. Ona ulazi u polje teologije i spašava mnoge događaje koje religija smatra svojim vlastitima. Čineći to, ona potkopava religiju, a rast gradova se nastavlja. Moderni neboderi i prodajni centri danas stoje na mjestima gdje su nekoć bile druge građevine, dok ih tijekom vremena nije uništio. Pred Crkvom su teška vremena ukoliko njezini vođe nastave braniti uvjerenja koja su znanstvena dostignuća dokazala lažnima ili čak i štetnima.

Parapsihologija je, čak i više nego psihologija, duboko zagrabila u misterij religije i krši ju iznutra.

Ukazanja

Gore navedeno može se sresti u religijskom fenomenu ukazanja više negoli u bilo kojem drugom. Devetnaest je stoljeća Crkva nemjerljivo polagala na ovaj fenomen, i mnoga fundamentalna vjerovanja kršćanstva zasnovana su na njemu.

Parapsihologija se ozbiljno bavila ovim fenomenom, te je bila među prvima koji će privući pozornost na njega. Koncem 19. stoljeća, Društvo za psihička istraživanja (Society for Psychical Research) iz Londona, anketiralo je 17.000 ljudi pitajući ih dali su ikada svjedočili ukazanju. Deset posto ispitanika odgovorilo je potvrdno.

Prije ovog istraživanja bila je provedena studija od strane triju velikana povijesti Parapsihologije: Gurney-a, Podmore i Meyers-a, a summa summarum koje je objavljen 1886. pod nazivom Phantasms of the Living (Utvare živućih). Međutim, najdetaljnije istraživanje proveo je 1943. jedan drugi parapsiholog, G.N.M. Tyrell, i naslovljeno je Apparitions (Ukazanja). Iako je knjiga daleko od otkrivanja izvora misterija, vrijedan je diskurs o različitim vrstama ukazanja kao i oslonac za ideju kako mnoga od ukazanja koja Crkva smatra autentičnima (izvedena od Boga ili drugih svetih likova), to ustvari nisu.

Ovo ne bi trebalo uzeti u obzir kao moj ikonoklastički stav, već kao logičku dedukciju ka istini. U ovoj knjizi ne namjeravam ići u dubinu toga što parapsihologija ima za reći o tom pitanju. Zainteresirani čitatelji mogu konzultirati moju knjigu Parapsihologija i religije za više na tu temu. Jedino bih želio ukazati na značaj discipline u odnosu na nove stavove koji su se rodili u milijunima umova.

Autori kao što su Vincent Gaddis, Leo Talamonti, Raymond Drake, Peter Kolosimo, Erich Von Däniken, Jacques Vallee, John Keel, Jacques Bergier, R. Charroux i Aime Michel, Paul Misraki, itd., iako ne parapsiholozi u najužem smislu, ipak su, kad prezentiraju svoje teorije zalazeći u područje transcendentalizma, pod utjecajem otkrića do kojih su došli striktno metodološki parapsiholozi.

Crkva je ovih dana postala opreznija kada se radi o priznavanju bilo koje vrste vizija i ukazanja. U slučajevima koji imaju veze s ukazanjima, Crkvene vlasti će se gotovo a priori izjasniti s "ne". Da su se ukazanja u Lourdes-u ili Fatimi dogodila danas, vatikanski dužnosnici bi im gotovo sigurno zaniijekali bilo kakvu vjerodostojnost, a pogotovo ne bi poticali izgradnju svetišta ili neke druge oblike štovanja.

Plime i oseke Parapsihologije ispiru hramska stepeništa. Prije nekoliko godina, španjolski isusovac otac Carlos M. Staehlin, objavio je knjigu u kojoj propituje uvjerenja o ukazanjima koja se do tada smatralo neoborivima. Španjolske crkvenih vlasti, pod pokroviteljstvom i blagoslovom diktatora Franca, odmah su osudile knjigu i povukle ju s polica knjižara i knjižnica.

No sumnje oca Staehlin-a o ukazanjima i "čudesnim" događajima proširile su se na druge crkvenjake. Kod mnogih od njih, u Fatimi, Lourdes-u, a i kod drugih „autentičnih“ ukazanja, bilo je mnogo osobitosti dobro poznatih u Parapsihologiji. Te osobitosti se ponavljaju u ukazanjima koja nemaju ništa sveto u sebi, a u vezi kojih postoji još mnogo stvari koje treba reći. Evo nekih od njih:

* U početku je ukazanje neprecizno i nejasno, postaje sve jasnije definirano kasnije.

* Ukazanje je često u početnoj fazi nepotpuno: "Slika je bila nepostojana. Bilo je nakošeno. Sv. arhanđeo Mihael pojavio se kao dijete s dugim, lopatastim noktima. To je imalo malena krila koja nisu bila sasvim povezana s leđima. Dijete je grozno izgledalo. Djevica nije imala stopala." (Svi ovi detalji su iz poznatih ukazanja iz Garabandala u Španjolskoj, 1961-65.)

* Ukazanje je popraćeno eksplozijom ili glasnim zvukom. U Fatimi, jedna od svjedokinja, Lucija, rekla je da, kad se Djevica razišla, "Bilo je to poput uzlijetanja udaljene rakete." Mnogo puta također bude uočen zvuk električnog zujanja.

* Ukazanje uslijedi nakon pojave vatrenih kugli ili svjetala na nebu. Ponekad se svjedoči čudnim oblacima, prije ili poslije ukazanja.

U Garabandalu su, na primjer, viđene vatrene kugle, a Djevica je objasnila, "Ja u toj vatri dođoh da te posjetim."

* Ukazanja nalažu izvršavanje neobičnih radnji, poput utrkivanja naokolo, sklizanja po zemlji, bacanja na stijene ili po tlu, hodanja uokolo s podbočenim nogama, zauzimanje bolnog položaja za promatranje pojave (kao što se dogodilo u Garabandalu), jedenje trave (kao u Lurdu), te levitiranje kroz zrak samo da bi se opet prizemljilo, a zatim naglavačke iskočilo kroz prozor ostavši visjeti za stopala (kao što je bio slučaj u Ladeira-i, u Portugalu).

* Neke su vizije potpuno subjektivne ili halucinantne: Svjedoke se može vidjeti u ekstatičnoj pozi, svaki zagledan u drugom smjeru. Mnogo puta ukazanje mogu samo oni vidjeti.

* Primanje poruka u kontradikciji sa sadržajem drugih poruka ili znanstvenim činjenicama.

* U sagledavanju vizija na otvorenom primijećeno je da je odjeća, koja bi po svim pravilima trebala biti promočena od kiše ili zamrljana blatom, potpuno čista i suha.

* Tu su gotovo uvijek predviđanja velikih katastrofa, ne samo za dotičnu regiju ili zemlju, već i za cijeli svijet. Kraj svijeta često bude spominjan.

* Manja predviđanja su obično prilično točna, no velika predviđanja obično zakažu (što uzrokuje da pojava i njezini svjedoci potpuno izgube kredibilitet).

* Zanimljiv detalj vezan uz ovaj fenomen je da se neće držati obećanog pojavljivanja. Čini se da uživa u odgađanju, i obično ima nezadovoljavajuće objašnjenje za svoj nedostatak točnosti.

• Česta su istinska iscjeljenja, i to ne samo kod vjerskih ukazanja.

* Vrlo ugodne ili loše mirise često se može opaziti.

* Također je zanimljiva i pojava smrtnih slučajeva među svjedocima ubrzo nakon što su vidjeli ukazanja. Te smrti obično budu u obliku teških nesreća, često povezane s automobilima.

* Nije neobično da svjedoci osjećaju velike krajnosti hladnoće ili topline.

Mnogo se više detalja može dodati na ovaj popis činjenica koje se odnose na ukazanja. Čini se da su neke od ovih činjenica toliko zagonetne da čak i parapsihologija, koja bi trebala biti imuna na takve događaje, odluči ignorirati poteškoće koje one predstavljaju.

Ista se stvar dogodila godinama unazad u psihijatriji kada je ova naišla na oblik ludila toliko čudan da je odlučila ne uključiti ga u svoje tekstove u nadi da će ga preuzeti neka druga znanost. Tu mislim na ozbiljne slučajeve "demonске opsjednutosti".

Psihijatrija najbolje zna kako se nositi sa slučajevima opsesije ili pseudo-opsjednutosti, zajedno s beskonačnim formama u kojima se pojavljuju. Ali kada se ispostavi da je pacijent sposoban hodati po stropu, ili da može lebdjeti u zraku (kao što je viđeno u Istjerivaču Đavola /The Exorcist/), ili u mogućnosti pogoditi najdublje misli nazočnih dok na sve vjerske stvari reagira nasilno (i opasno), psihijatrija obično ustupi mjesto teologiji.

Teologija, koja vodi brigu o stvarima te vrste već stoljećima, čini se još uvijek to čini, samo sada je zatvorenik vlastitih dogmi koje su je dovele do luđačke košulje. Velik broj parapsihologa onda slijedi njihov primjer i okreću leđa složenim paranormalnim događajima. Jednostavno ih ignoriraju.

Jedan od tih fenomena, koji se danas događa u širokom opsegu, je spontano "pojavljivanje ni od kuda." Ta određena vrsta ukazanja naširoko je odstranjena iz onih vrsta o kojima smo raspravljali, a koje su opipljive. Kod ove vrste, međutim, u igru ulaze ljudi koji su više ili manje normalni, premda njihova provenijencija i životna povijest znaju biti sjenoviti. Čini se kako su to čovjekolike materijalizacije određenih energija koje su od ključnog značaja za dešifriranje najvažnijih zagonetki života i svijeta.

Adepti spiritističkih doktrina automatski će pomisliti na duhove, a NLO-entuzijasti na vanzemaljce. Iako je istina kako je ovaj tip ukazanja povezan s

NLO-ima, osobno ne vjerujem da su to niti "duhovi" niti "vanzemaljci" u najužem smislu.

(UPOZORENJE: Osjetljivi i lako prijemčivi čitatelji trebali bi preskočiti sljedeće poglavlje zbog njegove opsjedačke snage. Treba imati na umu da su halucinacije i opsesije same po sebi vrlo stvarne i mogu biti vrlo štetne, iako njihov sadržaj u biti nije stvaran).

"Ljudi u crnom" i ostali čudaci

O čemu se tu radi? Riječ je o rastućem broju slučajeva u kojima se, naizgled niotkuda, pojavljuju zagonetni ljudi, te pokazuju interes za istraživanjem određenih vrsta fenomena, posebice onih koji imaju veze s bilo čime misterioznim, magičnim ili vanzemaljskim.

Ovisno o okolnostima, obrasci ponašanja tih čudnih bića mogu biti zbunjujući. Postoje ipak određene konstante koje bi se moglo sažeti ovako:

* Njihov najčešće preuziman fizički oblik je onaj tamnopusatih orijentalaca niska stasa. U gradovima su učestalo viđani sa sunčanim naočalama. Drugi somatološki tip kojim se služe je visok, blijed, i pomalo povučen nordijac.

* Nose crnu, naizgled novu odjeću, i obuću neizlizanih potplata. Ponekad je tkanina njihove odjeće čudna i potpuno drugačija od naših. Kada ovom vrstom manifestacija obiluje određena regija ili mjesto, susrećemo uobičajene svakodnevnne odjevne detalje (tj. određeni tip košulje ili cipela).

* Kada se koriste vozilima, to obično budu ona skuplja, po mogućnosti crne boje i naizgled nova, iako marke ili modeli mogu biti zastarjeli.

* Mnogo puta ne koriste nikakva vozila i pješice se pojavljuju usred noći. Kada im dođe vrijeme za odlazak, normalno odšetaju dok ne nestanu u tami. Znali su se, također, pojaviti ljudima na kućnom pragu usred pljuska, ili lagano odjeveni po hladnom vremenu.

* Pitanja koja postavljaju često su besmislena i od male važnosti. U nekim slučajevima su pokazali interes za djecu iz kućanstva ili susjedstva, a posebice ukoliko je tamo bilo paranormalnih događanja.

* Znali su prijetiti do te mjere da i udare ljude koje su posjetili. U tim su slučajevima posjete bile sa svrhom, obično da kažu pojedincima da ne

raspravljaju određeni incident s drugima ili da im ovi predaju neki njima važan artefakt.

* Ukoliko ih se dobro tretira, reagiraju pozitivno. Ako se s njima neuljudno postupa, mogu nasilno reagirati nejasnim prijetnjama smrću.

* Oni su veliki lažovi i njihovim naptcima ne treba vjerovati. Kad se pokušavalo doći do njih, često se događalo da predočena adresa ili organizacija ne postoje.

* Opetovano posjećuju određene obitelji ili krajeve. U stvari, jedna od njihovih najčešće korištenih oprostajnih fraza je: "Vidjet ćemo se opet."

* Kada imaju poruku za predati, ona je često vrlo svjetovna i priprosta.

* Sebi odabiru ili vrlo uobičajena ili vrlo rijetka imena, približno slična imenima, kako poznatih povijesnih ličnosti, tako i poganskih božanstava.

* Vole se predstavljati kao pripadnici oružanih snaga, policije ili bilo koje respektabilne organizacije.

* Mogu se odlučiti "posvojiti" osobu koju posjete, pružati joj, ili mu, zaštitu, pomagati kod financijskih problema, ili prenositi savjete o svemu i svačemu. Ali također se zna dogoditi da dotičnu osobu, od tog trenutka nadalje, na različite načine počnu uznemiravati.

* Njihov elementarni način izazivanja neugodnosti je putem telefona, ponekad da bi prijetili, ili jednostavno nazvali i prekinuli. U nekim su se slučajevima za ovakva uznemiravanja služili i poštom.

* Neuobičajeno su vidoviti i često pogađaju što drugi misle, međutim, njihova bistrina je nedosljedna. Krenuvši u potragu za dokumentom, služeći se pritom nasiljem i lukavštinom da ga dobiju, zanemarili su uz njega uzeti i kopije.

* U nekim prilikama su pokazali izuzetnu vještinu pri ulasku u zaključane sobe, dok u drugim slučajevima ne mogu, ili ne žele, ući ukoliko se nađu pred zatvorenim vratima.

* U posljednje se vrijeme nakupilo mnogo slučajeva gdje ljudi pokupe autostopera. Automobil se zaustavi i pokupi dekontiranog putnika, i to puno češće vrlo mladog. Povede se razgovor, obično oko čovjekovog moralnog i ekološkog uništenja planeta. Ukoliko bude upitan odakle je, putnik će tvrditi da nije s ovoga svijeta, te će se identificirati kao izvanzemaljski ili nebeski lik – uključujući tu i Krista. Često se dogodi da se nakon nekog vremena vozač, zaintrigiran svojim suputnikom, okrene obraćajući mu se i otkrije da ovoga više nema! Ponekad sigurnosni pojas i dalje bude pričvršćen.

* Jedna zajednička crta ove vrste "ukazanja" s drugima je da se i jedna i druga nakon nekog vremena prestanu manifestirati.

Ovdje su neki primjeri u kojima čitatelj može vidjeti kako se sve te okolnosti isprepliću.

Nuria je prekrasan gradić u katalonskim Pirinejima, u kojem se već dugi niz godina, u organizaciji španjolskog magazina Karma-7, održava konvencija parapsihologa. Tijelo i duša ovih susreta je bio moj dobar prijatelj Jose M. Armengou, urednik časopisa i autor desetak knjiga - sve u svemu, besprijekoran novinar. Iz njegove knjige Extranas Historias de un Periodista (Čudne pripovijesti jednog novinara), ovo je bilanca događanja s konvencije iz 1973.g.

Sumnjiv lik se u posljednjem trenutku pridružuje ostalim sudionicima koji su, za razliku od njega, bili dobro poznati osoblju magazina. Obzirom je Španjolska još uvijek bila pod diktaturom, misli koje se odnose na određene teme bile su poprilično "regulirane". Armengou je htio biti siguran da lik nije državni službenik koji bi im mogao izazvati probleme s vlastima.

Budući da je sumnjivac bio mladić bez poznatih prijatelja, Armengou je zamolio mladu damu kojoj je vjerovao i koja je poznala osoblje časopisa, da mu bude pratnja. Mlada dama je ispala izvrstan dvostruki agent. Ono što slijedi sažetak je dugačkog izvješća koje je predala Armengou:

On je vegetarijanac. Ne pije i ne puši; pije jedino litre i litre mlijeka. Ne želi plesati na bilo što sporo ili moderno. Nije bilo načina da ga nagovorim da u disku pleše sa mnom.

Kaže da je iz Barcelone i dao mi je svoju adresu. Ima 43 godine, neoženjen je, i samostalni elektronički inženjer s vlastitim dućanom.

Svaka dva do tri sata istovremeno je uzimao tabletu i kapsulu rekavši da mu je to za živce. Ne vidim kako to može biti obzirom je tako staložen.

Govori katalonski, španjolski i engleski, kao i francuski, talijanski, njemački i druge jezike, kaže on. Sinoć smo izašli – pozvala sam ga u šetnju. Bilo je hladno i ja sam ga primila za ruku; on moju nije ni pokušao primiti. Kurtoazno ju je izvukao. Tada sam ga pitala da li je oženjen ili ima djevojku.

Pomalo mi je ponos bio povrijeđen zato što me na povratku nije htio primiti za ruku. Kad smo stigli do njegovih vrata, pokušala sam mu ući u sobu da okončamo večer uz razgovor, ali me odbio rekavši da je jako umoran.

To mi se nikada nije dogodilo! Tada sam ga, na desetinku sekunde, iznenadila poljupcem u usta. Bilo je to kao ljubim leš! Kako čudno! Nikad ga više ne bih ni u obraz poljubila. Istog trena je pobjegao od mene i zalupio mi vrata u lice.

Otišla sam dublje pitajući ga za mišljenje o vidovnjačkim zapisima i drugim temama. On je odgovorio: "Iznašao sam mnoga rješenja, raspleo mnogi

misterij i iskusio mnoge fenomene, ali još nije vrijeme za javno objavljivanje mojih nalaza. Možda na sljedećoj konvenciji budem učesnikom simpozija."

Primijetila sam da zna naskap popiti čašu mlijeka ili soka od naranče, i večeras sam odigrala prljavu igru. Na baru je naručio svoju narančadu, a ja džin, dok nije gledao, ulila sam svoj džin u njegovo piće. Pozlilo mu je, ali nije samo problijedio kako bi i drugi. Unatoč njegovoj blijedoj koži, postao je svjetlo crven. Rekao mi je da mu je zlo, i da ide natrag u svoju sobu.

Stvari se nisu mogle bolje odvijati! Otišla sam s njim i on stvarno nije mogao stajati na nogama. Ali sam barem na kraju ipak dospjela u njegovu sobu! Kad smo stigli, prva stvar koju je učinio je da je otišao do noćnog ormarića i progutao tabletu potpuno drugačiju od onih koje je inače uzimao. Pao je na krevet, i pet minuta kasnije ustao kao da se ništa nije dogodilo. Tih pet minuta bilo mi je dovoljno da pregledam što sve ima u sobi: treperavi tranzistorski radio ili uređaj za emitiranje, vrlo lijepu metalnu kutijicu u kojoj se nalazilo nešto nalik baterijama, prekrasno srebro jednodijelno skijaško odijelo, primjerak meko uvezene knjige s naslovom „Our Extraterrestrial Forbears“ (Naši izvanzemaljski preci) Robert-a Charroux-a i tvrdo ukoričenu kopiju „Giants and Their Origin“ (Divovi i njihovo podrijetlo) Louis-a Carpentier-a. Tu je bio i magnetofon, ali drugačiji od bilo kojeg, koje sam dosad vidjela, s kazetama manjim od onih koje inače koristimo.

O, da, spavao je bez jastuka i pokrivača, no to nije neobično budući da hotel ima izvrsno grijanje.

Trenutak prije nego što se probudio, učinilo mi se da je skala na radiju zaszvjetlila i počela zujati. Naš se čovjek probudio i njegova prva reakcija bila je da me pogleda pun bijesa. Uplašila sam se. Možete li zamisliti da se bojim biti u sobi čovjeka koji je, unatoč njegovoj blijedosti, bio visok, lijep i pristojan? Pa, bojala sam se. No on je odmah reagirao i ispričao se. Sjeli smo na krevet i počeli razgovarati s većim međusobnim poštovanjem nego prije.

Podsjetila sam ga da smo se dogovorili snimiti neke vidovnjačke zapise. On je oklijevao, tvrdeći da mu je magnetofon ostao bez baterija, a da je dodatni komplet za radio. Rekla sam mu da ću otići po svoj i on je pristao.

Otišla sam u svoju sobu, razodjenula se i obukla spavaćicu. Čak bi i najčudniji frajer imao komentar na moj trijumfalni ulazak, no on, ugledavši me nije rekao ništa.

Bezuspješno smo napravili vidovnjačke snimke, pokušavajući i drugi i treći put. Ponudio me čašom mlijeka (naravno!), ali ja sam počela osjećati mučninu - uznemirenost, čak.

Mislila sam kako je čudno da se ništa nije pojavilo na traci - mislim ništa. Ni pozadinska buka, ni mehanički zvuk samog uređaja. Nadam se da mi magnetofon nije oštećen. Morat ću provjeriti kasnije.

U sažetku, on je vrlo, vrlo čudan frajer, no ravnodušan prema svemu, pa čak i prema ženi koja mu se nabacuje! U osnovi je on gunđalo, ali kad shvati da je tako nastoji to, s vrlo malo uspjeha, prikriti. Mora da ima dosta novca, sudeći po njegovoj odjeći i uređajima.

Možda mu je dosta života. Možda je čovjek koji ima sve, ali je u potrazi za nečim onkraj toga.

Na konferencijama i seminarima samo zapisuje i šuti. Ne mislim da će konvenciji izazvati ikakve probleme.

To je kompletan izvještaj mlade Mate Hari.
Za vrijeme večere, prišla je Armengou rekavši: "Naš čovjek je nestao!"

To je, zaista, i bio slučaj. Organizatori konvencije pokrenuli su potragu za njim po cijelom hotelu, bez uspjeha. Obzirom grad Nuriu nije jednostavno napustiti (postoji samo lokalni vlak koji par puta dnevno prometuje izvan sezone), nadziranje nećijih dolazaka i odlazaka je lako, jedino ukoliko se, natovaren kovčezima, ne odluči na pješaćenje preko planina. Nijedan vlak nije vozio od kad je primijećen njegov nestanak, a organizirane su i straže. Čovjek je jednostavno ispario.

Kada su, po svršetku konvencije došli u Barcelonu, prva stvar koju su učinili bilo je da se upute na adresu koju je čovjek dao. Našli su prazan stan.

Armengou je završio svoju priču izjavom: "S vremena na vrijeme, želja za znanjem cijele istine, može nas učiniti pomalo paranoidnima..."
U cijelosti se slažem s Jose-om M. Armengou.

Godine 1972., Portoriko je doživio veliku erupciju NLO-a. Epicentar erupcije bio je gradić Adjuntas, u otočkoj središnje-zapadnoj regiji. Svake se noći moglo vidjeti tajanstvena svjetla na nebu koja su izvodila sva moguća izvijanja i okrete, samo da bi odmah iza toga naglo nestala kao što su se pojavila. U listopadu iste godine, u crkvi u Adjuntasu se pojavila slika Krista projicirana na zavjese koje su služile kao pozadina za oltar.

Vidio ju je popriličan broj stanovnika i svjedočio joj i sam svećenik. Ukazanje je trajalo nekoliko sati.

Međutim, incident koji me stvarno zainteresirao, a koji se, što je samo po sebi zanimljivo, odvijao u isto vrijeme kad i viđenje u Adjuntasu, zbio se u gradu San Juanu. Kažem "zanimljivo" kako bi izbjegao reći "razumljivo", obzirom u mom umu nema ni mrvice sumnje kako prije opisan događaj, i ovaj koji slijedi, dijele isti osnovni izvor.

Ovo sam izvukao iz izvještaja koji je sastavila vrlo ozbiljna skupina istraživača pod vodstvom Sebastiana Robirou-a, inženjera i autora izvrsno dokumentirane knjige o viđenjima NLO-a u Portoriku, Dominikanskoj Republici i Kubi, naslova NLO Manifest:

Gospođu D.L.I. je, ili 20., ili 21. studenog 1973., u uredu posjetilo "čudno biće". Gđa D.L.I. radi u agenciji za zapošljavanje.

Oko 15 sati, dok je izvršavala svoje dužnosti uredskog recepcionara, ušao je čovjek prosječne visine u potrazi za poslom. Automatski je sjeo nasuprot nje i počeo govoriti o "strašnoj moralnoj krizi koja potresa Zemlju". Ispočetka nije obraćala puno pozornosti, ali postupno se sve više zainteresirala za stranca. Dok je ovaj govorio, ona je primijetila kako nosi odjeću toliko novu da "se činilo kao da ju je izvadio ravno iz kutije". Nosio je "tamno, tamno crne hlače" i bijelu košulju od nepoznatog materijala. Njegove cipele su također bile crne i vrlo sjajne. Kravata je bila crna sa smeđim prugama. No, ono što je se najviše dojmilo bile su njegove ruke. Bile su vrlo dugačke, i završavale izrazito dugim prstima i lijepim šakama. Bio je plavokos s modernom frizurom, no ne baš guste kose. Njegove oči su bile normalne, njegove usne tanke, a ten porculanski gladak kao kod lutke iz izloga. Ona još nikada nije vidjela nekoga tako savršenih crta lica. Svjedokinja se ne sjeća pojedinosti razgovora.

Osjećala je posebnu privlačnost prema tom čovjeku unatoč njenoj dnevnoj izloženosti desecima ispitanika. Teme o kojima se raspravljalo bile su moralne prirode, poput ratova, ekologije, pobuna, s naglaskom na postojanje "boljih svjetova od ovoga". Čovjek je govorio polako "mješavinom engleskog i španjolskog jezika s čudnim naglaskom nesvojstvenim nijednom od njih". Čovjek reče kako bi, da samo pucne prstima, mogao učiniti da ona sve zaboravi. Rekavši to, pokrene se na odlazak s riječima: "Mi ćemo se uskoro ponovno sresti."

Svjedokinja je uvjerenjena da je posjetitelj bio ili "luđak, ili čudno biće od negdje drugdje." On je bio taj koji je kontrolirao razgovor od samog početka, i otkako je sjeo nijednom nije pokazao interes za posao koji je navodno tražio.

Još jedan slučaj može pružiti čitatelju potpunije razumijevanje niza čudnih ukazanja kojih čovječanstvo, posebice u razvijenim društvima, postaje svjesno.

Ponoć 14.-15. rujna, 1975. Točno vrijeme: 00:30 h. Mjesto: selo Teba u pokrajini Malaga, Španjolska. Protagonisti: Carmen Romero Escalante (13 godina stara) i Angeles Morales (14 godina).

Mala Carmen čavrljala je sa svojom prijateljicom Angeles na vratima njene kuće (ljetne vrućine još su bile pri punoj snazi u regiji Malage) kada su obje svjedočile kako maleni predmet veličine lješnjaka prepun sjajnog svjetla lebdi prema tlu.

"Gle! Kako je lijepo!" Carmen reče.

"Ma! To je samo komad srebrnog papira, ili nečega", odgovori Angeles. Ne govoreći ništa dalje, okrene se u kuću i pođe u krevet. Posljednje čega se sjeća je kako se Carmen saginje da ga pokupi.

U 00:45, Carmenin djed (s kojim je živjela) izašao je vidjeti zašto još nije došla. Uputio se do Angelesine kuće, te mu je ona rekla da ju je maloprije ostavila vani. Obaviještena je Guardia Civil (španjolski ekvivalent državne

policije), i iste noći je organizirana potraga s ciljem da pročešljaju regiju. Mnogi mještani su sudjelovali, a koristili su i pse tragače.

Potruga se pokazala jalovom unatoč činjenici da je Carmen tražilo cijelo selo Teba, plus policijske snage iz cijele pokrajine.

U 22:30h sljedeće noći, točno 22 sata nakon nestanka, Carmen je viđena kako ulazi u mjesto držeći za ruke muškarca i ženu. Njihove fizičke osobine bile su ove: mladi, blond, visoki, ležerno odjeveni. Oboje su držali djevojčicu za jednu ruku ljubazno se ophodeći prema njoj. U to vrijeme nije bilo nikoga na ulici da ih vidi. Kada su stigli pred Carmeninu u kuću, mladić joj reče: "Uskoro ćemo se ponovno sresti".

Pritisnuta pitanjima, djevojka se nije sjetila ničega iz proteklih 22 sata. Sve čega se sjetila bješe kako se saginje da pokupi sjajnu svjetleću loptu. Ostatak memorije je praznina.

Vrlo zanimljiv detalj, u ovom slučaju, previdjeli su oni koji nisu svjesni kompleksnosti ogromne sile koja je ovdje na djelu. Dan dva nakon Teba incidenta, kada je ovaj stekao nacionalnu pozornost i opsežnu radio i TV pokrivenost, dvoje se stranaca, čiji je opis savršeno odgovarao onom emitiranom diljem Španjolske, kroz Tebu provezao u crvenom automobilu.

Možemo samo zamisliti zaprepaštenje sela. Ljudi su u strahu skupljali djecu. Guardia Civil alarmirala je sve uprave i cestovne patrole. Za par sati dvojac je pritvoren u selu Campillos. Mala Carmen, puna očekivanja, odvedena je na pozitivnu identifikaciju. Nakon što ih je vidjela, sve što je rekla bješe, "Nisu oni."

Par stranaca imao je savršeno uredne putovnice i mogli su dokazati kako su na dan nestanka bili u Parizu. Mediji su izvijestili da je sve u redu, i o tome se više nije govorilo. Dvoje stranaca je, nakon opetovanih isprika Guardie Civil, nastavilo svoje putovanje.

Nisam uvjerenja da su stvari tako jasne kao što bi Guardia Civil to htjela, štoviše, nisu se pokazale takovima u drugim slučajevima. Postoji mogućnost da je sve bila samo slučajnost, ali tu je i mogućnost da samo sat kasnije osumnjičenima na Iberijskom poluotoku ne bi bilo ni traga. Samo još jedna nelogična činjenica u ovom beskrajnom nizu nelogičnosti. Ne smijemo zaboraviti da je u osnovi parapsihologija upravo to; proučavanje događaja kojima manjkaju znanstvena ili logička objašnjenja.

Razgovori s mrtvima

Ove manifestacije nalik su onima koje uključuju NLO-e. Postoje isto tako i druge manifestacije, bez ikakvih vjerskih konotacija, različite od grupe onih koje sam prije opisao, iako su im određene karakteristike zajedničke.

Ovi očito inteligentni entiteti, ili energije, manifestiraju se na različite načine. Ponekad preuzmu izgled običnih ljudi s kojima se mogu voditi razgovori o

svakodnevnim stvarima. No kada netko pokuša ponoviti druženje s njima, sazna da je osoba mrtva već nekoliko mjeseci ili godina.

Mjesecima se među posadom zrakoplovne kompanije Eastern Airlines pod uobičajeno znanje podrazumijevalo kako se nekoliko članova posade, koji su 1972. poginuli u nesreći kod Everglades-a, na putu iz New Yorka u Miami, pojavljuje na letovima drugih Eastern-ovih zrakoplova (detalji se mogu pronaći u djelu Johna Fullera, Duh leta 401/eng. The Ghost of Flight 401/). Kao što mi je jedan Easternov zaposlenik rekao, u početku je osoblje odbijalo povjerovati u to, no neki od njih će kasnije svjedočiti materijalizacijama kapetana i njegovih časnika. Izgledali bi isto kao i kada su bili živi. Obraćali se drugima koje su poznavali, ležerno bi razgovarali s putnicima koji su sjedili pored njih, a čak i predviđali buduće događaje koji su se ticali kompanije ili određenog zrakoplova.

U jednom slučaju, svjedoci su vidjeli kapetana kako mirno sjedi na sjedištu u stražnjem dijelu zrakoplova. Kada ga je stjuardesa o tome obavijestila, pilot se uputio prema krmi provjeriti je li to doista njegov stari prijatelj, no duh je nestao. Niti jednom putnici nisu primijetili da imaju posla s mrtvim ljudima. Njihov ten, izgled, odjeća i govor bili su potpuno normalni.

Slijedi slučaj u kojem osobno mogu jamčiti za integritet protagonista.

Direktor velike radio postaje u Mexico City-u pozvao me na stranu kako bi porazgovarali o vrlo čudnoj stvari koja mu se dogodila:

"Odsutno sam šetao ulicom kad sam doslovno naletio na prijatelja iz djetinjstva kojeg godinama nisam vidio. Nakon što smo se izgrlili pozvao sam ga u bar na piće da pretresemo uspomene na školske dane i prošlost općenito.

Konobar nam je poslužio nekoliko rundi dok smo se prisjećali tisuća eskapada iz djetinjstva i kolega koje poslije više nismo vidjeli. Nakon nekog vremena napustili smo bar, ali ne bez da prvo razmijenimo adrese. Dao mi je svoj broj telefona i zamolio me da ga ne zaboravim nazvati. Tjedan dana kasnije sam nazvao i zamolio gospođu koja je podigla slušalicu da pozove Luisa. Ona je na trenutak ušutjela. „Na kojeg ste Luisa mislili, gospodine?“ „Luisa Ortegú“, odgovorio sam, opisujući joj ga.

Potpuno smireno, ona je odgovorila: "Gospodine, vi ste u zabludi. Luis kojeg ste nazvali umro je prije pet godina. On mi je bio sin." Izrazio sam joj sućut, a ona se prisjetila tko sam. Nisam joj mogao reći da sam s njenim sinom pred ni tjedan dana popio nekoliko pića. Sumnjajući da sam ili sanjao, ili halucinirao cijelu stvar (što ne objašnjava kako sam došao do njegovog broja telefona), vratio sam se u bar i pitao konobara koji nas je posluživao da li me se sjeća. Ne samo da me se sjetio, nego je i opisao čovjeka s kojim sam bio."

Ostale vrste ukazanja

Za zaključak, želio bih opisati posljednju kategoriju ukazanja ili materijalizacija.

* Oni preuzimaju izgled životinja i čini se da su obdareni nekom vrstom inteligencije. Pojavljuju se ni iz čega i tako i nestaju; loviti ih je beskorisno i otporni su na metke. Nikada nisu bili uhvaćeni.

* Neki od njih kreću se poput robota. Zadržavaju humanoidni izgled i odaju dojam da su živi. Tijekom 1975. i 1976., španjolska baskijska regija, te pokrajina Santander, bile su okužene ovom vrstom manifestacija. U nekim slučajevima (kao u gradu Escalante, Santander) entitet je u ranim jutarnjim satima viđen kako se mlitavo kreće uz magistralu. Visina mu je bila dobrano preko 3 metra (12 stopa).

* Dobro dokumentiran fenomen još od davnina, viđenja su vatrenih lopti po noći. Ta svjetla čini se da su inteligentna ili vođena od neke inteligencije. Sposobna su čitati misli i predviđati akcije onih koji bi ih htjeli uloviti.

Postoji jedan određeni slučaj kojem bih htio posvetiti posebnu pozornost. On sažima podatke iz drugih slučajeva i potvrđuje teoriju kako ovi entiteti, u formi vatrenih lopti, vrlo lako putuju gdje god žele

Primijećeno je da kad ti entiteti pokušaju preuzeti ili životinjski ili ljudski oblik, nisu sposobni to učiniti baš savršeno. To bi moglo objasniti opise "izobličениh" stvorenja kojima nedostaju udovi ili su deformirani.

Slučaj koji se dogodio u Portoriku, u predgrađu San Juana, prepričala mi je osoba povezana s događajem. Nažalost, nisam bio u mogućnosti razgovarati sa samom svjedokinjom obzirom je zbog posljedica šoka koji joj je događaj prouzročio smještena u umirovljenički dom. Otad odbija o tome razgovarati.

To je žena čija je kuća bila okružena robusnom ogradom koja je onemogućavala pristup kući ukoliko se prvo ne pozvoni. Također je držala i nekoliko vrlo oštih pasa koji su slobodno trčkarali vrtom i obilazili povrtne gredice držeći neznance podalje.

Jednog je dana žena, alarmirana ljutitim lavežom pasa, otišla u vrt i našla se iznenađena vidjevši ih kako laju na prilično velikog majmuna koji se popeo na sam vrh palme usred vrta. Stablo je bilo povisoko tako da nije bilo nikakve šanse da se psi dočepaju čudne zvijeri. Žena se užasnula, prvo na pomisao da je zvijer uspjela proći ogradu i pse, a zatim i zato jer je izgledala tako prijeteće.

Netom iza, naizgled ispaljujući plamene iz očiju, zabljesnula je prema njoj s vrha palme. Životinja se postupno počela smanjivati i preuzimati sferični oblik, te poprimati vatreni sjaj. To se nastavilo sve dok nije postala sjajeća okrugla

masa veličine košarkaške lopte. Žena je, dok joj je srce lupalo kao ludo, promatrala kako se lopta polako počela uzdizati nestajući u nebo.

Razumljivo, žena, koja je u startu bila lako prijemljiva za dojmove, ostala je ničice pokošena šokom od onoga čemu je svjedočila.

Kao i u mnogim slučajevima, reakcija pasa u velikoj mjeri isključuje mogućnost da je žena jednostavno doživjela halucinaciju. Činjenica je, međutim, da gospodar na um svog psa može izvršiti veliki utjecaj, no postoje i ograničenja u kolikoj mjeri je to moguće.

Postoji bezbroj slučajeva gdje se vatrene lopte pojavljuju u određenim planinskim područjima ili čak na specifičnim dijelovima autocesta. Ponekad slijede automobile, no ako se vozilo zaustavi i one također stanu. U drugim slučajevima uživaju, lebdeći ispred vozila uvijek na istoj udaljenosti bez obzira na to koliko vozilo ubrzalo, da ih se prati.

Vrlo često se njišu po zraku, kao da se ljuljaju lijevo-desno istovremeno poskakujući bez dodirivanja tla. Obično su bezopasne i odaju dojam da posjeduju istu vrstu inteligencije kao životinje. One su znatiželjne, zaigrane i pobjeći će ukoliko ih se ozbiljno progoni.

U vezi toga što bi mogle biti, u ovom trenutku ne možemo puno preko nagađanja. U četvrtom ću poglavlju diskutirati o REPQEN (Residual Psychic Quasi-Intelligent Energy Nucleii/Rezidualni psihički kvazi-inteligentni energetski nukleusi), koji bi mogli ponešto objasniti te sjajeće lopte. Ostaje činjenica da nemamo ništa čime bi znanstveno dokazali postojanje tih REPQEN.

3

Kršćanstvo danas

Kako bi stekli bolju perspektivu na odnos između kršćanstva i parapsihologije, bilo bi mudro prvo ispitati staru percepciju religijskog fenomena.

Trenutno ću izostaviti druge vjere budući da dijele isto zajedničko podrijetlo, bez obzira na to što bi njihovi sljedbenici mogli reći ("naša je jedina istinska religija, sve ostale su zamke đavla", itd.). Nije potrebno biti stručnjak da bi se uvidjela težina krize s kojom se danas suočava kršćanska vjera. Ja ozbiljno sumnjam da će iz ove krize izaći neozlijeđena; iako jest istina da je pretrpjela i druge krizne situacije (čak i one ozbiljnije), uvjeti koji vladaju u modernom svijetu dodaju na težini današnjim nedaćama.

Tijekom protekla tri stoljeća kršćanstvo je, unatoč vlastitim podjelama, utvrdilo svoju poziciju najveće svjetske religije. Osim u brojnosti sljedbenika i nacija koje ga prakticiraju, izgubilo je zamah, a status njemu vjernih blijedi. U nekim drugim vremenima njegovi konflikti bili su rezultat neslaganja oko smisla jednog ili drugog biblijskog odlomka, no uvijek s kršćanskim okvirom. Rezultati tih sukoba bili su podijeljene zemlje i sveti ratovi. Takvi ratovi bili su

rezultat prekomjerno gorljivog religijskog fanatizma kojim su obje strane žarko obraćale i "širile vjeru."

Ovih dana su bolesti koje ga okužuju potpuno oprečni apatija, dosada i razočaranje. Duboko unutar, oni su rezultat rastuće svjesnosti kako stvari kojima su nas poučavali nisu toliko jednostavne kao što se činilo.

Neki možda vjeruju da je ovo poglavlje - ili štoviše, cijela ova knjiga - rezultat nekakvog ogorčenja koje sam mogao razviti prema katoličkoj hijerarhiji i tretmanu koji sam od njihove ruke primio. Ništa ne može biti dalje od istine. Da budem potpuno iskren ja sam zahvalan biskupima koji su me izbacili iz svojih biskupija jer su mi tim činom omogućili da se oslobodim mentalnih okova nametnutih od strane tradicije i pastoralne izobrazbe. Ja se ne odričem svećeništva, a još manje se služim njime kao sredstvom stjecanja društvenih privilegija.

To izvorno kršćansko evanđelje nametnuo sam si nakon suspenzije koju mi je priskrbila moja knjiga *Mi Iglesia Duerme* (Moja Crkva spava op.prev.) iz razloga da omogućim svoj Božjoj djeci da izvuku korist od dara vlastite inteligencije bez straha od bilo kakvih stvarnih ili izmišljenih kazni koje Crkva može kreirati.

Sugestivna snaga "vjerskih stvari" je ogromna. Izvan je dosega sićušnog ljudskog uma da osujeti na tisuće njezinih mreža. Ukoliko bi se neki poslovni prijedlog držao na klimavim nogama kao što je to slučaj s religijom, mi nikada ne bi prihvatili rizik. Biznis iziskuje hladnu računicu neuvjetovanu strahom od osjećaja; slijepo prihvaćanje religijske doktrine, s druge pak strane, lišava nas slobode i inteligencije. Većina kršćana nikada, pa čak ni jednom, nije dovela u pitanje doktrinu koju prakticira. Jednostavno je prihvate još kao vrlo mladi i do vremena kada dosegnu zrelost njihova vjera se temelji na emocijama umjesto na logici. Naravno, "nanovo rođeni" kršćanin će ispovijedati kako njegova vjera nadilazi sve to, i da on ili ona može osjetiti Duha Svetoga iznutra. Ne treba ni reći koliko to može biti traumatično za osobnu evoluciju.

U tradicionalno kršćanskim zemljama, gdje je Crkva pod zaštitom države, uvijek je prisutan problem koji podjednako uznemiruje i svećenike i roditelje (uznemiruje, radije nego da ih potakne da razmišljaju o izvoru problema): sindrom "gubitka vjere" pogađa studente i privatnih i vjerskih škola. Oni prestaju odlaziti na misu, prestaju čitati Bibliju, i propituju uvjerenja svojih roditelja.

Gubitak vjere, ako se analizira u svjetlu svega prije navedenog, potpuno je normalna reakcija kada se vjera susretne s razumom. Nema potrebe za napad na vjeru – istopiti će se ona poput kockice leda na sobnoj temperaturi. Ustvari ne postoji gubitak vjere, već promjena u stajalištima, re-fokusiranje filozofskih gledišta. Imanentna opasnost krije se u pristupu "sve ili ništa". To jest, ili prihvatiti doktrinu kakova je dana, ili biti protjeran iz kongregacije. Ovaj vrlo negativan stav uzrokovao je da mnogi potpuno napuste vjeru.

U koegzistenciji s time su i milijuni "poglavlje i stih" kršćana koji iz dana u dan žive po Svetom pismu. Po istom principu protestanti optužuju katolike za obožavanje Djevice Marije, a katolici njih za obožavanje Biblije.

Postoji nebrojeno kršćana koji više ne proučavaju uvjerenja vlastite vjere. Doslovno svi pojedinci koji pohađaju sveučilišta su napustili vjeru i krivnju za to ne možemo pronaći ni u kojem od socioloških razloga. Pravi razlog leži u srcu stvari. Panorama ponuđena od suvremene kršćanske teologije zbunjuje i može pokolebati čak i najoptimističnija vjernika. Stoga nas ne bi dakle trebalo iznenađivati da gdje god se za obraćenike natječu kršćanstvo i islam, potonji privuče više ljudi. Omjer je nevjerojatan: deset obraćenika na islam dolazi na jednog kršćanskog.

Dok neki kršćanski autoriteti, osobito u protestantskim skupštinama, vjeruju u pismo Biblije, druge hijerarhije odbacuju cijele sakramente, dijelove ili kompletne knjige iz Biblije usporedno negirajući i Duha Svetoga, uskrsnuće, itd. To uključuje i Unitarijance i Jehovine svjedoke, koji niječu božansko podrijetlo Krista.

Zbrka oko Biblije

Da stvar bude gora, prije četrdesetak godina pojavili su se određeni drevni rukopisi koji bacaju sumnju na materiju generalno smatranu neupitnom. Ovi dokumenti, suvremenici Kristovog službovanja, su Svici s Mrtvog mora pronađeni u Kumranu (Palestina) i papirusi otkriveni u Nag Hammadi-u ili Chenoboskion-u, u Egiptu. Ukratko rečeno, važnost tih dokumenata (napisanih od strane Esena u Palestini i gnostika u Egiptu) je u tome da mnoge činjenice koje znamo iz Novog zavjeta nisu nužno istinite. To se može pročitati u ranije nepoznatim dokumentima koji datiraju iz vremena prije Isusovog rođenja.

Lako je odbaciti ove svitke i papiruse kao apokrifne, te stoga i nenadahnute božanskim. No, kako se ispostavilo, te apokrifne knjige citirane su u Novom zavjetu kao božanske riječi, što pokazuje da su ih apostoli naizust znali i bili njima inspirirani. Neke od njih su, van svake sumnje, "ekstrahirane" iz biblije 1700 godina nakon što su pisane i smatrane božanskim nadahnućem.

Mi potpuno ignoriramo sastav izvorne Biblije. Kumranski i Chenoboskionski nalazi stariji su čak i od onih najstarijih koje imamo o Svetom pismu. Neki, poput knjige proroka Izaije, 1000 godina su stariji od tekstova po kojima su napravljeni svi svjetski prijevodi Biblije.

Biblija kralja Jamesa iz 1611., smatrana od strane engleskih govornika kao "autorizirana i originalna verzija", ustvari je sedmi prijevod Svetoga pisma na engleski jezik, temeljen na grčkom "izvorniku" iz 1550-te. Drugim riječima, ni original nije izvoran (ipak je to, na koncu konca, grčki prijevod) i bio je kopiran 2800 do 1500 godina nakon što je pravi izvorni tekst napisan. Čitatelj lako može zamisliti količinu grešaka, propusta, izmjena i dopuna koje su ti rukopisi pretrpjeli nakon svih rukom pisanih kopija napravljenih u razdoblju od 2.000 godina.

Kada se Biblija kralja Jamesa ažurirala, moderni Novi zavjet na engleskom jeziku napravljen je ne prema Etienneovom "originalu" iz 1550., nego služeći se Codex Sinaiticus-om iz 4. st. n. e. Šest tisuća izmjena napravljeno je samo u Novom zavjetu kako bi se ispravila stara Biblija kralja Jamesa, a od tih šest tisuća, 1500 promijenilo je samo značenje stiha. Ono što većina vjernika ignorira, činjenica je da je 16 000 ispravaka izvršeno u tekstu Codex Sinaiticus, a pojedine riječi promijenjene su možda dva ili tri puta. Sve to prema ćefu onog koji bi vršio reviziju Codexa mijenjajući riječi koje mu se ne bi svidjele. Toliko o božanskom nadahnuću.

Uz takovu slobodu pročišćavanja ili poboljšavanja riječi, ne iznenađuje činjenica da među tobožnjim izvornicima koji datiraju do 10. stoljeća, ima najmanje 83 000 razlika. Moguće je izraditi dva zasebna teksta, radikalno suprotstavljenih značenja, za raznorazne biblijske zapise.

Čovjek se mora istinski začuditi u koju to poziciju stavlja navodnu inspiraciju njenog autora, ili njenu nepogrešivost, ili doprinos Duha Svetoga u tome. Kako pronaći autentičnu Božju riječ između 83 000 varijabli? Kad bi više propovjednika i sljedbenika bilo s ovim upoznato, prije bi se okrenuli svojoj vlastitoj prosudbi negoli svojim pošteno iskrzanim Biblijama.

Najveća kontroverza kojoj smo danas svjedoci odnosi se na žene svećenice. Ona dolazi kao nusprodukt svih onih dvojbi i zbrke. Dok mnogi govore kako je zaredivanje žena u suprotnosti s izravnim učenjem Krista i Crkve, drugi tvrde suprotno. Čak postoje i neki koji na to jednostavno gledaju s nedostatkom interesa, obzirom su kompletno izgubili vjeru u zaredivanje ili bilo koji drugi sakrament.

Najveći dokaz važnosti egipatskih i palestinskih otkrića je polemika između istražiteljskih skupina koje su ih rekonstruirale i prevodile. Ovi timovi, biblicisti slobodnjaci, katolici, židovi i protestanti, odgovorni su za uskraćivanje spoznaje o svojim otkrićima i napretku. Ta otkrića ne donose ništa dobroga svim uključenim vjerama zbog razilaženja s postojećim uvjerenjima ili gledištima njihovih interesnih skupina.

Što se židovskih istražitelja tiče, oni su otkrili kopije svih starozavjetnih knjiga (kao i 16 do 17 kopija nekih pojedinih knjiga) koje su 1000 godina starije od onih kojima su se u 10. stoljeću služili kako bi napravili "finalnu" reviziju Spisa. To materiju samo čini još zbrkanijom, kako za teologe, tako i informiranim svjetovnjacima. Slijepa vjera, jednom toliko veličana od strane vjerskih vlasti, u naše je vrijeme sramota. No ono što čak i najžešće nevjernike vraća u red je strah - strah od "onostranog" ili "onog svijeta" u kojem ih Bog može poslati u pakao. A ako ne strah od Boga, onda strah od društva u kojem žive, a koje ih može šikanirati zbog ne održavanja primjerene "religijske" fasade. "Novi poredak", obećan od kršćanstva pri njegovom rođenju, kada se ispituje u svjetlu dokumenata iz Kumrana, ispada da i nije tako nov.

U drevnim svcicama čitamo o Blaženstvima navedenim u Novom zavjetu; u Esenskom Priručniku o disciplini čitamo o dva sakramenta, krštenju i svetoj gozbi (preteča euharistije), dizajniranima u svrhu ujedinjenja adepta i Duha

Svetoga. Pavlova teologija odjekuje onim što čitamo u knjizi Enoha i u knjizi dvanaestorice patrijarha. U svrhu kompletiranja poredbe, otkrivamo enigmatičnog "Majstora pravde" također nazivanog i Mesija ili Krist, koji je bio mučenikom puno stoljeće prije Isusa, i koji je kako se čini bio vođa sekte.

Mnogi kršćani su nezainteresirani za te detalje. Oni će radije ostati vjerni tradiciji koja im je predana sve dok to što su zamoljeni da čine nije očito maligno. "Bolje vjerovati u nešto nego u baš ništa."

Aksiomi poput ovoga su uobičajeni za kršćane, ali i prošireni na nefleksibilnosti koje su uzrokovala da katolici i protestanti jedni druge spaljuju na lomačama. Kako je kršćanstvo postajalo tolerantnije, činilo je to po cijenu svog vjerskog jedinstva i vlastite vjerodostojnosti.

Prateći taj tok misli, koji je više humanistički nego religijski, bilo koji sustav uvjerenja koji vodi boljitku i napretku čovječanstva je dobar, njegov ideološki sadržaj neodoljiv. Proglašenje apsolutne slobode misli tada je na samo nekoliko koraka, koraka koji će stati na kraj dogmatici i Bibliji kao Božjoj riječi. Razum tada može zauzeti svoje pravo mjesto u ljudskom životu i ljudi će onda prosuditi što jest a što nije Božja riječ.

To je pozicija kršćanstva danas. Ovo je kritični trenutak u povijesti, obzirom su umovi dvadeset i prvog stoljeća obdareni prosudbom za rješavanje vjerskog pitanja jednom za svagda. Nismo više impresionirani čudesima (naši laboratoriji reproduciraju čuda iz davnina), niti živimo u strahu od vječne kazne, budući da su naši umovi postali svjesni kako bi nešto takvo, kad bi dolazilo od Boga, činilo njega manje savršenim čak i od našeg pravnog sustava. Mora biti proporcionalnosti između zločina i kazne, a ona će biti izbačena iz ravnoteže od postojanja ognja paklenog. To stvara sliku Boga kao užasnog suca, a kamoli kao nebeskog Oca.

Kršćani se počinju služiti svojom vlastitom prosudbom kod vjerskih pitanja. Još nisu doveli u pitanje fundamente svoje vjere, ali su krenuli propitivati njene više površinske aspekte. U mojoj knjizi o dehumanizaciji braka i seksa u kršćanstvu, uključio sam jedan primjer na temu razvoda koji se dogodio u Italiji :

Ne tako davno održan je nacionalni referendum u Italiji kako bi se izmjerilo popularnost odgovora po pitanju razvoda. Katoličke snage predvođene Vatikanom pokušale su odbaciti postojeći zakon o razvodu. Talijani su za trenutak ostavili svoja religijska uvjerenja postrani i glasali u korist razvoda, jasan znak inspiracije od Duha Svetoga. Drugim riječima, život je progovorio, hrabro kako to često čini. Život, govoreći kroz mišljenje javnosti, izjavio je da razvod, u društvu u kojem su brakovi lake kategorije norma, mora postojati.

Četiri stoljeća prije Erazmo je napisao: "Dokle brak nije ništa doli čistilišta po kojem se postiže raj, mora biti podupiran. Ali, ako se pretvori u pakao bez nade za raj, najbolje ga je poništiti."

(Čitatelj neka oprost i na duljini citata. I njegova prva polovica je uključena tako da ne mogu biti proglašeni za slijepog pobornika razvoda.)

Kršćanstvo: nedefinirana vjera

Što je onda kršćanstvo? Sjećam se zbunjujućeg hihotanja doktora teologije kada me jednom upitao što bi se dogodilo ukoliko jednog dana u Palestini iskopaju Kristove kosti. Činilo se da je zadržao vlastito uvjerenje glede uskrsnuća bez obzira što je bio sveučilišni profesor! Odgovorio sam frazom iz 1. Korinćanima 14:15 "Ako Krist nije uskrsnuo od mrtvih, tad je propovijedanje naše šuplje." On je slegnuo ramenima nadigavši obrve kao da želi reći: "Nemojte biti tako sigurni."

Stoljeće ili dva unazad razlika između katolika i protestanata bila je prilično dobro definirana. Iako Ekumenizam jest umanjio tu razliku malo, također je istina da su se mini-sekte i hereza pojavili u oba logora otvarajući tako unutar religije prostor svakakvim idejama, bez obzira koliko lakoumne bile.

Isus iz Kose, Godspell-a ili Isus Krist Superstar-a teško da je onaj kojeg promovira Crkva, a njegov nauk, iako bliži izvorniku negoli nauk koji nalazimo u teološkim predavanjima, kilometrima je daleko od onoga što smo naučili na vjeronauku.

Teško da se može reći kako je kršćanstvo udruženje manje ili više homogenih učenja. Kršćanske etike ekstremno su labave ovih dana. Papa inzistira da se govori protiv razvoda, pobačaja, umjetne kontrole rađanja, neskromne mode, itd., ali mu samo najžešći vjernici poklanjaju ikakvu pažnju. Neki su biskupi čvrsto na vrhovnikovoj liniji, no većina šute, ili pak govore svog rimskog šefa drže na ledu.

Homoseksualnost i kršćanstvo

Neki katolički, protestantski i pravoslavni krajevi još uvijek se ponešto pridržavaju strogih moralnih kodova, ali tu i tamo čuju se priče o suprotnom. Ne tako davno, nekoliko časopisa objavilo je članke o vjenčanju protestantskog biskupa za njegovog vikara, obojica u svećeničkim odorama. Jedna od fotografija prikazivala je biskupa kako, s pastirskim štapom čvrsto u ruci, ljubi svoju "mladu". Nelijep prizor!

Homoseksualne bogomolje niču posvuda i to sa svećenicima spremnima za službu. Jedan je isusovac nedavno izjavio kako vjeruje da je njegov zavjet čistoće posve kompatibilan s njegovom homoseksualnošću. Neće trebati dugo čekati na pojavu homoseksualne teologije s biblijskim izvorima koji se s njome mire.

Kršćanstvo i društvena pravda

Socijalističke države su one koje su najviše zaokupljene postizanjem društvene pravde. Ali, kao i u kršćanstvu, teorija i praksa su dvije različite

stvari i vladari iskorištavaju one kojima vladaju. Dok su se životni uvjeti moguće i popravili, bilo je to po cijenu slobode.

Ako Zapad jest uspio razviti način kako da ljudi uživaju u slobodi i mogućnostima, to ne može biti pripisano kršćanskim principima. Mnogi koji su vodili bitku s autoritarnim režimima morali su se isto tako boriti i s Crkvom. Kako onda možemo definirati kršćanstvo kao doktrinu ili društvenu praksu? Jesu li svi sljedbenici Kristova učenja kršćani?

Problem je u tome da specifična učenja kršćanstva postaju sve manje i manje precizna kako se dolazi do novih otkrića.

Među 49 knjiga otkrivenih u Nag-Hammadi-u postoji jedna označena s "Evandjelje po Tomi", a koju bi, obzirom se sastoji od 115 navodno Kristovih izjava, ustvari trebalo nazvati "Zbornik Isusovih izreka". Mnoge od njih znamo iz Evandjelja dok ostale otkrivaju dosad nepoznate aspekte Kristove osobnosti. Naravno, oni koji ne žele da se to proširi naokolo izjavljuju da, obzirom je knjiga apokrifna (i gnostička), to nisu bile Isusove riječi. Znanstvenici s manje predrasuda, međutim, misle drugačije.

Na prijelazu stoljeća, u Egiptu je pronađen fragment knjige naslova "Svitak Oxyrynchus ". Bio je poderan po sredini zbog čega je nedostajalo po nekoliko riječi svakog retka. Već dugi niz godina učeni istraživači popunjavaju ove nedostatke svojim najboljim nagađanjima. Kada je 1947. iskopana cijela knjiga, stručnjaci su otkrili da su, usprkos svoj njihovoj erudiciji, njihova najbolja nagađanja bila potpuno kriva. Upravo ovi stručnjaci isti su oni koji tvrde da "Evandjelje po Tomi" nije izvorno i da je "Testament dvanaestorice patrijarha" sastavljen u 3. stoljeću poslije Krista, dok novija otkrića nedvosmisleno pokazuju da je napisan 350 godina ranije.

Kršćanstvo: humanistička doktrina

Oni koji vjeruju Isusovim učenjima mogu to sažeti u ono što je poznato kao Zlatno pravilo: "Činite drugima kao što bi htjeli da oni čine vama." No, ovakva prekomjerna simplifikacija učinila nas je krivcima za upadanje u racionalni humanizam, što je ustvari slučaj.

Ovo nekima može zvučati optužujuće, dok bi drugi to mogli primiti kao velik kompliment. Je li kršćanstvo bilo ljudskije i racionalnije u svojim ranim danima?

4. lateranski koncil (održan 1215. A.D.) zabranio je liječnicima liječenje bolesnika koji se nisu ispovjedili. Isto kako je i nedavno, 1829., papa Leo XII zabranio liječenje velikih boginja, obzirom se radi o "biču božjem" koji se mora pretrpjeti. U naše vrijeme stav protiv kontrole začeca papa Pavla VI i Ivana Pavla II nije ništa drugo nego preostatak takvih proizvoljnih odluka "u ime Boga."

Ovo je tužna istina pozadine kršćanstva. Danas se komotno može reći kako su sjemeništa i mjesta vjerskog naukovanja doslovno pusta. U vrijeme kada sam pristupio Družbi Isusovoj, razmetala se sa 6 sjemeništa i 400 novaka

samo u Španjolskoj. Sjemenište u Santiago de Composteli prije 40 godina imalo je 1.200 sjemeništara, ali danas jedva 300. Mnoge protestantske denominacije traže pastore za svoja nezbrinuta jata i mogu osigurati povoljnije uvjete, no studen je vjetar čini se zamrznuo kršćansku s(a)vijest.

Da li se smijati ili plakati?

Možda bismo trebali oboje. Trebalo bi nas žalostiti što su istinske kršćanske vrijednosti izgubljene za nove naraštaje koji nemaju ništa bolje čime bi ih zamijenili. Mnogi su posrnuli u ovisnost o drogama kada je ovaj nedostatak ciljeva i razloga za život nadvladao njihove duše. Ovaj nedostatak vrijednosti bez sumnje je izvor konfuzije našeg društva.

Trebalo bi nas, s druge strane, činiti sretnima kad vidimo modernog čovjeka izbačenog iz njegove ideološke ljuske i izguranog u svijet. Čovječanstvo će izgubiti strah od slobodne misli i unaprijediti vlastito samopouzdanje. Također će shvatiti lažnost određenih vrijednosti koje je Crkva nametala a koje su samo ometale ljudsku evoluciju. Priznati će seksu mjesto koje zaslužuje istovremeno smanjujući utjecaj kakav je imao na ljudski um kroz stoljeća represije. Čovjek će se fokusirati na humanističke i društvene zadatke i posvetiti svoju energiju stvaranju boljeg svijeta.

4

NLO-i danas

Premda smo još uvijek daleko od rješavanja enigme NLO-a, može se reći da o njima znamo više negoli prije, pa recimo dvadeset godina, ili čak i prije pet godina. Ovaj fenomen daleko je prerastao loše tiskovine i službeno neuvažavanje bez obzira na sve. Na tisuće su diljem svijeta ozbiljno posvećeni vlastitim proučavanjima. Sa sigurnošću možemo reći kako se sve zamislivo, što se tiče ponašanja NLO-a i njihovih operatera, zaista i odigralo u stvarnom životu.

Ne postoji zemlja a da nema skupine (u rasponu od ozbiljnih do totalnih fanatika) koje provode NLO istraživanja. Mnoge od tih skupina pokazuju određenu naivnost koju se više ne nalazi kod profesionalnih istraživača.

Više se ne postavljaju pitanja tipa jesu li NLO-i stvarni ili ne. Ona zadiru mnogo dublje. Čovjek se pita kojoj stvarnosti pripadaju, jer zbog NLO-a čovječanstvo je sada u stanju razmišljati u terminima višestrukih stvarnosti; naša nipošto nije jedina. Danas se pitamo kakav utjecaj bi mogli imati - i imaju - na ljudsku evoluciju.

Mnogi ugledni ljudi još uvijek zahtijevaju dokaz da NLO-i doista postoje, drugi važu početnu količinu podataka (koji su dokazani, ali ih je teško procijeniti) kojom trenutno raspolažemo u vezi fenomena.

Ovako sam sažeo tri najzastupljenije teorije o NLO-ima:

* Prva teorija je da NLO-i ne postoje i da su tek nusprodukti ljudskih maštarija ili netočno procijenjeni fizikalni fenomeni.

* Drugo, NLO-i su obdareni fizičkom prirodom, čemu su mnogi svjedočili. Njima pilotiraju tehnički napredna bića iz drugih svjetova (mada ne znamo kojih) i benigni su.

* I treće, NLO-i postoje, ali ne dijele istu stvarnost s ostalim objektima. Oni su fizikalno "polu-stvarni" i nisu ono što ljudi vjeruju da jesu. Oni ne dolaze sa drugih planeta nego iz drugih razina postojanja, odnosno mentalno/fizičkih dimenzija. Nisu pod utjecajem vremena ili prostora i nisu benigni za ljude, dugoročno.

U ovom ću se poglavlju baviti detaljima koji se tiču treće teorije, koja je u konačnici i najvjerojatnija. Druga, premda općenito diskreditirana, može objasniti specifične aspekte fenomena zahvaljujući određenim događajima i otkrićima.

Drugo čime se poglavlje bavi odnosi se na međusobno zadiranje tematika NLO-a i parapsihologije. Gnušanje koje su neki osjećali glede miješanja NLO-a s okultnim nesumnjivo je oslabilo, možda zato što način na koji se ponašaju NLO-i ne slijedi logične i racionalne smjernice nalik onima koje upravljaju našim umovima.

U današnje vrijeme slušamo ljude da opisuju NLO-e kao para-fizikalne događaje, što je također korak naprijed jer pretpostavlja postojanje fizikalnih zakona paralelnih s našima. Postoje mnogi drugi fizikalni zakoni koje ignoriramo, a koji stvaraju fenomene smatrane nemogućima u okviru naše fizike. Godinama unazad, kada sam rekao da su NLO-i "polu-stvarni" i da njihovu stvarnost ne dijele ostali objekti, upućivao sam na ideju o para-fizikama koja je danas aktualna.

Budući je fenomen NLO-a daleko širi i dublji negoli ljudi vjeruju, organizirati ću svoje misli kako ne bih zbunio čitatelja. Ovo su perspektive iz kojih bi fenomen NLO-a valjalo sagledavati:

- a. Perspektiva "fizičke stvarnosti"
- b. Perspektiva psihe
- c. Povijesna perspektiva
- d. Nelogično/apsurdna perspektiva
- e. Perspektiva korisnosti
- f. Prevarantsko/neprijateljska perspektiva
- g. Perspektiva porijekla
- h. Filozofijska perspektiva

Perspektiva "fizičke stvarnosti"

Pitanje NLO-a i njihove stvarnosti ne može se objasniti ni s najmanjim stupnjem sažetosti. Ponekad se ponašaju poput objekata stvorenih od ljudi, a da isti taj objekt može izvesti radnje koje prkose našim fizičkim zakonima i dovesti nas u situaciju stavljanja u pitanje stvarnosti onoga što gledamo. To se odnosi na slučaj kada NLO-i promijene oblik usred leta ili pak potpuno nestanu.

Naravno, kada se ponašaju kao i svaki drugi objekt, neki bi mogli ustvrditi da su to samo halucinacije - optužba koja se opetovano iznosi protiv fenomena. Ta optužba je, međutim, neutemeljena.

U tom bi slučaju bilo koja halucinacija mogla biti protegnuta van razumnog vremenskog raspona, a zatim i na druge svjedoke koji nemaju veze s početkom incidenta. Kako bih razradio tu temu, prepričat ću jedan sovjetski slučaj NLO-a.

Ujutro, 27. travnja 1961., mnogi svjedoci su vidjeli kako "zelenkasto-plavi objekt zapanjujućom brzinom leti preko jezera Onega. Bio je ovalnog oblika i veličine putničkog zrakoplova. Objekt je letio toliko blizu tlu da se očešao o smrznutu površinu jezera bez gubitka brzine ili kontrole."

Za letjelice ljudske izrade to bi bio smrtonosan manevar. Što god to bilo, bilo je veoma čvrsto. Udruženi civilno-vojni tim upućen je da istraži mjesto događaja. Među članovima bili su zapovjednik Anton Kopeikin, vojni inženjer; te stručnjak za zaštitu okoliša Fjodor Dedinov koji je prikupio iskaze od dvadeset petoro svjedoka i ispitao fizičke tragove na tlu.

Ono što su otkrili bilo je zapanjujuće. U djeliću sekunde, u kojem se objekt očešao o debeli sloj leda koji je prekrivao jezero, ostavio je iza sebe jarak dug 13 i dubok 3 metra! Također je napravio i dva plitka rova paralelna s prvim - i sve to bez gubitka brzine. To pretpostavlja da je dezintegrirao 40 tona leda u manje od sekunde. Takva sila mogla bi se oduprijeti svemu od brodova do raketa, ili ih pretvoriti u prah za tili čas.

"Komadići razbijenog leda bili su briljantno zeleni. Neki od tih uzoraka leda sadržavali su tragove magnezija, aluminija, kalcija, barija i titana. Čudan komad metala, geometrijski sićušni fragmenti i kombinacija titana, željeza, silicija, litija i aluminija također su sakupljeni. Te su granule bile otporne na kiselinu i toplinu."

Zapovjednik Kopeikin proslijedio je ove rezultate profesoru Vladimiru Šaranovu, priznatom geofizičaru i članu lenjingradskog tehnološkog Instituta. Šaranov u svom izvješću izjavljuje: "Sada je nemoguće dati objašnjenje u vezi tih granula, no one su očito umjetne. Objekt nije mogao biti meteorit. A što se tiče mogućnosti da se radilo o avionu, stručnjaci za aeronautiku istakli su kako nijedan poznati zrakoplov ne bi mogao preživjeti udar i nastaviti s letom."

Svi ovi podaci dolaze iz publikacija dr. Felix-a Ziegel-a iz moskovskog Instituta zrakoplovstva. On je potpisnik više od 28 knjiga na temu aeronautike, a priznati autor Aleksandar Kazanstev za njega kaže: "Profesor Ziegel je vodeći

autoritet na polju astronautičkih i svemirskih istraživanja. Praktički svi sovjetski kozmonauti naučili su osnove o svemirskim letovima iz njegovih usta."

Slučajevi poput ovog pokazuju kako je fizička realnost NLO-a neupitna, i čitatelj bi trebao biti na oprezu s onima koji tvrde da ne postoji znanstveni dokaz NLO-a, jer su potonji potpuno u krivu. Slučajeva nalik ovome - dobro dokumentiranih s obiljem svjedoka i fizičkih tragova - može se nabrojati na stotine.

Zašto je fizička stvarnost NLO-a dvojbeno? Neporecivo je njihova realnost različita od one koju dijele ostali objekti pa otud i naša nevjerica. Najčešća "normalna" osobina NLO-a je sposobnost da se trenutno pojavljuju i nestaju, što ih postavlja u okvire nestabilnog realiteta "mističnih" ili religijskih fenomena koje su fizičari do nedavno šikanirali.

Sljedeći naslov je iz venezuelanskog lista El Mundo iz Caracasa (27. travnja 1976.): NLO U CARIGUANO-U IZAZIVA PANIKU. Dvije fotografije popraćene su tekstom "Stanovnici napućenog Cariguao-a, sektora Caracasa, alarmirani NLO-om i eksplozijom koja ga je pratila, pozvali vatrogasce. Po dolasku, vatrogasci osjetili miris spaljene gume i pronašli komade stijena i krhotine ... vođeni od mještana pretražili su padinu blizu Cariguao-a bez uspjeha. "

Devet dana kasnije, 6. svibnja, još jedan naslov iz Ultimas Noticias iz Caracasa tvrdi: NLO EKSPLOZIJE U CARABOBO-U I GUARRICO-U. Tekst ponavlja manje ili više istu priču. NLO u preletu (nedugo nakon prvog viđenja) proizveo svjetlosni bljesak i eksploziju. Lokalno stanovništvo ništa nije pronašlo, a vojno osoblje sačuvalo pougljenjene stijene i drveća.

Slične priče ponavljaju se širom svijeta ostavljajući iza sebe neizvjesnost i nesigurnost. No oba primjera daju nam "ključ" za NLO-e i njihovu "alternativnu" stvarnost. Oni dijele našu fizičku realnost, obzirom mogu izazivati eksplozije, lomiti stijene, proizvoditi dim čudna mirisa i nestajati poput utvara ili duhova.

Kada dodamo još i slučajeve u kojima ih samo neki ljudi mogu vidjeti, ne bi nas trebalo iznenađivati da mnogi osjećaju sklonost odbaciti ih. Čak i fotografije, koje su inače nepobitni izvori dokaza, pomažu stvoriti samo još više sumnje i kontroverze oko tog fenomena. Nije neobično da se na fotografijama snimljenih NLO-a, nakon što ih se razvije, ne pojavi apsolutno ništa, ili da se na fotografijama krajolika otkrije NLO koji je bio nevidljiv za fotografa.

Knjiga Andrije Puharića o Uri-u Geller-u opisuje situaciju koja potkrepljuje gore izneseno. Leteći Boeingom 747, Uri je svjedočio uzdizanju kamere sa sjedišta pored njegovog. Tada mu je sinulo kako je to signal njegovih vanzemaljskih "patrona" da napravi snimku. Uri tvrdi da sve svoje moći duguje alienima s kojima je u kontaktu još od djetinjstva. Puharićeva knjiga je prepuna bizarnih primjera takvih kontakata. Uperio je kameru prema prozoru i

napravio nekoliko snimaka plavog neba bez oblaka. Možemo zamisliti kako su njegovi kolege suputnici bili više nego znatiželjni oko toga što on to fotografira, jer jedino što su oni vidjeli bilo je vedro plavo nebo.

Kada su fotografije razvijene, u prvom planu su se pojavila tri NLO-a. Tri NLO-a koje nitko, pa čak ni sam Uri Geller, nije vidio. Jesu li bili nevidljivi? Jesu li bili projekcija Uri-evog uma? Je li ih Uri projicirao na film? Jesu li bili samo fatamorgana projicirana od strane aliena ili daleke inteligencije? Situacije poput ove fenomenu umanjuju vjerodostojnost. Međutim, jednom kad shvatimo da je, bez obzira koliko bio čudan svejedno stvaran, fenomen postaje najveći izazov na koji je ljudski um ikada naišao. Oni posjeduju fizičku stvarnost koja je našoj nepoznata.

Perspektiva psihe

Fizička stvarnost NLO-a i njihova psihička stvarnost si idu ruku pod ruku. Ako su osjetila, sposobnošću NLO-a da prkose našim prirodnim zakonima, dezorijentirana, um doživljava još i veću konfuziju pri interpretaciji podataka o NLO-ima. Može se reći da um distorzira kompletan fenomen. Situaciju još gorom čini kada mislimo da su NLO-i namjerno distorzirani kako bi spriječili naše umove da uvide njihovu pravu prirodu.

Mahnite avanture onih koji tvrde da su NLO kontakti(rani) (i materiji ne dodaju ni mrve na vjerodostojnosti) malo su više od rezultata mentalne distorzije. Kada bolestan čovjek bunca, ne moramo vjerovati u ono što govori da bismo došli do zaključka kako je u deliriju od vrućice.

Nešto slično se događa i kontaktiranima. Njihove tvrdnje nisu toliko važne koliko je važna činjenica da oni prolaze kroz ozbiljno iskustvo u kojem su im umovi pažljivo manipulirani. U većini slučajeva čini se kako su tvrdnje o svemirskim putovanjima u alienskim vozilima stvarne do jedne točke. Stvarni su prilasci vozilu (koje i samo može biti stvarno) i zadržavanje pred njim, ali od tog trenutka nadalje, svi alienski krajolici i svemirske putešestvije su po prirodi halucinatorni. To je kao da je u njihove umove bila ukopčana videokaseta koja će se odvrtjeti kao stvarna pustolovina čak i pod hipnozom.

Beskorisno je, stoga, kontaktiranima iznositi i prepričavati svoje priče. Iscrpljenost, zaboravljivost ili imaginacija ih mogu dovesti do toga da jednu prepričaju različito od druge. Naravno, oni ne lažu, jer laganje pretpostavlja govorenje suprotnog od onoga što im je na umu. Kontaktirani su obično spremni ono što su "iskusili" braniti do smrti.

Pri analizi psihičkog aspekta fenomena moramo imati na umu i one koji su sposobni izvoditi paranormalne manifestacije: vidovnjaci, mediji, senzitivni, itd. Oni imaju tendenciju češćeg viđenja NLO-a negoli drugi, što nam daje naznaku o mogućem podrijetlu fenomena ili o mediju u kojem se javlja. Što nas navodi na pomisao kako su energije na koje se vidovnjaci "naštimaavaju" upravo iste one koje upošljavaju NLO-i. Po svemu sudeći radi se o obliku

radijacije neizmjerljivom ni s našim najboljim instrumentima, ali savršeno stvarnom u okvirima fizike ili još uvijek sjenovitog realiteta kvantne fizike. Dokaza za ovo zračenje ima u izobilju. Ponekad postaje vidljivo u samoobrani ili napadu.

Tijekom otmice Trávisa Waltona u Snowflake-u, Arizona (1975.), svjedoci su vidjeli azurnu zraku koja je uzrokovala da Travis nestane. (pronađen je živ pet dana kasnije, nekoliko milja dalje od mjesta događaja). U ruralnom području Kolumbije dva seljaka promatrali su spuštanje malog tanjura. Pojavilo se maleno stvorenje i ostalo u neposrednoj blizini svog vozila. Jedan od seljaka odvažno je krenuo prema vozilu unatoč frenetičnim upozorenjima stvorenja da to ne čini. Kad je seljak bio udaljen tri metra, biće je uskočilo u tanjur koji je okomito odletio.

Nekoliko sati kasnije seljak se počeo loše osjećati. Imao je glavobolju i povraćao; koža mu se osula mjehurima. Dvadeset četiri sata kasnije preminuo je od misteriozne bolesti. Naknadnom istragom utvrđeno je kako je bio izložen intenzivnom obliku nepoznate radijacije.

Mnogi kontaktirani tvrde da u glavi osjećaju "radio prijemnik" koji ih povećavanjem frekvencije upozorava na kontakt koji slijedi. Nakon toga počinju hvatati prijenos.

Dobro poznata činjenica je kako se NLO-događanja (svjetla na nebu, metalna vozila, čudna stvorenja) imaju sklonost odvijati u područjima s elektromagnetskim anomalijama. Problem je u tome što je naše razumijevanje elektromagnetizma pre-bazično da bi obuhvaćalo i njegove anomalije ili varijacije.

Uobičajeno je za kontaktirane, ili samo povremene očevice, da prođu kroz ponekad smrtonosnu transformaciju psihe. Oni sa skromnim obrazovanjem ili predznanjem počnu se hvastati stvarima koje nikad nisu proučavali. Nakon susreta s alienom, ili samo vidjevši NLO, spoznaju specijalizirane informacije. Do popriličnog broja otkrića se došlo na ovaj način.

Mnogi kontaktirani počnu živjeti radikalno drugačijim životnim stilom od onoga kojim su živjeli prije kontakta. Selidbe, razvodi i življenje u petoj brzini nisu neuobičajeni.

Psihička strana NLO-a također se očituje u njihovoj sposobnosti da se petljaju u snove ne samo kontaktiranih, nego i njihovih prijatelja i svjedoka. U slučaju Ely (Nevada, 1974.), majka dvoje braće koji su proživljavali noćni NLO-susret probudila se misleći kako ju je sin zazvao negdje iz sobe. Znam za slučaj iz Portorika u kojem je žena prolazila kroz čudna iskustva koja su počela kad joj je sin donio kući artefakte povezane s vanzemaljskim susretom koji je imao sa svojim prijateljima na vrhu planine. Ti neobični događaji nisu prestali sve dok sin nije pobacao sve artefakte u kanalizaciju.

Sljedeći naslov je iz novina Ovaciones iz Mexico City-ja, izdanje od 8. ožujka 1977. : ALIENSKA NAREDBA UZROK DJETETOVOG SAMOUBOJSTVA. Priča navodi da si je trinaestogodišnjak pucao u srce nakon što je ostavio poruku u kojoj kaže da su ga njegovi vanzemaljski prijatelji pitali da im se pridruži na poduzem putovanju. U poruci dječak kaže majci "bića poput nas traže od mene da pođem s njima." Dodao je i da rodbina ne treba brinuti jer će s ovim bićima biti sretan. "Mama, nemoj misliti da sam mrtav zato što ću se ponovno roditi na drugom planetu. Nisam lud niti umišljam stvari, jer su mi mala bića u svemirskom brodu rekla da sam očajnički potreban na planetu Soholcucl... ", napisao je.

Potpisavši poruku, očevim pištoljem se upucao u srce.

Slučajevi poput ovoga, bojim se, postat će uobičajeni ukoliko naše uzbuđenje oko "vanzemaljskih" stvari ne održavamo pod kontrolom i ne promišljamo o posljedicama koje one imaju na lageru za naše slabašne umove. Ovaj slučaj se ne može odbaciti kao djetinjasta halucinacija proizvedena od odraslih. Dječak je gotovo sigurno posjećen od sitnih bića s fizikalnom ili para-fizikalnom stvarnošću. Sviđalo se to nama ili ne, nešto se događa, i puno je ozbiljnije nego što većina vjeruje.

Povijesna perspektiva

Što drevnijeg autora čovjek čita, to mu jasnijim biva da su NLO-i unaokolo oduvijek. Osim Knjige čudesa, Juliusa Obsequensa, koju sam spomenuo u poglavlju 1, čitatelj može pronaći i mnoge druge koje se tiču NLO-a iz drevnih vremena. Situacija ostaje zbunjujuća kad pogledamo na činjenicu da stoljeće za stoljećem oni i dalje lebde oko nas. Mnogi se pitaju zašto se već dosad nisu otvoreno pokazali, a odgovor na to pitanje je nevjerojatno jednostavan: nisu zainteresirani. A zašto onda lebde oko nas ako nisu zainteresirani? Najpodesniji odgovor bi bio, jer je ovo njihov svijet, ili točnije rečeno, ovaj svijet koji mi smatramo "našim", oni smatraju "njihovim". Zato i dalje lunjaju našim nebom.

Njihov motiv je nastaviti sa svojim poslovima isto kao što i mi gledamo svoja posla. Oni se pačaju u nas samo ako ih uznemiravamo ili ako nas smatraju na neki način korisnima.

Ljudi su općenito ravnodušni prema tome što divlji zečevi čine sa svojim vremenom. Ali postoje ljudi koji se izravno ili neizravno, svjesno ili nesvjesno, petljaju u život zečeva. Neki ljudi ih love, iako ne osjećaju neki animozitet prema njima, dok se drugi možda žele baviti razvojem sela kako bi pokrenuli trgovinu nekretninama, itd., a što jadne zečke tjera na selidbu. A neki pak drugi možda žele krenuti u posao sa zečjim krznom, ili pribaviti prepariranog bijelog zeca kao trofej, ili tek nabaviti zeca djeci za ljubimca.

Svaki zec koji je svjedočio revnosti vikend-lovacu zasigurno bi bio uvjeren da će ljudi dovesti do izumiranja zečeva. Ironično, čovjek je taj kojem je najviše u interesu da se zečevi poštede te sudbine, pa im gradi farme, održava ih čistima, daje im injekcije, hrani ih, itd... (Ponekad "itd." uključuje i stvari zečevima ni najmanje ugodne.)

Ovaj slijed misli rezultat je refleksija na besprekidno meandriranje NLO-a našim nebom već vjekovima. Postaje još validnijim kada shvatimo da iste ove poruke koje priopćavaju NLO-okupirani danas su gotovo jednake onima danim našim precima.

Apsurdna perspektiva

NLO fenomen karakterizira njegova apsurdnost i nedostatak logike. To nepristrane istražitelje izbacuje iz kolosijeka, a one koji su ga pretvorili u kult vrijeđa.

Bez obzira na sve, to je činjenica. Uz tehnološku čudesnost svojih vozila i super napredne mentalne sposobnosti, ufonauti su također prikazali i besmislenost te notornu stupidnost. Što ne znači da nije bilo prilika kada su ljudi ostali zabezegnuti nečim što bi ovi izveli ili načinom na koji su to učinili. Zasigurno bi svatko sposoban izgraditi takav brod posjedovao motivaciju i misaone obrasce koje mi ne možemo dešifrirati. To vrijedi i za, također često prijavljivanu, robotoliku ili kao daljinskim upravljaju čeljad.

Referiram se na slučajeve u kojima viđeno prkosi ljudskoj logici, što bi moglo biti dobrim dokazom strategije s vlastitom logikom koja nama nije familijarna. To dovodi do još jednog seta mogućnosti, ili je svrha strategije dati čovjeku potpuno drugačiju ideju o tome što fenomen jest, ili ljudski um distorzira fenomen. Drugim riječima, jeli mi krivo shvaćamo ili se oni ponašaju i demonstriraju nepravilno!?

Što netko dublje prodre u fenomen, tim više se mora odreći korištenja zdravog razuma kao sredstva procjene stvarnosti. To je toliko istinito da ako se netko susretne s epizodom alienskog kontakta kojoj nedostaje taj nelogični aspekt, postoji sumnja da je neistinita. Ono što inicijalno ruši kredibilitet priče kontaktiranih, zapravo je dokaz autentičnosti.

Dakle, što je nelogična ili apsurdna perspektiva ustvari? Ona je najpotentnije očita u nedostatku kontinuiteta u njihovim akcijama. Nakon pripreme kontaktiranih – što je bizaran proces sam po sebi - oni obavještavaju nju ili njega o važnim događajima koji dolaze. Ali onda kontaktirane bez upozorenja odbace, a pretkazani važni događaji se nikada ne ostvare. Kontaktirani se tada osjeća prevareno, što neminovno vodi do duboke depresije.

S druge pak strane, u slučajevima u kojima bi ljudi prosječne inteligencije i zdravog razuma djelovali na određeni način, ufonauti naprave upravo suprotno. Ponekad postoji objašnjenje, ponekad ne.

Ono što se također protivi ljudskom razumu su prilike u kojima su se ta bića pojavljivala niotkuda; ulazili su u domove ili urede u potrazi za dokumentima koji ih zanimaju. Nakon što bi ih našli, nikada nisu prikazali dovoljno inteligencije da unište i kopije, jer sve što su oni htjeli bio je original. Nakon takvog prikaza mentalne snage, kriminalno je glupo također ne uzeti ili uništiti postojeće kopije. Takvih činjenica ima u obilju, i hrana su za misli.

Prevarantsko/neprijateljska perspektiva

Nelogično/apsurdna perspektiva usko je vezana uz prevarantsko/neprijateljsku. Mnogi NLO incidenti znaju prikazati sve četiri karakteristike.

Drugdje sam već prepričao priču o kontaktiranom iz Meksika čija je krv u potpunosti bila zamijenjena alienskim fluidom što je hematologe ostavilo bez riječi. Upravo on pretrpio je i druge fizičke izmjene nakon svog međuplanetarnog putovanja. Između ostalog su mu nikli i gumbići slični muškim bradavicama, prvo na grudima, a kasnije i na leđima. Prema "dobroj svemirskoj braći" te su bradavice antene koje mu omogućuju telepatski kontakt s ljudima diljem svijeta. Kad sam ga pitao zašto nije mene kontaktirao, odgovorio je kako je pokušao ali bezuspješno. U ranim fazama kontakta bio je odbio suradnju s "njima", ali je kasnije uvjeren kako oni imaju "veliku misiju na zemlji". Zadnji put kad sam razgovarao preko telefona s njim, bio je slomljen čovjek, sjena inteligentne osobe koju sam dvije godine prije upoznao. U ovom slučaju, kao i u mnogim drugim, neprijateljski i prevarantski aspekti paralelni su s apсурdnim.

U današnje je vrijeme uobičajeno za istraživače da alienski kontakt vide kao dobru stvar za kontaktirane. Stotine posvuda traže da ih kontaktiraju i pozelene od zavisti kad netko drugi bude "privilegiran" bliskim susretom. Nije neobično pronaći u privatnim dopisivanjima ili predavanjima ogroman otpor prema ideji da bi kontakt mogao biti štetan događaj.

Mnogi su apostolski uvjereni u propovijedanje dobrih vijesti o NLO-ima. No, zahvaljujući našim moćima razuma, došli smo shvaćanja da smo bili u krivu.

NLO fenomen je vrhunski opasan. Ovo je zaključak do kojeg netko dolazi nakon što istraži mnoge slučajeve u kojima je fenomen uništio protagoniste, posebice one koji su mu pristupili na nesmotren, fanatičan način. Postoje slučajevi u kojima ufonauti naizgled ne žele nauditi ljudima, ali svejedno to učine, kao čovjek koji radi duže korake da ne nagazi na mrave. Kolumbijski seljak, čija je kuća bila smještena na vrhu strmog brežuljka, ugledao je kako mu ususret dolaze dva blještava svjetla. Misleći kako avioni samo što se nisu

sudarili s njegovom kućom, viknuo je ženi da bježi u zaklon, dok je sam istrčao u tminu. Slijedeći dan pronađen je mrtav na dnu provalije u koju je pri bijegu upao. Čovjek bi pomislio kako bi tako napredna bića trebala znati da tako nisko letenje može nauditi ljudima koje njihova nazočnost vrlo lako prestravi.

Još jedan dobro dokumentirani slučaj, od kojeg bi se i naj-tvrdokornijim čitateljima mogla dići kosa na glavi, onaj je koji se 1946. odigrao u Araçariçuama-i, u Brazilu. Godinama je bio ignoriran, no nema dugo ponovno je isplivao na površinu. Joao Prestes vratio se u ranim večernjim satima kući u društvu prijatelja. Prijatelj je nastavio put svoje kuće, a Joao je na prozorskoj dasci potražio ključ (žena i djeca su mu bili su na karnevalu i vratit će se kasnije). Primijetio je kako nešto lebdi iznad kuće. Emitiralo je jarko svjetlo koje ga je natjeralo da prekrije oči, te ga oborilo na tlo. Svjetlo je nestalo, a on je otrčao prema sestričnoj kući ispričati joj što se dogodilo. Dok je pričao svoju priču, ostali oko njega primijetili su kako mu koža poprima "boju pirjanog mesa". To mu se događalo s nezaštićenim donjim dijelom tijela i licem. Polako klizeći, meso mu se počelo odvajati od kostiju. Jedno uho mu je preko ramena skliznulo na pod, otpale su mu usne i nos, a ruke i noge se ogolile do kostiju. Ljudi oko njega vrištali su u užasu. Upitan da li ga boli, niječno je odgovorio. Preminuo je na putu do bolnice.

Ovaj temeljito dokumentirani slučaj istražili su liječnici i državni dužnosnici. Nema sumnje da su namjere ufonauta bile zle. Sudeći prema nuspojavama, možemo biti uvjereni da se radilo o obliku radijacije koji baš i nije toliko stran čovječanstvu, obzirom su slični efekti polučeni u stotinama slučajeva iz Hirošime i Nagasakija.

Još jedan slučaj u kojem se očituju zle namjere, onaj je koji se zbio u Saladare-u, u Etiopiji, 1970. u 11.30 sati na dan bez oblaka. Stanovnici gradića začuli su čudnu buku iz obližnje šume. Glasnoća joj se povećavala dok nije postala zaglušna poput buke mlažnjaka u niskom letu. Ubrzo nakon toga, vidjeli su kako nešto nalik velikoj vatrenoj kugli izranja iza krošanja i vrlo polako se na maloj visini kreće prema naprijed. Čupalo je stabla iz korijenja i bez paljenja pretvaralo travu u ugljen, a zbog visine na kojoj se kretalo srušilo je nekoliko kuća ostavivši ih u ruševinama. Na svom putu iz grada, rastopilo je asfalt autoceste u promjeru od dva sa sedam metara, te također uništilo i oplatu na nadvožnjaku.

Nastavilo je istim kursom van grada još 150 metara dok nije došlo do vrha brežuljka nad kojim se kratko zaustavilo. Odmah se krenulo vraćati u grad paralelnom stazom uništavajući i čvršće kamene kuće. Nakraju je nestalo na isti način kako se i pojavilo.

Prešlo je ukupnu udaljenost od 3 km u jednom smjeru i 3 km u drugom, a cijeli događaj je trajao 10 minuta. Stanovnici susjednog sela također su sve dobro vidjeli, a kasnije je preletjelo preko njih uz riku od koje pucaju bubnjići. Ukupno je 50 domova oštećeno. Ozlijeđeno osam ljudi, a jedno dijete je poginulo.

Oklijevao sam da li uvrstiti ili ne slijedeći slučaj na ovaj đavolji spisak. Jedan od razloga je da bi on mogao pogoditi neke čitatelje, ali mislim da je većina do

sada već poprilično imuna na sve. Ne mogu potvrditi njegovu autentičnost no svejedno vjerujem da je, iz percepcije sličnih takvih slučajeva, potpuno moguć. Osim toga, krajnje je vrijeme da ljudi prestanu razmišljati o NLO-ima kao znanstvenoj fantastici, ili materijalima "za ludaru", i shvate da ne samo da su NLO-i "za istać", nego su i prilično zastrašujući, te da bi trebali biti mentalno spremni ukoliko im je suđeno da se jednoga dana susretnu s njima.

U državi Minas Gerais, u Brazilu, obitelj je otišla na piknik. Ne znamo koliko njih točno, ali među njima bilo je i djece. Našli su dobro mjesto i utaborili se pod sjenovitim stablima u prilično zabačenom području. Djeca su istraživala okolicu dok su njihovi roditelji iz automobila vadili košare s hranom i stolnjake. Kad se ni do ponoći nisu vratili kući, susjedi i ostatak rodbine su se zabrinuli i obaviještena je policija. Ni dvadeset i četiri sata kasnije ništa nije pronađeno. Nakon tjedan dana policija je pronašla njihov napušteni automobil. Vrata su bila otvorena, a na rubniku pored nalazili su se ostaci piknika kojeg su slistili mravi i drugi kukci. Potraga za članovima obitelji u neposrednoj okolici nije urodila plodom. Slučaj nikad nije riješen i obitelj je postala još jedan neriješeni misterij. Slučaj nije postao poznat širom Brazila, i uskoro je zaboravljen čak i od suseljana.

Godinama kasnije, brazilski kolekcionar forteanskih događaja čuo je za slučaj i požurio sakupiti pojedinosti kako bi ih uključio u svoju knjigu bilješki neobičnih incidenata. Nakon bilježenja pojedinosti u odgovarajuću knjigu, prepisao ih je u bilježnicu u kojoj je incidente katalogizirao prema datumu događanja. Došavši do stranice koja je odgovarala datumu nestanka obitelji, zapisao je: "Obitelj nestala bez traga, x broj ljudi, x lokacija". Pri zatvaranju bilježnice, za oko mu je zapeo prethodni unos za isti taj dan, "Ljudski udovi i iznutrice pali s neba; sva krv ekstrahirana. Tkivo još uvijek neraspadnuto; udovi pripadaju odraslima i djeci, x lokacija". Lokacija je također bila u Minas Gerais-u, ali ni blizu mjesta nestanka.

Siguran sam da je čitatelj upoznat s vezom između NLO-a i smrti tisuća grla stoke svake godine. Ako je tome tako, čitatelj zna da je najistaknutije obilježje tih smrti potpuni nedostatak krvi. Ovo nisu tlapnje – sakaćenja (mutilacije) se opetovano događaju, i bila su do sita istraživana.

Neki nam slučajevi otkrivaju još jedan aspekt iz okvira neprijateljstva. "Kerefeke" ili neslane šale koje izvode NLO-i uvijek su išle na račun ljudskog straha, ili se bar takav dojam stječe iz percepcije našeg logičkog obrasca. Na primjer:

22. veljače 1975. u 03:19 sati, vlak Bari-Napulj (Italija) upravo je prošao stanicu Orta Nova kad je kočničar Antonio Milella, strojovođa Filippu Simone-u, pokazao nešto vani na pruzi uzviknuvši; "Pazi! Sudarit ćemo se!" U mrklom mraku, stotinjak metara niže na pruzi ugledali su svijetleći objekt koji im je divlje jurio u susret. U sekundi se našao pred njima, i kad su se već pomirili s neizbježnim, objekt se ispalio sa tračnica preletjevši ih.

Znam za dva slučaja iz Španjolske, slična ovome, koje pisac Manuel Osuna ističe u svojoj knjizi NLO-i nad Andaluzijom. U jednom od njih bilo je nekoliko smrtnih slučajeva.

Slične akrobacije su također izvođene i na autocestama, ali ne uvijek sa sretnim završetkom kao u talijanskom slučaju. Mnogo puta su NLO-i izgurali vozača s ceste. Prevertali su vozila, podizali ih i bacali (što se dogodilo jednom studentu na prometnom raskrižju u centru Mexico City-ja), startali motore parkiranih automobila, a u jednom argentinskom slučaju, NLO se našao u ulozi malja i potpuno spljoštio dva automobila.

U zraku su zbijali mnoge neslane šale uvećavajući žrtvama inherentnu opasnost. Mladiću nadimka Montiel su dva NLO-a 1975. godine, prišavši uz bokove njegovog malog zrakoplova, kompletno preotela kontrolu nad letjelicom. Aerodromski kontrolori leta slušali su njegove prestravljene krikove dok je avion upravljao na sve veću i veću visinu. Nešto slično se dogodilo i zapovjedniku američkih zračnih snaga u helikopteru. Padobranku je NLO presreo u zraku, sletjela je tri dana nakon skoka. Podosta je i komercijalnih zrakoplova pribjegavalo naglim zračnim manevrima ne bi li izbjegli sudaranje s NLO-ima. Malom komercijalnom zrakoplovu je, na otvorenom moru između Portorika i susjednih otoka, „nešto“ otkinulo fiksni stajni trap.

Bilo je, isto tako, i fatalnih kerefeka. U Walesvillu u državi New York, 2. srpnja 1954., nakon pogotka NLO-a srušio se vojni lovac. Većina letjelica izgubljenih u takvim tragedijama budu vojni zrakoplovi koji love, a često i dostignu NLO-e.

Nije mi želja iznošenje tema koje se bave neprijateljstvima, ali uz ovih nekoliko primjera čitatelj može propitati valjanost teorije "dobra svemirska braća" i njihove, kako se deklariraju, misije za mir s nama.

Što se tiče prijekava kojim su kontaktirani, kao i ostatak čovječanstva, izloženi, isto je kao i ono što smo ranije rekli za ukazanja i „poruke“ koje priopćavaju: mješavina istine i obmane, malo istine isprepletano s krupnim lažima. Kontaktirani, baš poput vidovitih, potpuno se predaju tim bićima koja im daju znanja, hrabro prorokujući što im je rečeno, ili pak riskirajući kapital ili zdravlje pri ispunjavanju zadanog im zadatka; a kada se proročanstva i poduhvati izjalove i kontaktirani se zbunjeno obrate "dobraj svemirskoj braći", odgovora ili nema ili stigne u obliku bezvrijedne zagonetke.

Andrija Puharić citira Uri Gellera: "Te sile u interakciji s nama, često to čine na šaljiv način. Čini se da uopće nisu ozbiljni. U više navrata smo se pitali da li nam se samo smiju vukući nas za nos."

John A. Keel to potvrđuje riječima: "Danas shvaćamo da je sila koja odgovara na naše molitve ista ona koja uzrokuje da inćuni kiše s neba, a također je i u pozadini morskih čudovišta i NLO-a. Ona distorzira naš svijet po volji, i jedino što možemo je zapitati se čini li to iz dosade ili ludila."

Ovaj negativni aspekt može se elaborirati s dobro dokumentiranim činjenicama, no ovo bi vam trebalo biti dovoljno za prosudbu smisla života i čovjekove egzistencije u kozmosu kada za to bude vrijeme.

Perspektiva korisnosti

Čitatelji bi me mogli sada smatrati malo nelogičnim i apsurdnim što upućujem na korisni aspekt NLO-a nakon svega rečenog. No, činjenice su činjenice, a obzirom da ja ne promičem "križarski pohod" ili "religiju", ograničit ću se na promatranje i prepričavanje stvari onakvih kakve jesu, čak i ako se ne uklapaju u moje vlastite teorije.

Priznajem da se prema ovoj perspektivi odnosim sa sumnjom jer znam za slučajeve koji su se za protagoniste premetnuli u katastrofu. Neki vrlo ozbiljni, kvalificirani i iskreni autori poput argentinskog istraživača Pedra Romaniuka, nepokolebljivo brane pozitivni aspekt svemirskih posjetitelja. I ja sam također dijelio taj pogled dok me okolnosti nisu natjerale da promijenim mišljenje. Pozitivno i negativno često su ispremiješani.

Procijenite sami za sebe. Ovaj je incident uzet iz Romaniuk-ove knjige. Večer je 7. prosinca 1972., 22:20 sati u nenaseljenom području pet ili šest milja od jednog argentinskog grada. Gospodin V. Maceira, siromašni 73-godišnji muškarac koji živi sam sa psom i mačkom s mačićima, slušao je radio i pio čaj dok se emitiranje nije prekinulo. Primjećuje blistavu svjetlost koja prodire iza grma eukaliptusa i vidi okrugli objekt promjera preko 25 metara kako visi na 10 do 12 metara iznad tla. Unutar objekta uspijeva razaznati dva bića na čijim su glavama prozirne kacige cijevima spojene na četvrtaste kutije na njihovim leđima. Imaju uske, kose oči fiksiranih pogleda i usta nešto deblja od crte. Maceira neuznemireno podiže šalicu s čajem na poziv da mu se pridruže.

Iz naprave izlijeće svjetlosna zraka koja ga na mjestu zasljepljuje. Naprava pojačava brujanje, mijenja boju i odlazi, zapevši preko nekih visokonaponskih kablova i ostavljajući iza sebe miris sumpora.

Viđenje g. Maceire se uklapa „kao nacrtano“. Praktički nepismen, on nikada ništa nije pročitao o NLO-ima. Tijekom vremena, ovaj neobrazovani starac počeo je imati ideje o stvarima o kojima nikad prije nije razmišljao, o astrologiji, fizici, matematici, filozofiji, antropologiji, itd. Spremno je mogao diskutirati na bilo koju temu, te su ga preplavili novinari, liječnici, ufolozi, znatiželjnici i foliranti, koji su ga u više od mjesec dana gotovo doveli do ludila dok mu vlasti nisu pribavile privremeno utočište kako ne bi umro od iscrpljenosti. Kako god bilo, korisnost tog "poboljšanja uma" imala je isto tako i svojih nedostataka.

Dok je naprava lebdjela u zraku, osjetio je trnce u nogama i vibracije koje izazivaju jezu. Oko dva sata kasnije dobio je pulsirajuću glavobolju. Aspirin nije nudio olakšanje, a bol je potpuno nestala četrnaest dana kasnije. Osam sati nakon kontakta, Maceira je dobio jaki proljev koji je potrajao više od tjedna. Na mahove je osjećao mučninu i povraćao sljedeća četiri dana. 16. siječnja, 1973. Maceira je doživio abnormalan gubitak kose. Bez obzira na godine, imao je bujnu kosu. Također mu se i vrat osuo sitnim prištićima. Odmah po viđenju atrofirao mu je jezik, i rekao je da su mu oči suzile i izlučivale tanke vitice nalik vlasima kose. To je stalo petog dana.

Uz te fizičke simptome, Rornaniuk nas uvjerava kako je Maceiri narastao i treći set zuba. U okviru psihološke traume koju je Maceira doživio, Rornaniuk kaže da je, kada mu je bio u posjeti od 19. do 25. veljače 1973, primijetio "zamjetno kolebanje tijekom razgovora, i čak i sitnije psihološke anomalije, u nekim primjerima nalik shizofreniji". Romaniuk za to krivi horde znatiželjnika koje su beskrajnim pitanjima zasipavale Maceiru. Ja se ne slažem. Osim toga, on je razvio kompulziju diskutiranja o susretu, govoreći neprekidno po sedam, osam sati i odgovarajući na razna pitanja.

Dvije pojedinosti, od ne baš male važnosti, su da je mačka koja je došla pobjegla s mjesta događaja, da bi se par dana kasnije vratila spaljenog krzna. I još, da je obližnji potok izbacio veliku količinu mrtve ribe.

Ovaj slučaj uključuje i vjerojatnost postojanja različitih zračenja. Dok neka pobuđuju uspravane genetske sposobnosti, ili prže neke ćelije, druga aktiviraju mozak za hvatanje ideja i koncepata van njegovog domašaja. Moguće neki oblici zračenja iz višeg EM opsega frekvencija omogućavaju mozgu da se podesi na ono što mi trenutno zovemo duhovni svijet. Možda mistične vizije nisu ništa doli vibracije uzrokovane zračenjem. Zračenja i vibracije su ono što premošćuje materiju i duh.

Iako je istina da slučajevi u kojima netko bude spaljen od NLO-a nadmašuju sve ostale, također čitamo i o NLO iscjeljenjima. Žena iz Dominikanske Republike, koja je болоvala od raka, tvrdi da je potpuno izliječena svjetlosnom zrakom iz NLO koja je osvjetlila kuću u kojoj boravi.

Danas se "kozmička medicina" prakticira na mnogim mjestima. Ti su centri obično opskrbljeni metodama liječenja koje su im predali vanzemaljci, a primjenjuju ih kontaktirani. Takve metode jedinstvene su za svako mjesto.

Ono što vrijedi za duhovna iscjeljenja također je primjenjivo i za ova. Neka su prijekure, a neka proizvodi uma nekog tko sluša upute "svemirske braće". Neka postižu privremene paranormalne efekte, ali se bolest kasnije ponovno javi. Zatim su tu i neprijeporna ozdravljenja, bez obzira što profesionalne udruge govore.

Perspektiva porijekla

Prethodno obrađene teme neobičnosti su koje su ljudi uspjeli dokazati instrumentima i osjetilima. No, kada je u pitanju njihovo podrijetlo, moramo se osloniti na nagađanja i pretpostavke. Zahvaljujući prirodi fenomena, uvijek se lako prevariti.

Sami ufonauti otkrivaju nam svoja podrijetla, ali se obično ispostavi da su lažna. Ali zašto? Jesu li oni lažovi? Jesmo li ih mi krivo razumjeli? Govore li nam oni nešto drugačije od onog što njihove riječi prenose? Kako stvari stoje, nismo ni blizu toga da bi mogli reći odakle NLO-i potječu. Namjerno izbjegavam reći "odakle dolaze", jer u većini slučajeva vjerojatno ni nema fizičkog prelaska prostora. Moglo bi biti da oni već jesu "tamo", i jednostavno

se manifestiraju. Prerasli smo naivnost ranih istražitelja u vezi s njihovim podrijetlom. Više im ne vjerujem da su s Marsa ili Venere, barem što se većine fenomena tiče. Također sumnjamo u postojanje nebrojenih svjetova sa smiješnim imenima (UrIn, UMMO, Lanulos, Orton, Kropkos, Hoova, Muldon, AANT, itd.), a tako ćemo i nastaviti sve dok ne dobijemo dokaze njihova postojanja.

Odakle, onda, oni izvire? U svojoj knjizi Parapsihologija i religija zasadio sam sjeme odgovora:

NLO fenomen je dio šire psihofizičko-duhovne cjeline, veće nego što to možemo zamisliti. Drukčije rečeno, NLO-i su samo faceta šire slike stvarnosti koja se nalazi u pozadini svih neobjašnjivih misterija. NLO-i su za čovječanstvo prozor kako bi vidjeli da nas drugi svjetovi, dimenzije i postojanja okružuju.

Premda možda zvuči vrlo općenito, to je najsmjelije što danas možemo bez da odemo u neizvjesnosti. Nesumnjivo bi mogli ići i dalje, ali ne bi više bili na čvrstom tlu, prije u živom pijesku, obzirom je naš um slabo u stanju objasniti sve pojave vezane uz NLO-e. Logika nas je iznevjerila, znanost nas je iznevjerila, i što je najpodmuklije od svega, mehanizmi našeg mozga su nas iznevjerili, uzrokujući da fenomen vidimo distorzirano.

Nemamo izbora, međutim, nego riskirati s hipotezama budući da ne može odbaciti materiju s izlikom kako je prekomplicirana. Naša prva hipoteza trebala bi navoditi kako se mnoge različite realnosti kriju iza fenomena NLO-a. Isto se događa pri uporabi riječi "grad". Grad je nakupina mnogih međusobno vrlo različitih stvari koje zajedno tvore grad. Kada je riječ o NLO-ima, mnogi aspekti su dobili isti naziv, ali se uvelike razlikuju.

Godinama unazad, razlika između jednog i drugog NLO-a, vjerovalo se, proizlazi iz toga što dolaze s različitih planeta, tako da ne samo da mogu izgledati drugačije, nego također i nemati pojma o planetima drugih. Danas ne samo da vjerujemo da se razlikuju jedan od drugog, već vjerujemo da postoji i ogromna razlika u samoj njihovoj biti. Jedan objekt na nebu se može vladati prema nama poznatim fizičkim zakonima, dok drugi može biti para-fizičke, paranormalne, ili psihičke prirode. Može čak biti i projekcija naših vlastitih umova bez vanjske stvarnosti. Sve od ovoga bi moglo biti istina, ali svejedno se i dalje unutar NLO konteksta tretira na isti način. To je rezultat krivo identificiranih objekata, prije negoli neidentificiranih - mi nismo sigurni što su, sigurni smo samo da jesu.

NLO može biti jedna od mnogih stvari:

1. Projekcija kolektivnog nesvjesnog čovječanstva.
2. REPQEN koji djeluje automatski.
3. Manifestacija entiteta drugih dimenzija (djini, vile, anđeli, demoni, duhovi, itd.) ovoga svijeta.
4. Manifestiranja drugih fizičkih stanovnika ovog svijeta (podzemnih, podvodnih, zračnih, šumskih).
5. Vanzemaljski posjetitelji

NLO-i kao projekcija kolektivnog nesvjesnog

Kako bih dao razumljiv primjer, zamislite nekoga tko sanja. Oni su uživljeni u svoje snove, ponekad prilično intenzivno. Neki koji imaju problema sa srcem mogu umrijeti od impresija primljenih tijekom snova. Čovječanstvo dijeli kolektivnu dušu i duh, i njegovi mu nesvjesni snovi imaju određene fizičke kvalitete. Prema toj teoriji, NLO-i su san čovječanstva, nelogičan i apsurdan poput osobnih snova, ali koji istodobno otkriva misli i slutnje čovječanstva, bez obzira što one ponekad miješaju stvarnost i iluziju.

To je, istinabog, jedna odvažna teorija, ali ne bi je trebalo samo tako odbaciti. Sve je veće uvjerenje među mnogim autorima kako je zemlja istinski živo biće; ljudi joj osiguravaju dušu, razdijeljenu na milijune inteligencija nad kojima lebdi duh zemlje - Spiritus Mundi – koji također boravi i u nedokučivim zakutcima subatomske materije. Spiritus Mundi bi bila sila u pozadini ne samo NLO-a, nego i ostalih misterija u kojima prepoznamo djela više sile.

Razmislimo o evoluciji i kako se čini da je upravljana, ili o nebrojenim balansima u prirodi bez kojih život ne bi postojao, ili čak i o konceptu ove stijene koja teži milijarde tona i vrvi životom na kojoj nijedan atom nije nepokretan, a opet slijedi uređeno gibanje.

Ova teorija sugerira da su Jungijanski arhetipovi uspavani u ljudskom nesvjesnom katalizatori koji kreiraju, osnažuju i navode tako potentnu kolektivnu psihičku energiju - u oblik NLO-a. Ako prihvatimo ovu teoriju, ispada da je fenomen NLO-a san čovječanstva, i to san koji ne samo da je stvaran za onog koji sanja, nego s vlastitom para-fizičkom stvarnošću. Njihova nelogičnost je ona iz snova, i umjesto da svoju poruku izraze na govorni način, oni to čine kroz simbole. Ovo bi problem njihove stvarnosti učinilo puno razumljivijim.

NLO-i kao Rezidualna psihička kvazi-inteligenatna energija

REPQEN – jedna nova kratica. Što su ti rezidualni kvazi-inteligenatni energetski nukleusi? Prije negoli se pozabavim time što su ili što bi mogli biti, priznajem kako ne raspolazem sredstvima kojima bi ih mogao izmjeriti niti sam ih uspio fotografirati, čak ni uz pomoć visoko-energetskih polja. No i sami znanstvenici moraju priznati kako nisu u mogućnosti fotografirati poetsku inspiraciju, a svejedno poezija postoji.

Kada osoba umre, što točno umire? Prema kršćanstvu, duša je besmrtna i nastavlja živjeti. Prema parapsihologiji, duša je energija i umjesto da umire transformira se.

Organska tvar odumire do određene točke, obzirom da elementi i dalje nastavljaju funkcionirati iako više nisu dijelom tijela. Jednom kad se taj

materijal raspadne, ostane nešto što niti je duh niti materija. To se eratično razmili na sve strane, bez duha da ga vodi ili tijela da ga kući.

Kirlianova fotografija nam je omogućila da vidimo "eterska tijela" o kojima okultisti vjekovima govore. Amputirani udovi će se nastaviti pojavljivati na Kirlianovim fotografijama, što nam govori da postoji nešto što može emitirati zračeću energiju, a ne može se vidjeti. To "nešto" izgleda da je obdareno nekim oblikom kvazi-inteligencije.

Tajanstvene energije su na neki način inteligentne ili inteligentno vođene od iscjeliteljevog nesvjesnog, bez da je njegov ili njezin um toga svjestan. Ta energija ode tamo gdje je potrebna, bez da vidovnjak zna o kojem se organu radilo.

Te energije nastave kolati još neko vrijeme nakon fizičke smrti. Ostavljaju dojam da se ne osipaju ili barem ne tako brzo kao tjelesno tkivo. Čini se da godinama mogu izdržati odvajanje od tijela i nasumično djelovati prema automatskim, ponavljajućim uzorcima. To bi moglo objasniti ponašanje tipičnih duhova, onih koji se opetovano pojavljuju na istom mjestu, ili onih kugli od svjetla koje budu viđane više ili manje na istim potezima autoceste, kao i lebdeće energije koja zadrži obrasce ponašanja i dan za danom ponavlja ono što je radila dok je bila živa. Varijacije u okviru ovakvog vladanja, međutim, ne može objasniti.

Ti REPQEN mogu proistjecati iz jedne jedine osobe ili iz skupa psiha mnogih umrlih osoba u čije su umove bile otisnute iste arhetipske ideje koje oblikuju postupke i izgled tih luminoznih kugli brkanih s NLO-ima.

Prije nekoliko godina sam pročitao zanimljivu knjigu francuskog autora Andre-a Maurois-a u kojoj je opisao neobično iskustvo kojem je svjedočio na pokusima provođenim od strane jednog britanskog doktora, njegovog poznanika. U svojoj knjizi pod nazivom Ribar duša (The Fisher of Souls), Maurois opisuje sljedeće: Njegov prijatelj dr. James primijetio je da leševi ostavljeni na vagi gube na težini na postojan način (ništa čudno - to je zbog sporog isparavanja vode iz tijela). Međutim, točno jedan sat i trideset i pet minuta nakon trenutka smrti, na skali se mogao promatrati nagli pad. To ga je zaintrigiralo za nastavak njegovih istraživanja. Naravno, nepotrebno je reći kako su provedena bez znanja i blagoslova njegovih nadređenih. Dr. James je kasnije, kada su njegova "čarobiranja" postala javna, otpušten.

Izgradio je stakleno zvono pod koje je stavljao tijela. Prostim očima se ništa nije moglo vidjeti, ali kada su upotrijebljene UV zrake (na Maurois-ev nagovor) otkrio je čudnu fosforescenciju, "jaja od svjetlosti" koja su se konstantno kretala i pulsirala u intenzitetu. Nakon par dana otvorio je rupu na zvonu i fosforescentne forme izletjele su van nestajući u zraku. Iz svakog leša je pribavio po malenu luminoznu sferu i pohranio je u staklenku. Mjesecima poslije, čim bi ih izložili UV zrakama, i dalje su zadržale svoj sjaj i vitalnost.

Mislio je da će kombiniranjem sadržaja dviju staklenki polučiti jaču luminoznost. Dogodilo se suprotno – fosforescencija se nastavila, ali se svjetlost prigušila. Kugle od svjetla su ostale odvojene i izgledalo je kao da se međusobno izbjegavaju. Na dan kada su dvojica braće akrobata preminula,

uhvatio je njihove fluidne energije (kako ih sada naziva) zajedno. Učinivši to, one su postale briljantan orb koji Maurois opisuje sljedećim riječima. "Nisam mogao zadržati suze od uzbuđenja. Blistava sfera zasjala je u dimnjaku. Najbolja usporedba bi bila pun mjesec na nebu ponad Grčke ili Orijenta. Duboko unutar tog sjajećeg bisera nalazile su se još sjajnije struje i blještava izmaglica od tekućih dijamanata. Dugo sam odbijao razmišljati o pokusima iz bolnice Sv. Barnaby i njihovom tragičnom ishodu. Nekoliko mjeseci sam se osjećao bolesno i na rubu smrti; kao svoju dužnost sam doživio to da pribilježim nevjerojatne i istinite stvari kojima svjedočih "

Kako se čini, takve teorije nisu posve neutemeljene. Puno stvari bi se moglo naučiti samo kad one ne bi „a priori“ bile deklarirane kao nemoguće.

Na alarm mnogima, ovaj način gledanja na NLO fenomen usko ga svrstava uz bok spiritizmu. Dok se to mnogima može činiti čudno, za istraživača to baš i nije tako. Moramo imati na umu da su spiritistički mediji često također i kontaktirani, a ja osobno znam za jednog koji je prilično izuzetan u oba polja, iako ih doživljava potpuno odvojenima. On vjeruje da se ET-i nalaze na višem duhovnom planu od njegovih "duhovnih vodiča".

Ukratko rečeno, ti REPQEN mogli bi u nekim slučajevima biti odgovorni za čudna svjetla viđena noću, posebice ona blizu tla koja prikazuju ono što istraživači zovu "životinjska inteligencija."

Ta su svjetla puno češće viđana na autocestama, posebno tamo gdje su se dogodile nesreće i smrti, te na ravnicama i poljima na kojima su se vodile bitke. Ne treba nas iznenađivati kako ih se može pobrkati s vanzemaljskim vozilima obzirom i jedna i druga izgledaju kao kugle od svjetlosti, iako NLO-i u nekim prilikama mijenjaju boje.

Došavši do ove točke, dopustite mi jednu podužu digresiju. Do sada čitatelj zacijelo mora vjerovati da sam potpuno lud. Složit ću se s time do određene točke, ali ne više. Onima koji me vide kao beznadno suludog bi bilo dobro da se ostave ove knjige i prihvate lakšeg štiva, kao na primjer političkih tračeva ili ludorija "slavnih". Ali maštovitiji čitatelj, sposoban shvatiti da postoje kozmičke stvarnosti koje prerastaju ljudsko razumijevanje, trebao bi se pribitati i nastaviti s čitanjem - postaje još uvrnutije.

NLO-i kao manifestacije interdimenzionalnih inteligencija

Prema toj teoriji, NLO-i bi bili manifestacije inteligentnih stvorenja iz drugih dimenzija ili razina postojanja, koja su u mnogim različitim vremenima i mjestima razno nazivana, kao npr. silfi, patuljci, demoni, vilenjaci, nimfe, geniji, demoni, djini, vile, anđeli, vilenjaci, bogovi, zmajevi, itd.

Samo spominjanje nečeg ovakvoga mnogi će uzeti za neoprostivu frivolnost, i prije deset godina i ja bih se s time složio. No, sviđalo se to nama ili ne, ljudska povijest pretovarena je referencama na sve te likove. Svaki od njih

ima svoju dugu povijest, nepristranom čitatelju nadohvat ruke. Neki su bolje dokumentirani čak i od "svete povijesti" koju bespogovorno prihvaćamo. Tema je opsežna i mogla bi ispuniti gomile knjiga, što doista i jest, ako uzmemo u obzir enormnu količinu kako drevnih tako i modernih zapisa na tu temu. Sama činjenica da svi jezici sadrže tolika imena koja opisuju ženska božanstva jezera i šuma, na primjer, trebala bi nas navesti da se zapitamo zašto postoji toliko riječi za opisivanje stvari koje ne postoje, kao što su nimfe, najade, ondine, nereide, silfe, drijade, oreade, i mnoge druge.

Ključ ove teorije je da takovi entiteti jesu od ovoga svijeta. Njihove dimenzije pripadaju ovoj planeti.

U davnini su se pojavljivali u gore navedenim formama koje su više išle u korak s postavkama umova tih vremena. Sada su se odabrali pojavljivati kao entiteti povezani sa svemirskim putovanjima, ili kao pripadnici vladinih agencija (FBI, CIA, vojni časnici, vladini agenti). Ova kategorija vjerojatno uključuje i ozloglašene Ljude-u-crnom (MIB), jedan od sastavnih dijelova NLO nauka i domaćine uvrnutostima koje se vežu s fenomenom.

Oprema i izgled astronauta moguće je forma koja se koristi za proučavanje našeg svijeta i brzo kretanje po njemu, dok bi MIB manifestacije mogle biti sredstvo lakše interakcije (i interferencije) s nama. No, baš kao što postoji razlika između zmaja, vile i anđela, ne samo u obliku, nego i u akcijama, isto tako uočavamo i razlike od jednog do drugog NLO-a.

Izgleda da ne potječu svi iz istih dimenzija, neki su napredniji od drugih, ili su jednostavno evoluirali prateći drugačiju liniju. Mi smo vjerojatno bliži nekima od njih negoli su oni međusobno.

Premda kontroliraju prirodne zakone bolje nego mi, to ih ne čini razvijenijima od ljudi. U stvari, čini se da su određeni entiteti, u određenim stvarima, na nižem stupnju evolucije od nas u cjelini, slično kao siromašna ali kulturna osoba u usporedbi s bogatim neznaicom.

Vidjeti ili ne vidjeti, i čuti ili ne čuti, termini su koji se odnose samo na naša vlastita osjetila koja funkcioniraju na određenom vibracijskom nivou. Mi vidimo, čujemo ili dodirujemo ono što vibrira na određenoj frekvenciji. Kada frekvencija izlazi van tog opsega, prestajemo čuti i vidjeti bez da je objekt prestao postojati. Lako bi moglo biti da su isto tako i drugi entiteti koji dijele svijet s nama nesvjesni našeg postojanja, kao što su i mnogi od nas nesvjesni činjenice da neljudi tumaraju planetom. Mi se služimo materijom koja vibrira na frekvenciji percepcije naših osjetila. Obrađujemo je i preobražavamo po želji, no i druge energije mogu tu biti, vibrirajući na drugoj valnoj duljini i proizvodeći materiju nama neprimjetnu, a ključnu za ustroj prirodnog staništa druge inteligencije.

Vrijeme i prostor, dodani u miks, služe samo da dalje zakompliciraju stvari. Dokazana činjenica je teškoća koju ovi entiteti imaju u razumijevanju i prilagodbi na vrijeme, što nas navodi na sumnju da je vrijeme vrlo ljudska stvar, četvrtu dimenziju njima potpuno neshvatljivu. To bi moglo objasniti

nedostatak točnosti kod ukazanja "Blažene Djevice" kad pusti vjerne da čekaju, ili kad E.T.-i puste kontaktirane da čekaju. To bi isto tako moglo biti razlog zašto točno određeni datum u proročanstvima obično zakaže.

Ova teorija počesto raspravlja "druge dimenzije", i u takvim razgovorima uživaju mnogi. Meni osobno se ne sviđaju obzirom ih jedva mogu razumjeti. No moderni fizičari, a i Einstein osobno, ozbiljno su raspravljali koncept četvrte dimenzije. Ja radije kažem "druge razine postojanja", osjećam da ih lakše mogu zamisliti.

Čovječanstvo s kraja 20. stoljeća otkrilo je da ne samo da nije vladar svemira, nego nije ni gospodar svijeta. NLO-i su zaslužni za otkrivanje ove krucijalne istine.

Ovaj svijet smatrali smo jednokatnom kućom, našom osobnom imovinom. No učimo da je ova kuća ustvari stambena zgrada s mnogo katova, i na naše zaprepaštenje učimo da postoje stanari na tim katovima. Za razliku od stambenih zgrada u kojima su stanari manje ili više isti, ovi stanari su zbilja vrlo čudna čeljad. Toliko čudna da, unatoč što smo ih stoljećima bili svjesni, tek ih trebamo shvatiti ili saznati što su točno.

Vjerojatno bi najbolje bilo da usporedimo naš svijet sa gradom. U gradu možemo razlikovati određeni broj razina. Naj gornja razina je za ptice i zrakoplove. Još jedna razina su krovovi koje dijele mačke. Zatim imamo razinu ulice, koja se može dalje podijeliti, a naseljavaju je ljudi, psi, itd. I baš kad povjerujemo da ne postoji više razina, otkrivamo neizmjeran, nevidljivi svijet kanalizacije, šahtova, cjevovoda, instalacija, itd., sa štakorima i drugim štetočinama na čelu.

No ove razine nisu definirane, niti su njihovi stanovnici nepokretni. Razine i stanovnici često su u interferenciji jedni s drugima. Nije uobičajeno vidjeti čovjeka dolje u rupi od kanalizacije ili štakora koji trči niz visokonaponsku žicu, ali vidimo da se to događa.

Štakor, doveden u situaciju da se izjasni o tome, teško bi mogao objasniti što čovjek radi dolje u kanalizaciji obzirom se ljudi bave vrlo različitim stvarima od štakora. Čovjek, obdaren većom inteligencijom, ponekad ne može shvatiti kako i zašto štakor hoda po visokonaponskoj žici sve dok ne izgubi ravnotežu i ubije ga struja.

Nešto slično događa se i s NLO-ima, te djelomično objašnjava njihovo nelogično/apsurdno ponašanje. Uri Geller dobio je neka čudna objašnjenja od vanzemaljaca s kojima je bio u kontaktu. Neka su grandiozna i na granici ljudskog razumijevanja. Druga samo potvrđuju nelogični aspekt NLO ponašanja.

Također je lako objasniti i amoralnu prirodu njihovog ponašanja, ako se vratimo na prijašnji primjer. Ono što je dobro za čovjeka nije nužno dobro i za mačke, i tako dalje. Svaka razina brine za vlastite udobnosti, pretvarajući ih u autonomni moralni kod koji zanemaruje etike drugih razina.

To objašnjava i nešto mnogima zabrinjavajuće: nedostatak interesa kod NLO-a za kontaktiranjem ljudi i njihovih vlada na pravilan način. U našem primjeru ljudi, kada je to potrebno, upadaju na teritorij štakora i uništavaju ih ukoliko su pozvani da to učine. Štakori, iako plašljivo, upadaju u ljudske domene kada smatraju korisnim napasti ostavu. No niti jedna strana nema nesavladivu želju za jednim "službenim i formalnim upoznavanjem". Svako od njih gleda svoje poslove na njima odgovarajućoj razini postojanja.

Ova teorija ima veliku važnost. Ako je istinita, ona razbija druge vrlo uvriježene teorije u koje čovječanstvo vjeruje i na kojima temelji svoje vladanje. Upravo ovaj razlog krucijalan je za ovu knjigu jer povezuje religijski fenomen, s njegovim različitim gledištem, s ovim drugima. Ova teorija je najbliža razumijevanju NLO enigme, ali je ni najmanje ne objašnjava u cijelosti. NLO fenomen ne može objasniti jedna jedina teorija - samo uz primjenu svih ovdje navedenih se to može postići.

Kako bih pojasnio ovo gledište, može ga se sažeti ovako:

- * Ovi entiteti egzistiraju izvan mog uma.
- * Nisu ono kakvima se fizički prikazuju da jesu.
- * Nisu posve duhovni nego će prije biti da pripadaju fizičkoj realnosti čiji su nam zakoni nepoznati.
- * Vilenjaci, vile, čudovišta, itd. su postojala i u suglasju su s gore iznesenim.
- * Poganski bogovi (Jove, Hermes, Višnu, Oziris) također su postojali i pripadali tom redu entiteta.
- * Démoni u judeo-kršćanskoj tradiciji jedna su od formi tih entiteta, samo na niskom stupnju evolucije ili s vibracijskom frekvencijom nekompatibilnom s našom.

NLO-i kao fizički stanovnici ovog svijeta

NLO-i bi mogli biti manifestacije drugih fizičkih žitelja ovoga svijeta, bilo podzemnih, podvodnih, zračnih ili žitelja džungle.

Ti stanovnici imat će nešto zajedničko s opisima iz prethodno obrađenih tekstova, ali će im fizička forma biti slična našoj. Stoga mijenjanje oblika, ili postajanje nevidljivim, ili napredne psihičke sposobnosti, neće spadati u okvir njihovih mogućnosti. Oni će svejedno pokazivati daleko veće znanje i vještinu oko prirodnih sila. Njihova staništa će biti vrlo određena mjesta na ovoj zemlji, iako udaljena od onih koja koriste ljudi, a također i prilično nedostupna. Oni ne interferiraju u naše živote osim ako su isprovocirani, ili ako imaju potrebu za nečim što im ljudi mogu osigurati. Eventualno mogu diskretno interferirati s nama iz znatiželje ili zbog ozbiljnog istraživanja.

Sve ove stvari se temelje na činjenicama koje su ljudi sakupili tijekom vremena i na mnogim mjestima. Trebali bi prestati vjerovati kako naši preci nisu bili dovoljno dobro upućeni da bi razlikovali mjesec od nečega što nije mjesec.

Nema potrebe ni za kakvim starim pričama o podvodnim žiteljima kada i United Press International može poslužiti: Caracas, 2. ožujka 1976. Najnovije dnevne vijesti. Ovo su naslovi: TANJUR GOTOVO PREVRNUO BROAD ISKUSNOG POMORCA. Podnaslov: "Dok je ribario, čudna letjelica izronila iz mora stvarajući valove i nestajući u daljini" i "Blizina otoka Tortuga: letjelica neljudske izrade kako je opisuju Federico Soanes i Ernesta Millan" (Uz to se nalazila skica letjelice i fotografija jednog od svjedoka).

Postoje tisuće slučajeva nalik ovome. Ne sakupljenih iz legendi od strane povjesničara ili antropologa, već ispričanih od sudionika, koji bi lako mogli biti naši prijatelji, poznanici ili susjedi, jednako pametni i iskreni kao mi sami. U knjizi 60 NLO slučajeva, koju supotpisujem s Osuna Manuelom, čitatelj može vidjeti nevjerojatan slučaj koji potkrepljuje tvrdnju da ispod zaljeva Cadiz postoji NLO baza.

Slučajevi te vrste opsežniji su od gore spomenutog. Ono što Enrique Castillo tvrdi da je vidio na dnu Marijanske brazde, zapanjujuće je: tri kolosalne prozirne kupole, svaka s po jednim doslovno specijaliziranim gradom - jedan za djecu, jedan za zajedničke aktivnosti i jedan stambeni. Trezvenost, razumnost i sposobnost rasuđivanja g. Castilla, navode me da se nadam kako smo suočeni s bićima vlastitog fizikalnog medija, bez obzira na razlike. I još k tome, g. Castillo, inženjer po struci, prevezen je od strane tih entiteta od Caracasa do Perua i natrag u par minuta. Na povratku, na njegov zahtjev, nisu ga vratili na polaznu točku nego u Bogatu u Kolumbiji da posjeti svoju obitelj. Taj detalj osnažuje kredibilitet njihove fizičke stvarnosti.

Čovjek bi mogao neprekidno pisati o letećim tanjurima iz morskih dubina. Problem je razlikovati koji pripadaju fizičkom svijetu, a koji su para-fizički ili ultradimenzionalni, a koriste oceane da zamaskiraju svoje materijalizacije ili prikriju sumnjive aktivnosti. Isto vrijedi i za žitelje podzemlja, o kojima također ne manjka dokumentacije.

Prije trideset godina Shaver-ov misterij poharao je Sjedinjene Američke Države. Zapisi Richarda Shavera detaljno opisuju egzistenciju malih bića nazvanih "Deros" koja borave u utrobi zemlje i izranjaju kako bi činili djela štetna za čovječanstvo. Deros posjeduju sve kvalitete potrebne da ih ljudski um odbaci, a opet, pisci kao Ray Palmer priznaju kako su mala bića ostavila bolne i trajne dojmove u njegovom životu.

Sva literatura o podzemlju imala je svoje prethodnike. 1920., Marshall B. Gardner objavio je Putovanje u unutrašnjost Zemlje (A Journey to the Earth's Interior). U njemu priča o šupljoj Zemlji u koju se može ući kroz otvore na oba pola, a koji ostaju neprimijećeni zato što imaju 1400 milja u promjeru. Svaki putnik će ući u unutarnju Zemlju bez da primijeti zakrivljenost otvora, obzirom mu je rub, da se tako izrazimo, 800 milja širok što uzrokuje da kopno i more izgledaju ravni. Prema knjizi, klima je toplija od one u vanjskom svijetu, a tu je i malo sunce koje nikad ne zalazi.

Unatoč dobrim argumentima koji postoje u korist ove ideje, ona još uvijek ostavlja dojam maštarije. Kako god bilo, 1959. admiral Richard E. Byrd iznio je neke zbunjujuće napomene o tome kako je na kraju svoje ekspedicije zašao 2300 milja ispod južnog pola. Velik je značaj pripisan ovoj izjavi, ali u konačnici ništa nije razjašnjeno.

Sve napisano o rasama koje su se povukle u podzemni svijet (Maje, Inke, itd.) zvuči nategnuto. Moglo bi biti neke istine u vezi tih unutar ili pod-zemaljaca, no oni vjerojatno pripadaju ekstra-dimenzionalnom svijetu objašnjenom ranije.

Sljedeći slučaj odigrao se 1967., ili 1968., u drugorazrednom hotelu u Miami Beachu. Povezan je s temom jer uključuje dvije osobe koje su tvrdile kako potječu "sjeverno od kontinenta". To ima poveznica s teorijom šuplje Zemlje, te keltskom legendom u kojoj se navodi da "bogovi" ili "Tuatha De Danaan" dolaze iz mjesta sjeverno od kontinenta.

Uključeno je i pismo u kojem je suprug žene, sudionice događaja, objasnio situaciju. (Zanimljivo, njegova supruga je vrlo vidovita i godinu prije vidjela je NLO kako balansira ponad praznog terena u Miamiu. NLO je također vidio i mladić koji je bio u njenom društvu, te policijski auto. Nadlijetao je cijelo područje nekih 45 minuta.)

"Moja supruga bila je sobarica u hotelu. U to vrijeme su se dvojica muškaraca uselila u jednu od soba. Kada bi dolazila čistiti uvijek bi ih tamo zaticala iako postoji zakon koji zabranjuje stanarima boravak u sobi za vrijeme pospremanja. Glavni gospodin bio je izuzetno obrazovan, prijateljski nastrojen, a govorio je i nekoliko jezika, te vrlo dobar španjolski. Kosa mu je bila potpuno svijetla. Najvažnije od svega bilo je da je mogao čitati misli moje supruge. Rekao joj je kako je ona jak „medij“ i zvao je „njegov prijemnik“. Jedan dan moja supruga došla je na vrata i kad ih je htjela otvoriti on ju je prestigao rekavši: „Čekao sam. Znao sam da ćeš doći“. Drugi muškarac je bio tajanstven. Bio je crnomanjast, orijentalnog izgleda i kosook. Nosio je narančastu uniformu i ponašao se kao da je tjelohranitelj drugome. Jednom je plavokosi čovjek uzeo loptu i zakačio ju na zid, tražeći od supruge da razgovara s njom. Počela je govoriti primijetivši svjetlosne valove unutar lopte. Nije bilo ničeg što bi loptu držalo za zid i sa svakim korakom koji je moja žena napravila, ova ju je slijedila. Bilo je nevjerojatno tih dana, i plavokosi bi odlazio dolje na plažu s napravama i kamerama, te se okretao prema pučini, rame uz rame sa svojim kompanjonom. Dok je jednom prigodom čistila, moja supruga vidjela je sadržaj otvorenog kovčega (plavokosi je bio u kupaonici). U kovčegu su se nalazile lopte slične biljarskim kuglama ili veće koje su trepnule kao da su pune elektriciteta. Misteriozni je gospodin jednog dana samo nestao bez pozdrava."

Opet susrećemo dva najčešća tipa: plavokosi i orijentalni, i kao i u drugim slučajevima potonji je sluga prvome. U poznatom slučaju iz Puebla u Meksiku, slično kao i ovome iz Miamija, nestanak je bio nasilan. Kuća je bila potpuno demolirana kao da se u njoj odigrala strašna bitka u kojoj su čak i električne instalacije iščupane iz zidova.

Osim teorija šuplje zemlje, postoje i slučajevi u kojima ljudi i čudni entiteti izlaze iz pećina, ili ulaze u njih, ne ostavljajući ni traga. Bio sam u Venezueli i istraživao takve priče, i naravno, trudio se doći do svih pojedinosti, razgovarati sa svjedocima, no strah od ismijavanja skamenjivao bi ljude.

Evo kako o tome izvještava Raul S. Esteves za list 2001 iz Caracas, 8. svibnja 1976.:

U sumrak, tijekom vožnje prema neotkrivenoj lokaciji, nešto zastrašujuće se dogodilo. Vozili su se kroz samotan kraj bez ijednog stabla. Odjednom se tlo počelo tresti, pojavila se pukotina iz koje je izronilo srebrno vozilo okruglo poput zvrka, vrteći se kroz zrak i ostavljajući iza sebe trag zasljepljujuće plavih iskri. Putnici, ukočeni od straha, mogli su samo svjedočiti nevjerojatnom prizoru. Srećom je tu ostala spaljena pukotina u tlu, pokazujući tragove polijetanja. Uz zajedničku suglasnost, mislili su da je najbolje da to više nikad ne spominju.

Mnoga mjesta imaju reputaciju da su misteriozna ili sklona čudnim događanjima. Preko nekih takvih mjesta, domova prethodnih populacija, starosjedioci odbijaju prelaziti, pogotovo po noći. Takva mjesta imaju reputaciju da na njima ljudi nestaju, ili da ih ona izlude, ili da se na njima pojavljuju zastrašujuća ukazanja, ili pak da na njima ima ljudi vrlo različitih od običnog naroda. U brazilskim džunglama postoje na tisuće ovakvih priča koje su vjerojatno tek puka fikcija. Međutim, priče izranjaju iz velikih džungli svijeta što nas dovodi do shvaćanja kako u svijetu još uvijek postoje mnoge misterije.

U svibnju 1976., u pećinama peruanske provincije Bolivar, pronađene su kosti ljudi viših od 6 stopa (oko 1,8 metara). Također su pronađene i dvije ogromne lubanje, jedna od njih imala je kosu dužine 5 stopa (oko 1,5 m). Antropolozi su odmah započeli s radom, obzirom su, prema Abelu Vega iz arheološkoga muzeja sveučilišta Trujillo "nalazi od ogromnog značaja i opsega". Što je zanimljivo, a i u blizini tog područja, "pleme divovskih bića", prema španjolskoj novinskoj agenciji EFE, "napalo je lovački tabor ranivši devet osoba i otevši tri žene", ali nikada više nisu viđeni.

Pripovijetke poput ove obično ne izazivaju opće uzbuđenje i vjerojatno su samo šuplje priče. Paradoksalno, znanost više zanimaju kosti nego kad se njihovi vlasnici pojave.

Naravno, ovi divovi nemaju ništa s NLO-ima.

Puno je zanimljivija izjava sudionika vještičarske konvencije održane u Bogata-i u Kolumbiji, 1975. Prema njegovim riječima, u prostranstvima neistraženih džungli između Paname i Kolumbije, postoje indijanska plemena u kontaktu s tajanstvenim plavokosim bijelcima koji izolirano žive na vrhu planine. Kada je prijeka potreba, plemenski poglavica, jedini kojem je dopušteno razgovarati s bijelim ljudima, odlazi na određeno mjesto i čeka da se jedan od tih „gospodara“ pojavi. Kad poglavica ostari, "gospodari" odabiru mladca da ga zamijeni. Po povratku s njegovog osposobljavanja kod tih

"gospodara", mladac je obdaren izvanrednim moćima koje ga obilježavaju kao novog poglavicu.

Oni koji ovo dovode u pitanje mogu avionom preći iznad tih neprobojnih džungli. Možete vidjeti duboke klisure gotovo okomitih stijena pokrivena zelenilom. Ako Bazen Amazone ostaje jedva istražen iako je posve ravan, zamislite kakva avantura je odlazak na teren gdje kanjoni udvostručuju prepreke koje postavlja bujna vegetacija. Mogu li ti "gospodari" biti djelomično odgovorni za NLO-e? To je moguće, a sudeći prema naratoru priče, čak i vrlo vjerojatno, obzirom ih Indijanci smatraju bogovima sposobnima učiniti bilo što.

Ta stvorenja mogla bi biti preostaci Atlantide, ili Lemurije, ili neke druge super civilizacije koja je postojale u drugim vremenima na zemlji. Za mnoge su to samo legende, ali pažljivo čitanje će dokazati da su više činjenične od eruditskih dogmi. Sve više i više rukom izrađenih metalnih predmeta pronalazi se u nevjerojatno starim slojevima stijena, milijunima godina starim prema znanstvenim izračunima.

Dr. Francisco Aniceto Lugo, kojeg mogu opisati samo kao venecuelanskog genija kojem sam veliki dužnik, sustavno je razlagao na ovu temu u svojim knjigama, posebice u Izgubljenoj civilizaciji, te Četiri velike kozmičke katastrofe. U tim knjigama, on otkriva ljudsku protohistoriju i baca svjetlo na mnoge opskurne aspekte koje drugi autori ostavljaju netaknutima. Ako takve bića još uvijek postoje, oni vjerojatno vuku podrijetlo, ili su bili utjelovljenja, Quetzalcoatla, Virachocha, Manco Capaca, Bochica, Mama Oello Huace, i drugih "bogova" pred kolonijalne Južne Amerike. Oni bi također bili i u pozadini pozitivnih aspekta NLO-a, iako je njihova intervencija vjerojatno zasjenjena negativnim učincima ostalih nevidljivih entiteta.

Dotičući se nakratko koncepta svemira kao prirodnog prebivališta takvih bića, podsjetio sam se ranije knjige u kojoj sam raspravljao na tu temu i citirao jedan a propos tekst svetog Pavla: "Jer ne borimo se protiv ljudi od krvi i mesa, nego protiv nevidljivih zlih vladara i vlasti... protiv zloduha koji borave u nebeskim prostorima." (Efežanima 6:12)

Ovaj tekst se izgleda odnosi na druge parafizičke entitete nabrojane ovdje koji se puno više upliću. No, u svemiru, kao njihovoj drugoj oćevini, obje vrste bića mogu se dobro slagati poštujući se uzajamno jer su si ravnopravniji po znanju i snazi nego ljudi.

U nebrojenim knjigama napisanima na temu NLO-a pronalaze se priče o amaterskim i profesionalnim astronomima koji su fotografirali kretanja čudnih točkica preko Sunca ili Mjeseca, ili, što je vjerojatnije, kroz gornje slojeve atmosfere. Ponekad ostavljaju utisak da se radi o formacijama golemih međuzvezdanih brodova koji se disciplinirano kreću prema nepoznatoj lokaciji. Neki su bili fotografirani satima, pa čak i danima.

Klasičan slučaj bilo je promatranje prof. Jose Bonilla iz opservatorija Zacatecas u Meksiku, iz 1883. On je izbrojao 283 prostrana objekta koji su putovali između Zemlje i Sunca. Slijedeći dan je fotografirao 116 objekata

kojima je trebala minuta da prelete širinu solarnog diska. Te su fotografije preštampane mnogo puta, ne samo u NLO magazinima, nego i u specijaliziranim astronomskim časopisima.

Nemoguće je reći koja vrst NLO-a su ti svemirski superbrodovi bili. Moguće su bili miroljubiv plutajući grad naprednih bića koja se ni najmanje ne zanimaju za nas i dolaze na Zemlju samo kada to odgovara njihovim potrebama. Možda su to misteriozni "matični brodovi" koji nose desetke ili stotine malih tanjura bljujući ih u određeno vrijeme određenih dana kako bi zastrašivali zemljane i provodili zločinačke aktivnosti. Možda to nije bilo ništa više nego sporedna predstava postavljena od tih inteligencija kako bi navukli Bonillu da to ispriča svojim kolegama znanstvenicima, stvarajući tako među skupinom ljudi ideju o dolasku vanzemaljaca.

U vrijeme revidiranja ove knjige (lipanj 1980.), svatko tko živi u Španjolskoj, i tko se potrudio pogledati noćno nebo, imao je priliku vidjeti tihi prelazak svjetala na velikim visinama; svjetala koja su izvodila stvari zrakoplovima nemoguće, poput stajanja na mjestu ili kretanja unatrag. Baš jučer sam poduže vrijeme promatrao jedno od tih svjetala. Tko su ta bića koje redovito prelaze naše nebo bez našeg dopuštenja ili čak bez da nas obavijeste o njihovoj prisutnosti?

NLO-i kao vanzemaljci

Prihvaćam mogućnost da su izvor NLO-a vanzemaljski posjetitelji. Upustit ću se u temu potpuno svjestan da sam moguće u krivu ili zaveden. Drugi aspekti NLO fenomena, mada jedva jasni, omogućili su mi da dođem do relativno sigurnih zaključaka, iako negativnih. Čovjek zna što može očekivati. No, pravi ekstra-zemaljski aspekt iznjedrio je nebrojena razočaranja. Pojavi nije za vjerovati.

Glavnini slučajeva, koji su prikazani kao vanzemaljski, nedostaje jedan određeni detalj koji bi ih rasteretio svrstavanja u ultra-dimenzionalno zemaljsku kategoriju sa svim njezinim negativnim implikacijama. Sudionici direktno uključeni u svaki slučaj, manipuliranih umova od strane nevidljivih kontrolora, te nedostatke ne mogu jasno sagledati. Kada netko proučava NLO-e sa strane, pojavljuju se određene pojedinosti ili konstante koje su se isticale i u drugim slučajevima, a na kraju se ispostavile kao potpuno "zemaljske" i negativne.

Postoje tri slučaja koja su me navela da razmislim o mogućnosti kako bića iz nekog drugog svijeta posjećuju nas slično kao što mi odlazimo na Mjesec. Ali čak i oni otvaraju pitanja na koja nikada nisam pronašao zadovoljavajuće odgovore, a još se i podudaraju s izrazito ne-vanzemaljskim slučajevima.

Tri slučaja na koje mislim su onaj s planetom UMMO, posrednik je Rafael Farriols; već spomenuti slučaj s g. Castillom i njegovim nevjerojatnim epizodama; te onaj Eduarda "Billy" Meier-a u Švicarskoj, sa svojim impresivnim fotografskim dokazima.

Što se UMMO-a tiče, čitatelj može iz prve ruke provjeriti stvar u dvije knjige: UMMO - Drugi naseljeni planet (Another Inhabited Planet) Sesma Fernanda i Savršen slučaj (A Perfect Case) Ribera Antonija i Farriols Rafaela. One sadrže zadivljujuću logiku cijelog događaja, a objavama i porukama Ummita nedostaje glupavost manifestirana kod drugih kontakata: Baš suprotno, postoji niz znanstvenih podataka koji do sada još nisu ozbiljno razmatrani. Ono malo što su znanstvenici proučili, polučilo je iznenađujuće rezultate.

Priznajem da su me se poruke i dokumenti Ummita (barem oni koje sam pročitao) duboko dojmili i žalim što su ih oni u čijem su posjedu odbili objaviti. Bili bi vrlo korisni u ljudskom, filozofskom i znanstvenom pogledu. Nakon čitanja ovog materijala bio sam spreman ponovo promisliti svoj stav o izvanzemaljskoj perspektivi. Nije nelogično da bi u ponašanju žitelja iz svjetlosnim godinama udaljenog zvjezdanog sustava Wolf II trebalo biti čudnih aspekata. Lako mogu zamisliti njihovu želju da nas testiraju, znajući isto toliko malo o nama koliko i mi o njima. Međutim, vrlo je neobično da bi entiteti iz toliko udaljenog mjesta trebali biti tako slični nama. Drugi slučaj, onaj Enrique-a Castilla, zaslužuje pobliže promatranje obzirom je došlo do pravog kontakta. Postoje i osobitosti slične onima za koje znamo da nisu dobronamjernosti E.T.-a.

Castillov prvi kontakt odigrao se u blizini Bogote. Nakon nekoliko preliminarnih razgovora u svemirski brod ušao je 3. studenog 1973., te se u njemu zadržao osam sati. U tom periodu brifiran je na savršenom španjolskom. Nešto potom, u par sekundi je prevezen na visoravni Perua gdje je ostao neko vrijeme. "Tamo", rekao je, "sam susreo ostalih 24-ero ljudi koji su bili izabrani skupa sa mnom, i još njih 218 koji su u toj regiji miroljubivo živjeli s vanzemalcima. Primijetio sam da su neka od tih bića govorila po sedam ili više jezika, i tamo nam je rečeno za tri velika događaja koje će zemlja doživjeti prije isteka stoljeća. Vanzemaljci koji žive na visoravnima Perua, na doslovno nepristupačnom području, humanoidnog su izgleda. Neki od njih dosežu 9 stopa (oko 270cm) visine, nekolicina (oko) 180cm, te ostali između 170 i 173. Najniži od njih mjere 162cm."

U beskrajnom potoku podataka koji je prešao preko Castillovih usana, pronašao sam jednu usputnu primjedbu koja je iznimno korisna u proučavanju NLO-a, bez obzira na mjesto njihovo podrijetla: "Gotovo svi ET-i s kojima sam kontaktirao su para-fizički, odnosno, sposobni manipulirati elektromagnetski spektar i modulirati ga, upošljavajući različite vibracije s kojima se u trenu mogu pojaviti ili nestati iz vidokruga. Najvažniji efekt kontrole spektra nije toliko ta nevidljivost-po-volji, nego sposobnost izvođenja onoga što bismo mi nazvali čudima."

Ovo je poglavlje misao vodilja knjige kao i njezin najzahtjevniji dio. U njemu bih, na temelju parapsihologije i ufologije, htio ići do korijena vjerskog fenomena. Iako daleko od konačnog trebalo bi dostajati da se baci novo svjetlo na religijski fenomen.

S druge pak strane, moguće preusmjeri fokus proučavanja NLO-a, na iznenađenje onima koji se nisu potrudili dublje ih istražiti, ili nisu svjesni njihovih faceta. Ovo mi se ne bi trebalo uzeti kao ikonoklastički nagon ili pokušaj stvaranja problema. Poštujem svačija uvjerenja i bodrim ih da njima budu istinita (dokle god se ne kose s bitkama drugih).

U tom se smislu zdušno slažem s nobelovcem Hermann-om Hesse-om, autorom Siddharthe, kada kaže:

"Izbjegavam zbunjivati vjernike Crkve ili religijskih kongregacija. Jako je dobro, debeloj većini čovječanstva, da pripadaju Crkvi i ispovijedaju svoja uvjerenja, no oni koji joj okrenu leđa suočavaju se s usamljenošću koja ih često natjera da čeznu za prijašnjim statusom pripadnika kongregacije.

Oni će tek na kraju shvatiti da su ušli u širu zajednicu, jednu nevidljivu, koja obuhvaća sve ljude i religije. Ona je siromašnija dogmama i nacionalizmima, ali ima udjela u bratstvu duha svih vremena, naroda i jezika. "

Isključivo sam pokretan mogućnošću da podijelim sa svojim čitateljima određena istraživanja i dedukcije do kojih sam došao i koje, vjerujem, imaju veliku transcendentnu važnost za budućnost čovječanstva. Daleko od toga da mislim kako sam ja jedini došao do takvih zaključaka.

Oni se, poput raspršenih kapi kiše koje nagovještaju oluju, mogu pronaći i u djelima drugih autora. Moja želja je kondenzirati mnoge od tih disperziranih nagađanja i činjenica kako bi čitatelju bili pregledni što je više moguće. Oni se toliko međusobno razlikuju da ih je često teško povezati.

Nadalje, moram priznati čitatelju da iako su neke od tema obrađenih u ovom poglavlju nagađanja, druge su sasvim istinite, doduše ljudska izvjesnost ostaje relativna stvar. Ipak, možemo reći da su istinske isto kao i neka uvjerenja za koja su drugi spremni život dati.

Na prvi se pogled zadatak povezivanja takvih naizgled različitih tema kao što su NLO-i, parapsihologija i religija čini suludim. To uključuje povezivanje ne samo NLO-a i parapsihologije, nego također i kemije, biologije i fizike. To je oružje za mahanje onima zainteresiranima za održavanje statusa quo, i ostalima za nastavak jurišanja na vjetrenjače, uz riječi da su svi oni uključeni u ovu vrstu istraživanja ljudi. Ako i je tako, mi smo sretniji od naših kolega iz ranijih stoljeća, jer oni nisu bili samo ismijavani kao luđaci, nego i kao heretici - i spaljivani na lomači.

Od rođenja sam bio uronjen u religiju, sa svim dobrim i lošim koje ova izjava podrazumijeva. Moja je obitelj bila izrazito katolička, a religijska uvjerenja i učenja ozbiljno su se shvaćala. Ovo poštivanje religije i takav životni fokus odveli su me u bavljenje duhovnim vrijednostima koje navodno slijedi vjera.

Od suspenzije mojih svećeničkih funkcija (za koju sam istinski zahvalan biskupima koji su je naredili), imao sam vremena zadubiti se u korijene vjere koju naslijedih od predaka, te počeh otkrivati sumnjive podatke koji su me odveli na trag fascinantnih otkrića. Bilo mi je neshvatljivo kako mogah biti slijep za stvari koje sam sada percipirao s jasnoćom. Bilo je, međutim, utješno znati da se mnogi drugi ljudi uvelike inteligentniji od mene nastavljaju kačiti na ta zastarjela uvjerenja i dobrovoljno ostaju slijepi za krucijalne istine.

Prvo da pojasnim što se ovdje misli pod "religija".

Religija je shvaćena kao skup vjerovanja, zapovijedi, obreda i tradicija. "Vjerski Duh" je shvaćen kao potraga i unutarinja čežnja zajednička svim ljudima u odnosu na zagrobni život, na početak, na smisao i ultimativni kraj života.

Vjerski duh nadvisuje racionalno biće, a njegov izostanak mnogo govori o moralnoj i intelektualnoj evoluciji pojedinaca. Međutim, religija, kako je gore definirana, prenosi mnoge dobre i korisne stvari pojedincima i društvu, no sadrži i mnoge lažne vrijednosti koje su štetne i za pojedince i za društvo. To vrijedi za sve religije.

Iako se povijest može kriviti za mnoge od mitova koji su stvoreni, ona je isto tako mnoge druge i srušila. Pod povijest mislim na intelektualnu disciplinu koja metodički interpretira i proučava ljudski život kroz vjekove. Moderna povijest razbila je mit o papinskoj nepogrešivosti razotkrivši brojne Pape heretike, no za potrebe ove knjige više smo zabrinuti oko efekata parapsihologije i NLO-a nego oko skupa obreda i vjerovanja koje zovemo religija.

Što se parapsihologije tiče, ona nam pruža ljudska objašnjenja za stvari koje religija smatra božanskim, a što nas navodi da preispitamo svoja uvjerenja. Čitavo polje ESP-a (vanosjetilna percepcija – op.prev.) je dobar primjer. Telepatija je općeprihvaćen koncept ovih dana, no prije samo par godina spadala je u područje ludila. Mnogi sveci koristili su svoje telepatske sposobnosti pri čitanju skrivenih misli drugih ljudi, što je tumačeno kao znak božanske naklonosti. Oni su vjerovali da ih "čudesna" dovode u kontakt s "drugom stranom" kojoj su ljudi oduvijek bili privučeni. Termin "prorok" je uvijek bio okružen aurom religioznosti i veličine. Tko bi doista mogao proreći budućnost, ako ne Bog? No svake godine vidimo kako vidovnjaci natrpavaju stranice magazina i novina svojim predviđanjima.

Među najistaknutija čuda izvođena u životima većine svetaca spada i ono simultanog postojanja (bilokacija – op.prev.), sposobnost da se istovremeno bude na dva ili više mjesta. Također je česta i levitacija; kao i sposobnost učiniti da se predmeti pojavljuju i nestaju, sposobnost da se duže vrijeme izdrži bez hrane ili vode, dodirivati vatru bez ozljeda, zadobiti ozbiljne ozljede i brzo ih zacijeliti, proizvoditi neopisive mirise (arome), na daljinu zaustaviti vozilo u pokretu, uzrokovati kišu nakon suše u neprimjerenim klimatskim uvjetima, te sposobnost stvaranja istih rana kakve su bile nanesene Kristu (stigme).

Danas se ova čudesa nazivaju paranormalni incidenti. Ona se događaju van religijskog konteksta među ljudima koji ni najmanje nisu religiozni.

Od svih tih čuda, stigme očito imaju najreligioznije značenje obzirom se radi o reprodukciji tjelesnih ozljeda druge osobe nastalih Kristovim mukama i razapinjanjem. Na prvi pogled se čini kako za ovaj fenomen ne postoje objašnjenja van religijskog konteksta, no ipak postoje i ona ne-religijska. Postoje slučajevi u psihijatriji, psihologiji i parapsihologiji koji nas navode da vjerujemo kako su stigme posve prirodne. Eksperimenti koje su provodili doktori Binet-Fere, Podiapolski, Lechler, Janet, Burot, Mabile, Kraft-Ebbing, itd., na psihopatskim, histeričnim, i neurotičnim osobnostima, uvjerali su nas kako čista fiksacija na Kristove muke može na tijelu neke osobe proizvesti identične tjelesne ozljede. U stvari, u više navrata su ozljede i rane stvorene prema nalogu doktora točno na onim mjestima na koja bi ovi naveli svoje pacijente da fokusiraju pažnju.

U drugim religijama slične ozlijede, ili stigme, ne reproduciraju rane Krista, već onih svetih likova koje vjernik želi obožavati ili oponašati. Islamski mistici, primjerice, reproduciraju rane koje je trpio Muhamed.

Ponizne molitvene procesije za prizivanje kiše, organizirane od strane Crkve u vrijeme velikih suša, poznata su stvar. Povijest nam govori da bi takve procesije ili trajale danima (dok atmosferski uvjeti ne bi bili zreli za oborine), ili pak prolazile nezapaženo od strane nebesa. U slučajevima kada bi se neočekivane padaline pojavile, ne bi bilo sumnje da se radi o božanskoj intervenciji budući je nemoguće da voda pada s neba na dan bez oblaka. Tome, međutim, nije tako. Dokaz za to priča je Charlesa Mallory Hatfield-a (1880-1958) koji je stotinama puta izazvao kišu, za honorar, u slučajevima koji su potvrđeni ne samo u američkim, nego i u novinama drugih zemalja u kojima je prakticirao svoj nevjerojatan talent stvaranja kiše. Čini se kako u tome nikada nije podbacio. Očito je poznavao meteorološki zakon nama ostalima još uvijek nepoznat, iako Satya Sai Baba, o kojem ću nešto kasnije, posjeduje istu moć, što je u više navrata i dokazao.

Činjenica da se parapsihologija nije puno bavila umjetnošću stvaranja kiše (vjerojatno nikad ni neće) ipak bi nas trebala navesti da se zapitamo nisu li ljudi, sposobni činiti takve stvari, ustvari otkrili tajnu poput Mallory-a, prije negoli primili božansku pomoć.

Svjedočio sam izazivanju kiše od strane nekih čudnih likova, ali sam također zabilježio i događaj koji još više zbunjuje: potpuno oblačno nebo očišćeno je moćima osobe okultnih sklonosti koja je k tome bila i prilično načitana. Od onda se pitam je li to bio prirodni fenomen ili izazvan čarobnjačkom vještinom osobe.

Pređemo li dalje na levitaciju ili van-tjelesna iskustva, također možemo s pravom sumnjati u "božansko" porijeklo oba fenomena. Mnogi su sposobni biti na dva mjesta u isto vrijeme. Postoje slučajevi u kojima je dio osobe koji

napušta tijelo jasno vidljiv i stvara postojane fizičke efekte. Mnogi od onih koji su sposobni izvoditi takva "čuda" tvrde kako nemaju neka određena vjerska uvjerenja i ne vjeruju da je Bog izvor njihovih moći. Kad bilo tako, Bog bi ih posavjetovao u vezi toga zašto su počašćeni tako neobičnim darom. Neki su sveci (među kojima se ističe Sv. Joseph Cupertino) levitirali bez da su ikada saznali kako i zašto. Gotovo isto se dogodilo i meksičkom fratra Antoniu Margil-u (18. st.). Jednog lijepog jutra, neki drugi je fratar ušao u njihovu crkvu i osjetio jak nalet vjetra sa zvonika. Kad je pogledao gore, vidio je kako se Antonio vrlo visoko raširenih ruku vrti poput zvrka. Takvo ponašanje se ne može smatrati vrlo razumnim. A opet, za Boga i njegove postupke pretpostavljamo da su razumni.

Upravo to je razlog zašto je "govorenje u jezicima" (glosolalija - izgovaranje niza rečenica bez smisla u hipnozi i pri psihičkim poremećajima; vjerska ekstaza u kršćanstvu, zanesenjačko govorenje nerazumljivo čak i govornicima istoga jezika – op.prev.) osumnjičenik, unatoč hvalama sv. Pavla i njegovog prakticiranja u drevnoj Crkvi. Osumnjičenik je utoliko što si ja ne mogu zamisliti Boga kako izvodi toliko apsurdne i besmislene stvari poput šoua i mrmljanja u mikrofoni publici koja ne može razumjeti trabunjanja osobe s iskustvom trenutnog gubitka razuma.

Jesu li to uobičajeni božji načini komuniciranja s nama, možda nas je ipak trebao obdariti drugačijim umovima od ovih koje imamo, obzirom nam je smisao njegovog ponašanja totalno van pameti.

Vratimo se na fenomen simultanog postojanja. On se javlja kod ljudi koji su obdareni, ne nužno od Boga, određenim paranormalnim sposobnostima. Neki sveci su posjedovali tu prirodnu sposobnost, te se i koristili njome, zajedno s drugim talentima, u širenju Božje riječi kako su je oni razumjeli. Danas shvaćamo da je svetac, unatoč njegovim ili njezinim prekrasnim čudesima, itekako mogao biti u zabludi, a što uistinu i jest slučaj.

S druge pak strane gledamo ljude koji izvode potpuno neobjašnjive fenomene pripisujući ih pomoći nekog duha, a što se kosi s temeljnim kršćanskim učenjima. Crkveni dužnosnici u tim slučajevima tvrde kako su takvi duhovi puka sotonina obličja za zavođenje neopreznih. No, iscjelitelji, čiji su životi primjerni i čija je vjera u Krista golema, ustraju na tome da Bog kroz duhove prenosi moći iscjeljivanja.

Isti ovaj argument može se upotrijebiti i protiv spiritizma. Činjenica da je neka osoba u stanju liječiti ne daje joj za pravo da to odmah pripiše nekom duhu kada i drugi iscjelitelji čine isto i to pripisuju isključivo unutarljivoj snazi. Mnogi se predaju "vjerovanju" kada su suočeni s "nadnaravnim" ili "čudesima". Bog, duhovi, duhovni vodiči, mali zeleni - svi iskaču kao objašnjenje.

Parapsihologija nam govori kako uzrok uopće ne mora biti nadnaravan. Kada se uvjerimo da ustvari nije Bog iza čudesa, to ne bi trebalo potkopati našu vjeru u Boga, nego vjeru u doktrine koje su čudesa iznjedrila. Ne treba nas stoga iznenađivati da se oni čiji interesi počivaju u kontinuiranom promicanju doktrina i njihovih vanjskih struktura protive svim proučavanjima i studentima.

Moguće to oni, uvjereni u ispravnost vlastitog ponašanja, čine nesvjesno, ni ne pomišljajući da bi njihova unutarnja motivacija mogla biti nešto drugo.

Ta uvelike tajanstvena fenomenologija, proučavana u okvirima Transcendentalne parapsihologije, preteča je takvih novih razmišljanja. Ta se fenomenologija sastoji od:

- * Svih vrsta ukazanja
- * Onog što se smatra "spiritizmom"
- * Ozbiljnih slučajeva demonske opsjednutosti i određenih opsesija
- * Autentičnog čarobnjaštva, posebice crne magije
- * Nasilnih poltergajsta s audio-vizualnim manifestacijama
- * NLOa

Prevare, distrakcije i smetnje ozbiljnom istraživanju, također spadaju u ovu fenomenologiju. Imajući sve to na umu, nastavit ću se šire baviti temom i razotkrivati njene veze s religijskim pojavama. Pobliza analiza svih navedenih kategorija je suvišna; koncentrirat ću se samo na važne aspekte nekih od njih kako bih otkrio što je u religijskim fenomenima istinsko, a što lažno.

Ukazanja

Iako kršćanstvo ne temelji svoja vjerovanja na ukazanjima, ona su izvršila neporeciv utjecaj na njega. Kao što sam spomenuo ranije, jedan od najčešćih načina kako se ti energetski entiteti pojavljuju sferične su forme svjetlosti. Kada proučavamo podrijetlo poznatih svetih mjesta kršćanstva, prvo saznajemo kako je na lokaciji bilo viđeno veliko svjetlo, vatrena kugla ili luminozna sfera. Ta sfera počne preuzimati oblik nakon nekoliko dana pretvarajući se u lik lijepe dame ili sveca kojeg štuju u tom kraju. To i ne mora uvijek biti tako.

Grčki i rimski povjesničari opisuju takve vatrene kugle. U raznim citatima navode kako su tajanstvene sjajeće lopte izazvale paniku među populacijom. Posjedujem rolu filma u boji snimljenog tijekom popodnevnog krštenja u Barceloni, u Španjolskoj. Na nebu se može vidjeti svjetlosna kugla veličine sunca kako izvodi nagle pokrete koji su kamermana ulovili nespremnog.

U prošlom stoljeću, blažena Ana Maria Taigi stalno je viđala vrst svjetlosne sfere u kojoj je mogla čitati svjetske događaje iz prošlosti i budućnosti. Kao štovalac Pape, bilo je potpuno prirodno da bi se sama trebala staviti u njegovu službu. U više je navrata pontifeks bio u mogućnosti predskazati Napoleonov sljedeći prepad, obzirom je ovaj tih dana pustošio diljem Europe.

Ana Maria Taigi vidjela je sferu kao Presveto Trojstvo, ali za Subuda, indonezijskog mistika našeg suvremenika, slična sfera koja je letjela zrakom i njegovim tijelom nije imala takvu pripadnost. To jest bio Bog, ali Bog koji je njemu govorio posve različite stvari. One koji vjeruju da je Subud obmanuti gubitnik iznenadit će saznanje da religija utemeljena na njegovim uvjerenjima ima poklonike na svim kontinentima. Ne treba ni reći kako je Subud postao novi čovjek. Njegovo znanje i mudrost su se povećali i niotkuda je stekao moć upravljanja ne samo bližnjima nego također i prirodom. "Čuda" i nova religija uslijedili su uskoro.

Luminozna sfera također je bila prisutna i kod nastanka sveca zaštitnika Kube, Djevice od la Caridad del Cobre. Dvojica brodolomaca koji su bili njezini prvi svjedoci nisu vidjeli ljudski lik, nego "svjetlosnu loptu koja je klizila nad vodom" utjerujući im strah u kosti. Magazin iz 1971. citira dva ribara kako su gledali loptu svjetla koja se nošena strujom kretala ususret njihovom brodu. Imala je metar u promjeru i prošla je mimo ne uzrokujući nikakvu štetu osim lagane turbulencije vode. Što se točno dogodilo kubanskim brodolomcima? Ima na desetke priča nalik ovoj samo što opće postavke umova više nisu toliko prožete religijom kao u ranijim danima.

Kao dijete, Edgar Cayce je vidio vatrenu loptu ponad koje je stajala lijepa žena govoreći mu njegovu budućnost. Obzirom je bio protestant a ne katolik, on ženu nije prepoznao kao Djevicu Mariju. Svejedno je Cayce dostigao slavu koju mu je predskazala.

Isto se može reći i za Vicenta i Eladia Ojo Noriega (11 odnosno 12 godina starosti) iz panamskog grada Los Leones. Dok su 1974. prali rublje na potoku svjedočili su ukazanju visoke, pristale, crnokose dame u zlatnim sandalama. Njihova mlađa sestra Flora, koja je bila s njima, pobjegla je kada ih je dama pozvala da priđu bliže. Dama se nastavila ukazivati savjetujući ih o liječenju bolesti travama i biljem. Ne samo da su izliječiti svoju smrtno bolesnu majku, nego su u svoje selo privukli više od 5000 ljudi u potrazi za ozdravljenjem. La critica, lokalne novine, objavila je podulje liste izliječenih od strane dvojice dječaka. Kao i u slučaju Edgara Cayce-a, dječaci nisu identificirali damu kao Djevicu Mariju.

Tu je još jedan zanimljiv detalj. Kad se dama počela ukazivati redovitije, dječaci se nisu vratili kući. Roditelji i susjedi pokrenuli su trodnevnu potragu po brdima, farmama i klisurama u okolici, ali bez uspjeha. Četvrtog su se dana dečki vratili zdravi i veseli, tvrdeći da su zaspali na stijeni. Dama im se iznova ukazala, no ovaj put u društvu još jedne žene i dvojice muškaraca. Mazila ih je, častila poslasticama i voćem, te ih povela na šetnju "skroz gore po oblacima".

Kada se fenomen ukazanja sagleda u cijelosti to bude od neprocjenjive pomoći pri razjašnjavanju religijskog fenomena. Ipak, mora ga se istraživati s distance, bez davanja na težini jednom slučaju nauštrb drugih, te anulirati njegovu moć nad ljudskom psihom. Sasvim je razumljivo zašto se neupućeni um bespogovorno pokloni iznenadnoj "nebeskoj" viziji. Vrijeme je da čovječanstvo postane svjesno sila koje uprizoruju ukazanja, a ne da im podlegne.

Ukazanje nije pojava - u klasičnom smislu te riječi - ono nije "stvarno" poput ostalih stvari koje percipiraju oči. Ukazanje je "prikaz" jedne postojeće stvarnosti, stvarnosti zamaskirane "prikazom". Dobar primjer bi bio prometni znak na kojem piše UZAK MOST. Unatoč tome što na njemu piše, znak ni na koji način nije UZAK MOST sam po sebi, nego signal da uski most negdje ispred doista i postoji.

Ovdje je razlika u tome da dok svatko shvaća kako prometni znak nije uzak most, ukazanje se pretvara da jest autentična stvar, a u stvarnosti je potpuno drugačije. To je razlog zašto su ukazanja fundamentalno obmane i ne može se u njih vjerovati.

Sljedeći principi mogu biti izvedeni iz beskonačnog broja ukazanja iz svih religija, prostora i vremena:

* Fenomen jest stvaran. Nešto se odista događa, iako ne baš ono što čujemo ili gledamo.

* To je fizički fenomen kojim vladaju nepoznati zakoni.

* On mijenja normalnu uporabu mozga i osjetila, dovodeći ih u zabludu.

Slijedom toga, pomoću ukazanja se ne može ništa dokazati, obzirom mozak nije u stanju dokučiti što ona stvarno jesu.

Čuda

Ukazanja obično prate čuda. Također je istina da oni koji su svjedočili prvom često budu osposobljeni za izvođenje čuda, što će reći, stvari idu izvan norme. Neki budu darovitiji od drugih.

Parapsihologija ne poštuje teološku definiciju čuda da su to narušavanja prirodnih zakona od strane Boga ili nekih od njegovih agenata.

Parapsihologija zna da je to samo narušavanje zakona poznatih ljudima, koji su pak samo mali postotak svih kozmičkih zakona. Osim toga, ne priznaje Boga kao izvor tog fenomena.

Kako bi osporili čuda koja Crkva smatra reafirmacijom kršćanske dogme, parapsihologija ukazuje na čuda iz drugih religija koje nemaju veze s kršćanstvom. Kanadski psihijatar Ian Stevenson, bivši dekan psihijatrijskog odjela na Sveučilištu u Virginiji, u izdanju žurnala američkog društva za istraživanje psihe iz srpnja 1972., prepričava sljedeće čudo. Dogodilo se to u selu Degaon, južno od Bombay-a:

"Swami Krishnanand, autor nekoliko knjiga na temu paranormalnog, povukao se u selo Degaon s namjerom da se odmori i nastavi svoj rad u miru. Načuo je kako mještani raspravljaju o moćima Radhike, žene koja je navodno vještica. Tu i tamo je hrana u domovima ljudi znala nestati da bi je kasnije pronašli u Radhikinoj kući. Mještani su time bili jako uzrujani, pa su zato odlučili napraviti pakt s njom; ako ona obeća da neće koristiti svoje čarobnjaštvo kako bi im krala hranu, oni će joj zauzvrat osigurati dnevni obrok. Pristala je.

Regija obiluje škorpionima čiji su ubodi vrlo bolni, a budući da je bio običaj da hodaju bos, mnogi ljudi svaki dan budu ubodeni. Srećom, Swami Krishnanand razvio je metodu liječenja takvih rana. Premda magično, svejedno učinkovito ublažava bolove i zacjeljuje punkcije precrtavanjem

određene slike preko ozlijeđenog uda. Radhika je jednog dana zadobila jedan takav škorpionski ubod, zbog čega je potražila pomoć Swami Krishananda. On joj je rekao da je neće izliječiti, ako ona njemu na očigled ne demonstrira svoje paranormalne moći.

Isprva je odbila, ali je bol bila toliko jaka da je napokon popustila njegovom zahtjevu. Swami ju je zatražio uzorak onoga što se kuhalo u kući udaljenoj 35 metara (a gdje je bio pozvan za večeru). Radhika se koncentrirala, promrmljala nekoliko riječi, i Swami je promatrao kako dvije lepinje slične palačinkama klizeći kroz zrak slijeću njemu pred noge, dodirujući tlo tiho i bez mrvljenja iako su od brašna i prilično meke. Kuća u kojoj su se oni nalazili bila je ograđena 180 cm visokom ogradom i Swami je mogao vidjeti kako pogače prelaze preko ograde. Palo mu je na pamet da bi ih netko mogao dobacivati preko, pa je zatražio Radhiku da uđu u kuću (do tog trenutka su se nalazili na dvorištu). Tu ju je zamolio da ponovi podvig. Radhika se opet koncentrirala i Swami je svjedočio kako još dvije lepinje dolijeću kroz vrata i tiho se prizemljuju kod njegovih nogu. Da bi to postigle, pogače su morale preletjeti preko ograde i zatim, spuštajući se ući u kuću. Swami ju je zamolio da natjera pogače, koje se zovu puranpuris, da plešu po zraku. Iskočile su s pladnja i zaplesale. Swami je tada podigao mali metalni kontejner i zamolio je da ga napuni mlijekom krave koju su muzli 40 metara dalje. Radhika ga je poslušala i mali spremnik se napunio baš kad je farmer primijetio kako se sadržaj njegove kante smanjuje. Ni u jednom trenutku Swami nije vidio da mlijeko leti zrakom – to se jednostavno dogodilo. Nekoliko minuta kasnije dotrčali su do njegove kuće ljudi u potrazi za pogačama koje je Radhika „od-duhovila“. Swami im je objasnio da je ona to učinila na njegov zahtjev. "

Što ćemo s takvim slučajem? Moja prva pomisao bila bi da je to prijevara, obzirom ne spada pod definiciju takvih fenomena - spontana ponavljajuća psihokineza – jer Radhika to može učiniti po volji. No, svejedno je stvaran. Koja doktrina baštini ovo čudo? Nijedna. Radhika to čini iz osobnih interesa, a ne da bi nešto dokazala. Njeno objašnjenje je da njezine moći dolaze od duha koji joj također pomaže i u drugim stvarima. Hinduizam propovijeda vjerovanje kako neki duhovi "posuđuju" tijela smrtnika da bi mogli uživati u zadovoljstvima koja su doživjeli dok su bili živi. To je oblik privremene opsjednutosti. U zamjenu za usluge dobivene od živih, duhovi ih obdare određenim moćima. Čini se da je u slučaju Radhike to objašnjenje.

Ako je tome tako, onda je ovo još jedan primjer ne-kršćanskog "čuda". Ako nije tako, mi još uvijek nismo u mogućnosti reći da Bog na bilo koji način pomaže Radhiki. Naš zaključak je stoga da Bog ne stoji iza nikakvih čuda. Nadalje, ne postoje takve stvari kao što su čuda, i ono što se zapravo događa je da su ljudi poput Radhike svjesni određenih zakona koji im omogućuju spektakularne rezultate.

Ako su čuda znak božanskog odobravanja određenog vjerovanja ili ponašanja, autentični spiritizam može računati na takvo odobravanje obzirom stvara svakojaka čuda. Pređemo li dalje na magiju, susrećemo sličnu

situaciju. Odmah se pojavljuju "čuda", ali ih Crkva lako može objasniti: to su vražji trikovi. Ovo je prejednostavno objašnjenje, obzirom je vrag samo još jedna teološka tvorevina koju okrivljuju za gadosti koje se ne može pripisati Bogu.

Dobar dio magije su projicirane mentalne sposobnosti nekih ljudi, ali postoje aspekti koji jasno nadilaze osobne sposobnosti. Čovjek bude zadivljen kada se suoči s enormnim moćima koje neki posjeduju, i ne može si pomoći a da se ne upita koja ne-demonaska sila stoji iza toga. Isusovački parapsiholog, Gonzales Quevedo, opovrgava magiju, ali su njegova objašnjenja nedostatna pri objašnjavanju određenih kompleksnih događaja.

4. prosinca 1976. mlada žena s inicijalima M.A.P., internirana je u poliklinički centar Santo Domingo u Dominikanskoj Republici. Stan joj je bio stavljen na vjetrometinu događanja u rasponu od misterioznih pljuskova kamenja i boca do čudnih svjetala i naglog pokretanja predmeta. Jednom je prilikom mladoj ženi na leđa pao povelik ormar, a stol i stolice u prostoriji su se prevrnuli. Slika Djevice Marije pala je sa zida bez ikakvog razloga i nepoznata sila u komadiće je smrvila metalno raspelo. Njoj su počele iz desne ruke izrastati metalne igle i pribadače od nekih dva inča (5 cm) dužine, slično kao i u slučaju Lucrecie Marije Juario iz Brazila. U oba slučaja su vrhovi iglica virili iz kože, eliminirajući time bilo kakvu mogućnost samostalnog umetanja. U oba slučaja su se odigrali neuspješni pokušaji otmice od strane coprnjaka, a vještičarenje je uobičajena praksa u oba kraja.

Ja ne mogu dokazati da su ovi slučajevi djela sila koje su žrtvi nepoznate u ništa većoj mjeri negoli objasniti slučaj pacijenta iz bolnice u Honolulu-u, iz 1968. Unatoč što je bio pod ekstenzijama i s metalnim šipkama provučenima kroz nogu da mu drže kosti na mjestu, čovjek je rekao dežurnom kako ima dogovoren ponoćni sastanak s "vanzemalcima". U ponoć je doista nestao iz kreveta, ostavljajući iza sebe samo utege i metalne šipke. Sveopća bolnička potraga nije ga pronašla. Sat vremena kasnije pacijent je opet bio pod ekstenzijama s metalnim šipkama natrag u nogama.

Kako god bilo, Radhika se koristi svojim duhovima, magičari bacaju uroke, spiritisti se služe svojim vodičima, parapsiholozi koriste mentalne energije, a teolozi se služe Bogom. Crkva se ni sa kime od ostalih ne slaže, ali svi oni nose svoj udio sličnih čuda, i u većem izobilju negoli Crkva. Teolozi su natjerali Boga u takmičenje s duhovima, vragovima i mrtvima, što baš i nije odraz poštovanja.

Bog ne intervenira tako olako u svjetovna posla. Bio je razvlačen uokolo od strane teologa svih religija kako bi ih podržao u njihovim tvrdnjama. Isprva su ga pretvorili u marionetu svog filozofijskog „filozofiranja“, a kasnije u suučesnika njihovih svetih ratova. Židovi su ga natjerali na pokolj Amoničana, kršćani na pokrštavanje Indijanaca porobljavanjem, a muslimani na razvaljivanje kršćana u ime džihada, a za to vrijeme Bog se bavio proizvodnjom čuda.

U minula vremena čuda su bila monopol Crkve kojim se administriralo prema čefu. Danas je ta kontrola iskliznula iz crkvenih ruku u one Reutersa, Associated Pressa ili EFE, i kad god se nešto "neobično" dogodi, to bude objavljeno u novinskim agencijama bez obzira na religiju.

Svatko tko želi vidjeti prava čuda, čak i ona prema definiciji Crkve, samo treba posjetiti gradić Puttaparthi, na pola puta između Hyderabad i Bangalorea u Indiji, i stati u red sa stotinama tisuća poklonika koji čekaju da vide Sathya Sai Babu, 54 godišnjeg (odnosi se na 1980.g. Sathya Sai Baba 23. studenog 1926. - 24. travnja 2011.- op.prev.) čovjeka kojeg milijuni smatraju za inkarnaciju Boga. I Sai Baba to isto tako vidi. Njegove ruke mogu materijalizirati što poželi, ne samo "vibhuti", vrst ljekovitog pepela, nego i predmete od zlata i dragulje. Arnold Schulman, režiser filmova kao što su Ljubav s potpunim neznancem i Noć kad je nastao striptiz, od Sai Babe je primio prsten na kojem je bila emajlirana Babina slika optočena sa 16 bijelih kristala. Nije ga izvadio iz kutije nego mu se, posolivši žustro po zraku, samo pojavio u ruci. Pri povratku u SAD, Schulmanu su carinski agenti rekli da je prsten bezvrijedan. Dao je da ga pregledaju najbolji procjenitelji njujorškog muzeja umjetnosti Metropolitan. Njihova pisana presuda je kako je prsten od 18 karatnog zlata sa emajlom, optočen sa 16 bijelih safira.

Sai Baba mu je rekao da neće imati problema s carinicima. Čitatelj isto tako može sam prosuditi dali je još jedan slučaj Arnolda Schulmana čudo:

Poznati znanstvenik mi je ispričao kako je putovao s Babom na plažu u južnoj Indiji. Baba se nalazio na obali okružen sa 400 ljudi. Stajao je na pijesku dok su se valovi valjali na udaljenosti od 10-12 metara. Pogledao je more i rekao: "Zvali ste me. Koja je vaša želja?"

Dotad mirna voda iznenada mu je krenula ususret, ali samo na tom dijelu plaže gdje je stajao. Valovi su mu okupali noge (čin namijenjen isključivo najvišim indijskim dostojanstvenicima). Voda mu je u potpunosti obujmila noge i kad se povukla ostavila je za sobom prekrasnu dijamantnu ogrlicu, očito vrijednu milijune rupija. Svi smo to na vlastite oči vidjeli.

Čitatelj gladan još čuda može se zaputiti do mjesta u Indiji gdje su ona proizvod islama (sufizma, točnije), a ne hinduizma. U blizini grada Poena, na putu za Sataru, nalazi se grad Shivapur. U ovom gradu se nalazi džamija posvećena dervišu Qamar Ali-u, pred vratima koje se nalazi kamen težak 55 kilograma. Nekoliko puta dnevno vjernici stanu oko kamena u skupinama od jedanaest i dok izgovaraju ime svetog derviša, dotiču ga kažiprstom. Kamen se podigne na dva metra visine, kratko se zadrži, a zatim nježno spusti na zemlju. Točno jedanaestero ljudi mora stajati oko kamena ili se čudo neće odigrati. Svrha takvog čuda je nejasna, ali tko može uvjeriti poklonike da se ne radi o Bogu koji potvrđuje učenja svetog derviša?

Čuda nikada nisu bila kršćanski monopol unatoč tome što su teolozi govorili. Sai Baba tvrdi da je reinkarnacija Shirdi Sai Babe, koji je umro 18 godina prije

njegovog rođenja. Ako je definicija čuda kršćanske teologije točna, Bog bi trebao podržavati reinkarnaciju.

Napravimo sada još jedan korak u našoj potrazi za korijenima religijskog fenomena. Učinit ćemo divovski korak prečacem kroz fenomen NLO-a. Ironično, mnogi ljudi misle kako su im NLO-i promijenili način percepcije ne samo religije već i samog života. I sebe ubrajam u njihove redove.

Ako nas je parapsihologija, kroz proučavanje čuda i ukazanja dovela do novog pogleda na religijske dogme, ufologija nas vodi do izvora religijskog fenomena: Boga, ili točnije rečeno "Bogova", koje vidimo u svim svetim knjigama, uključujući i našu Bibliju. Velika pogreška Biblije bila je pretvoriti jednog od tih bogova - Jahvu, zaštitnika Hebreja - u univerzalnog Boga svemira. Ne treba nas stoga iznenađivati kako mu se narodi koje je uništavao ili ignorirao odbijaju pokloniti i 3500 godina nakon njegove prve manifestacije.

Postoje sekundarni aspekti ufologije koji fasciniraju i na pogrešni put odvedu amatere. Moramo ih pustiti da nastave pokušavati saznati s kojeg planeta stižu posjetitelji, koji pogonski sustav koriste, kakve su im civilizacije, i izvlačiti statistike iz oblika njihovih vozila i mjesta slijetanja. To su sve korisne aktivnosti i mogu baciti poprilično svjetla na fenomen, ali postoje puno zanimljiviji aspekti koji nam mogu pomoći u razumijevanju naših vlastitih života, našeg porijekla i našeg mjesta u svemiru. Točnije, što god pomogne da dešifriramo labirint u koji je zarobljena naša ideja o Bogu.

Prvo moramo dobro pretresti karakter i namjere misterioznih likova koji prate NLO-e i zašto je njihovo ponašanje toliko eratično, nepredvidivo, neujednačeno, nelogično, i toliko opterećeno "religijskim" konotacijama.

Oni koji vjeruju kako je religija ništa više od pokušaja da se objasne sve nepoznanice ovog svijeta, neće biti uznemireni ovom usporedbom religije i NLO-a. Oni koji ih smatraju razdvojenima stvarima će razumljivo biti znatiželjni ili uznemireni.

Mogu li se povući paralele između to dvoje? Da - mnoge. Religija nema objašnjenja bez ufologije. Kada sam prvi put počeo sumnjati u ovo, mislio sam da su NLO-i manifestacija religijskog fenomena. Sada shvaćam da je obrnuto. Religijski fenomen povezan je s našim idejama o Bogu i s našim ponašanjem prema njemu. NLO fenomen nas dovodi do samog uzroka naših ideja, i na neki način, do Boga osobno. Međutim, Bog kojeg susrećemo je majušan neki, uzrok naših nastranih poimanja transcendentnih stvari. NLO-i nas zatim potaknu da potražimo velikog Boga, pravog Boga, kozmičkog Boga kojeg će buduće generacije štovati.

Religijski fenomen nasuprot NLO-fenomenu

O sličnostima između religije i ufologije raspravljalo se kroz cijelu ovu knjigu. U svojoj prošloj knjizi, Parapsihologija i religija, posvetio sam jedno poglavlje paralelama između demonskih manifestacija i određenih aspekata NLO-fenomenu. Neki su tada pogrešno povjerovali da sam poistovjetio NLO-e s

demonima. Sve što treba zaključiti je kako ja vjerujem da ono što Crkva naziva demonima vrijedi za određene NLO-epizode.

Ovo je samo jedan od mnogih aspekata u kojima postoji očita veza između to dvoje. U drugim primjerima je ova paralela još očitija. Ponekad su događaji prvotno religijski, a paranormalne pojave budu samo sporedne. Ponekad je istina suprotna: započne paranormalnim fenomenom, a religijska manifestacija ga slijedi u stopu.

Tijekom poplave NLO-a u Portoriku 1972.-74., koja se, kao i uvijek, odigrala na jugozapadnom kutu otoka, također je bilo i drugih fenomena: NLO-i viđeni na nebu, posebice noću; nestanci na moru (ne treba zaboraviti kako Portoriko čini jedan od uglova Bermudskog trokuta); ogromne neobjašnjene eksplozije iznad dvaju gradova; velik broj uginulih životinja isisane krvi; pojavljivanja čudovišta, kako krilatih, tako i kopnenih; požari u domovima na koje bi te "ptice" sletjele; te pojavljivanja, u javnosti, individua u novoj odjeći nepoznatih materijala koje raspravljaju ekološke i moralne teme.

U isto vrijeme aktiviraju se i određeni religijski fenomeni: Naša gospa od Sabana Grande (koja se pojavila četrdeset godina ranije na jugozapadnom rtu otoka) ponovo počinje „izvoditi čuda“; masa ponovo kreće u posjet čudesnom vrelu; na mnogim lokalitetima slike Krista i Djevice Marije počinju krvariti, a slika Krista pojavljuje se u gradu Adjuntas projicirana na zavjesu crkvenog oltara (u samom fokusu NLO-aktivnosti). Postoji mnogo svjedoka ovog događaja, uključujući i svećenika. Slika se zadržala nekoliko sati.

Očito je kako ih novinari koji su izvještavali o tim događajima nisu ni pokušali povezati. A što je zanimljivo, povezane priče su se znale istog dana pojaviti na istoj stranici.

Da su se takva događanja odigrala samo u Portoriku i nigdje drugdje, ja bi ih prvi smatrao čistom slučajnosti, no ova vrsta istodobnog pojavljivanja događa se cijelo vrijeme u raznim dijelovima svijeta.

U selu Ladeira do Pinheiro (Portugal) fenomen je u osnovi religijski i centriran oko žene-mistika imenom Maria de Conceicao. Bilo je svih vrsta čuda. U šesnaest slučajeva je proročica podignuta uvis nestajući među oblacima poduži period. Hostije su padale s neba, ili joj se niotkuda pojavljivale u rukama. Raspelo je prolio obilne količine krvi. Na početku dugog razgovora koji sam vodio s njom (tijekom kojeg sam, isto tako, imao snažan osjećaj da mi čita misli) vidio sam da se čudno leluja. Odjednom je poskočila na stolicu s koje je stojeći razgovarala sa mnom više od jednog sata. Moj dojam je bio da je osjetila kako počinje levitirati, i da bi to prikrla, skočila je na stolicu. To nije bio prvi put da se susrećem s mistikom koji pokušava prikriti "nebeski" dar.

Istovremeno s „čudima“ Ladeire zbilja su se i sva moguća viđenja NLO-a. Imam dvije noćne snimke, iz tog vremena, NLO-a koji su zasjenili pun mjesec. Naravno, Maria i tisuće onih koji su se sjatili u Ladeiru, vide sve ove fenomene kao božje znakove potvrde svih religijskih vjerovanja o Ladeiri.

U Garabandalu (Santander, Španjolska) brojna vrlo značajna ukazanja dogodila su se između 1961. i 1970. "Djevica Marija" i "Arhanđeo Mihael"

opetovano su se ukazivali četirima djevojkama iz planinskog zaseoka.

Paralela, koje opet mogu biti povučene s NLO-ima, ima u izobilju:

* Crveno svjetlo na nebu u pratnji Djevice Marije viđeno je u nekoliko navrata. Također je viđeno i pomicanje zvijezda.

* Stopala Djevice Marije moglo se vidjeti u "kosmatoj crvenoj zvijezdi"

* Conchita (jedna od djevojaka) je okružena očevicima primila pričest od anđela. No, bila je to neobična pričest obzirom je hostija bila prilično izdašna i nije izgledala normalno. Ličila je palačinkama koje ljudskoj djeci daruju vilenjaci i vile.

* Djevica Marija pokazala je prema crvenom svjetlu na nebu i rekla: "U tome dođoh posjetit te".

* Djevojke su stale izvoditi eratične pokrete, vrlo nalik onima NLO-a.

Vrijedi još spomenuti kako je glavni suradnik Marie de Conceicao na smrt izudaran od poklonika Fatime (17 km udaljene), jer su vjerovali da je Ladeira demonski trik za izrugivanje i rušenje vjerodostojnosti velikog čuda u Fatimi. Proročica je u napadu ostala bez prednjih zuba.

"Anđeo bi nas zamolio da se vratimo nakon što nas je prvo odveo u planine, pa opet dolje, pa oko ili kroz grad do crkve i ponovo na brdo."

"Djevojke su se njihale na način kako se klate NLO-i."

"Djevojke su se pomicale s jedne na drugu stranu na apsolutno zapanjujuće načine... slično kako se izokrenuto zvono ljulja na sve strane. Kada se to događalo bile su iznimno uplašene. Jacinta je bila prva. Maricruz, vidjevši je kako se njiše, ispružila je ruke da ne padne. Mariloli je uzaludno posezala za nečim za što bi se uhvatila kad je došao njezin red."

Ovi podaci su izvađeni iz knjige „Garabandalski mit“ (The Myth of Garabandal) isusovačkog svećenika Warsawski Jose-a. Priznajući realnost fenomena koji su se dogodili, on ih pripisuje đavlu. Njegovo istraživanje je besprijekorno i sasvim logično; on je čak i u pravu kad dolazi do takvog zaključka. Ono što ga poništava, njegovo je krivo poimanje đavla na kojem bazira svoj zaključak. Garabandalski "vrag" nije ono što velečasni Warsawski misli da je.

Unatoč u osnovi religijske prirode garabandalskog incidenta, ufološki aspekt jasno se očituje u detaljima tipičnim za izvanzemaljsku kazuistiku. Potankost o medaljama i kronicama "čudnog sjaja i neobična mirisa" jedan je od njih. To bi trebalo biti više nego dovoljno za potvrdu simbioze između oba fenomena, no bilo je još nekih naknadnih razvoja situacije, a ja sam, istraživaču Calderon Fernandu, dužan te podatke: "seljaci s druge strane planine Garabandal govore da su vidjeli napravu" kako ide u zrak i u zemlju. Glavni seoski pastir nestao je kratko iza pod misterioznim okolnostima, a neka djeca su u pećinama vidjela patuljke koji su im utjerali strah u kosti. Odbili su se vratiti na lokaciju. Nisam bio u mogućnosti potvrditi ikoji od ovih događaja, ali ako su se stvarno desili, bili bi u skladu s onim što se drugdje događalo.

Konstante koje su se odvale jedna za drugom, međutim, apsolutno su istinite. Mladi isusovac preminuo je u automobilu vraćajući se iz Garabandala. Umro je u svom sjedalu bez ijednog očitog uzroka osim šoka izazvanog onim čemu je svjedočio. Biskup dijeceze neobjašnjivo je preminuo za volanom svog

automobila. Ovo se desilo ubrzo nakon što je javno objavljena nota u kojoj je diskreditirao ukazanja. Čak i više je zanimljiva činjenica da je umro na blagdan sv. Arhanđela Mihaela koji se pojavio kao jedno od ukazanja.

Njemački turist koji je otišao u Garabandal iz znatiželje, i koji je postavljao neprilična pitanja o djevojkama izazivajući time poprilično gnjeva, također je iznenada preminuo.

Španjolska ima dvije regije povijesno poznate kao glavni centri vještijeg zanatstva. Jedan je baskijska Navarre regija (Zugarramurdi, Berrocoberro) koja graniči s Garabandalom i na neki način ga obuhvaća. Ova je regija preplavljena viđenjima NLO-a, ako ćemo suditi po novinskim naslovima. Na lokalitetu Ezquioga, koji je dijelom tog područja, bilo je ukazanja nalik onima u Garabandalu prije svega par godina. Vrijedi napomenuti da su djeca uključena u cijelu stvar predviđjela smrt svećenika (budućeg biskupa Ovieda) koji je bio protiv ukazanja. Umro je u prometnoj nesreći dvije godine kasnije. Lourdes isto tako spada upravo u ovu regiju, koju presijeca BAVIC linija i gdje su također locirane i neke pretpovijesne špilje. Prije nekih 10.000 godina stanovnici tih špilja ostavili su u kamenu detaljne crteže NLO-a s prozorima, vratašcima, itd. Ova regija je, kako se čini, oduvijek bila sklona okultnim pojavama. Forme koje ove pojave preuzimaju sekundarnog su značaja.

Druga španjolska regija poznata po svom vještičarenju je pokrajina Seville s okolicom (Aznalfarache, Aznalcollar). Prema tradiciji, sve vještice Španjolske okupe se jednom godišnje u gradu Seville. U posljednje vrijeme područje bilježi više NLO-viđenja negoli ostala na Iberijskom poluotoku. Kako bi upotpunilo sliku, poznato ukazanje Djevice Marije iz El Palmar de Troya (pokrajina Sevilla) tamo se odigralo. Postala su galopirajuća glavobolja crkvenim vlastima. Ukazanje je započelo s uobičajenim svjetlima i luminoznim sferama. Svi garabandalski fenomeni ponovili su se u El Palmar de Troyi – čak i automobilska nesreća u kojoj je glavni vidjelac, čovjek po imenu Clemente, izgubio oba oka.

Kad smo već na temi nesreća i bizarnih smrti povezanih s fenomenom, čitatelj bi trebao znati kako su četiri biskupa uključena u poznato ukazanje iz La Salette (Francuska, 1846.), a koji su mu se protivili, skončali tragičnim i misterioznim smrtima, detaljiziranim u knjizi „Proročanstva“ (The Prophecies), Walter-a Widler-a.

Mons. Ginovilhac, biskup Grenoblea, koji je proročicu na silu strpao u samostan da je ušutka, umro je polako u umobolnici. Njegov nasljednik, mons. Fava, pronađen je mrtav na podu, nag, stisnutih šaka i prevrnutih očiju.

Biskup Gilbert od Amiens, bivši biskup Bordeauxa, rekao je kako je tajna La Salette ništa više od mreže laži i pretjerivanja. Ubrzo nakon toga, 6. kolovoza 1889., pronađen je mrtav na podu svoje sobe. Tijekom pogreba, njegov lijes pao je sa stalka bez ikakvog očitog razloga. Pariški biskup Darboy, u jalovom pokušaju da iskamči tajnu Djevice Marije od Maximina, jednog od dječaka sudionika, na uvredljiv način kazao je djetetu: "Gospine riječi su gluposti, tako i tajna mora da je jednako glupa." Dječak je odgovorio: "To da sam ja vidio

Blaženu Gospu, istinito je isto koliko i to da ćete vi biti pogubljeni prije nego li tri godine prođu". 24. svibnja 1871., manje od tri godine nakon događaja, Darboy je izrešetan mecima tijekom ustanka u Parizu.

Još jedna od paralela između NLO-a i religijskih fenomena su predviđanja katastrofa i iznenadne smrti onih koji su s fenomenom povezani.

Što se predviđanja katastrofa tiče, cijeli kultovi i religije su rođeni pod lažnim izgovorima kako dolazi kraj svijetu, jedno vjerovanje koje često dolazi u društvu s vizijom ili ukazanjem. Mormoni, Jehovini svjedoci i Adventisti su nam najpoznatiji. Utemeljitelji potonjih, unatoč tome što bi njihovi učenici mogli reći, bili su potpuno uvjereni da će doći kraj svijetu još za njihovih života. Dan je i točan datum velike katastrofe, ali ništa se nije dogodilo. To ni mrvu nije umanjilo vjeru učenika. Odani sljedbenik iznaći će objašnjenje zašto svijet nije okončao.

Sedamdeset godina ranije nešto je slično obmanulo i adventiste. U večernjim satima 22. listopada 1844., uzvisine Massachusettsa bile su popunjene sljedbenicima Williama Millera, "proroka" kojem je Bog rekao da će to doista biti konačna noć. U zoru su se vjernici vratili domovima napuštenim prethodne večeri. Njihova vjera u Millera ni na koji način nije popustila. Drugi učenik (proročica ovaj put) imao je spremno objašnjenje. "U noći 22. listopada Isus Krist je došao da zauzme drugu polovicu Nebeskog Hrama kako bi inaugurirao Veliki Natječaj čija će konačnica odrediti spasenje dobrih i kažnjavanje zlih. Miller je jednostavno pobrkao kraj s početkom kraja." Ovo je zadovoljilo sve do jednog.

Kad bi se Jehovini svjedoci zagledali u sličnosti njihove priče s onom adventista, možda se ne bi tako čvrsto držali svoje točke gledišta. Malo ih nauči iz tuđih grešaka.

Isto se događa i s riječima kojima u Evanđeljima po Mateju i Marku citiraju Krista da kaže: "Zaista vam kažem: ovaj naraštaj neće proći dok se ovo sve ne zbude." Mudri proučavatelji skripata imaju mnoga objašnjenja o tome kako bi to trebalo tumačiti. Sam sv. Pavao bio je uvjeren da će svjedočiti kraju svih vremena.

UFO kontaktirani su također dobri u igri katastrofa. Svi oni, bez iznimke, velikodušno predviđaju kataklizmu ovom zlosretnom planetu prema instrukcijama svemirske braće.

Prosvijetljeni

Danas tajanstveno vrelo inspiracije koje je prevarilo tolike nastavlja djelovati iz svog skrivenog izvora. To je razlog zašto u svojim gradovima možemo vidjeti poruke naših zavedenih, "Krist dolazi", "Isus će biti sudac", "Pokajte se" i "Kraj je blizu!"

Ako i postoji izvor korisnih, inspirativnih poruka onda nije bio u stanju probiti se kroz mrežu nejasnih komunikacija s "one strane" koje tvrde kako su

božanskog podrijetla. Iz tog razloga svjedočimo izranjanju novih Prosvijetljenih koji se iskreno osjećaju izabranima za emitiranje Božje riječi ili obavljanje priprema za Kristov drugi dolazak. Većina njih bili su podvrgnuti moćnom fizičkom ili parafizičkom iskustvu koje je u potpunosti promijenilo njihov život.

Neki od tih Prosvijetljenih smatraju sebe inkarnacijom Boga. Svaki od njih ima svoj vlastiti raj i pakao, svaki ima svoje sljedbenike i svaki ima svoju vlastitu riječ za širenje, ne shvaćajući da je i prije bilo drugih koji su pokušali, a i život dali nastojeći proširiti svoja uvjerenja na druge.

Osim Subuda i Sai Babe, tu su i drugi poput njih: ljudi dobre volje obdareni nevjerojatnim moćima uvjeravanja. Isus Krist ukazao se korejskom velečasnom Sun Myung Moon-u dok se 1936. molio na planini. Od tada je poduzeo herkulovski pothvat širenja poruke koju je primio. Tijekom prezentacije u New Yorku organizirao je jedan od najvećih marketinških prikaza viđenih u tom gradu sa stotinama mladih koji su na uglovima ulica najavljivali njegovu propovijed u Madison Square Garden-u.

Meher Baba, Indijac perzijskog podrijetla vjeruje da je inkarnacija Boga, a uvjerio je i milijune sljedbenika širom svijeta. Molitvena kartica s njegovom fotografijom kaže:

"Ja nisam ograničen na ovu formu, koristim je kao sredstvo da vam budem vidljiv i da mogu komunicirati s vama. Ne pokušavajte me shvatiti jer sam ja van vašeg razumijevanja. Samo me volite."

Od 1925. on živi u samonametnutoj šutnji, što će mu, kako on vjeruje, omogućiti da bolje prenese svoje poruke. U ovome se može vidjeti nelogično/apsurdna perspektiva.

U Portoriku postoji evangelist Yiye Avila. Godinama unazad, prema njegovim riječima, "živio je u grijehu" kadli mu se Krist ukaza. Od tada on propovijeda evanđelje i priprema ljude za predstojeći drugi dolazak Krista. Tisuće su čuli njegove strastvene riječi i svjedočili njegovim čudima. Kako se čini, čak su i ljudi sa zuboboljom našli olakšanje na njegovim službama. Šupljine bi odjednom bile popunjene baš kao kod stomatologa.

NLO-kontaktirani su druga skupina pojedinaca koji priopćavaju "dobre vijesti o vanzemalcima" kao kozmičkim spasiteljima. Njihovi su svršetci apsurdni ili tragični poput onih religijsko kontaktiranih. Oni počinu jedan oblik društvenog samoubojstva uslijed svog ekstremnog ponašanja ili apsurdnosti njihove doktrine. Dinu Kraspedon-a, slavnog brazilskog kontaktiranog koji je najavio spiritualni "novi poredak stvari", izrešetala je policija. Eugenio Siragusa, tako pun dobre volje pri dovođenju "Fratellanza-e Cosmica-e" na svijet, završio je u zatvoru. Heriberto Garza nestao je bez traga...

Sablasna djela poput ubojstva Charles-a Manson-a, masovna samoubojstva u Gvajani na poticaj kontaktiranog Jones-a, te ubojstva cijelih obitelji u Brazilu na mentalne zapovijedi jednog prosvijetljenog, svi ukazuju na vrstu kontakta koji manipulira ljudima kao s marionetama.

Koliko ima takvih prosvjetljenih danas na svijetu? Nešto ili netko okupiralo je njihove umove implantirajući im "poruku" u kojoj su istina i fikcija, korisno i beskorisno, uzvišeno i groteskno potpuno izmiješani, dalo im paranormalne sposobnosti, izdalo naredbu i poslalo ih u svijet da puni dobre volje "prošire svetu poruku." Nevažno je dali ih je ubio iranski streljački vod, kao što je bio slučaj s Bab-om, osnivačem Bahai-a, ili rana od metka u zatvoru, kao u slučaju Josepha Smitha, osnivača mormona. Njihovi sljedbenici, zaraženi istom misterioznom energijom, nastavit će širiti poruku unatoč svemu. U međuvremenu, čovječanstvo je razdijeljeno tisućama uvjerenja uslijed tolikih poruka i glasnika. Krajnje je vrijeme da se pozabavimo s tim nečim ili nekim u pozadini svih tih fenomena.

Do sada, Bog je bio viđen kao uzrok svih tih stvari. Kroz cijelu ovu knjigu razmatrali smo poduži niz fenomena i ljudskih figura koji su se povijesno pripisivali Bogu, ili pak tvrdili da su povezani s njime. Nepristran um, međutim, može uvidjeti kako Bog nema nekih familijarnosti s tim likovima ili "religijskim" događanjima. Nakon duga promišljanja, shvatili smo da je religija iskoristila takovo stanje stvari, ili da su ga ljudi odlučili prekriti plaštem "sakralnosti" kako bi izbjegli bavljenje njima: anđelima, demonima, priviđenjima, predviđanjima, čudima...

U ovom dobu rušenja mitova (demitifikacije), svi su ti termini uklonjeni iz religijskog konteksta. Bog koji ih je prouzročio je raskrinkan i dokazano produkt naših umova: lažni bog. Zbog toga smo se sada zatekli kao siročad, ne znajući gdje obitava Bog ili što se podrazumijeva pod riječi "Bog".

Naši NLO-susreti naučili su nas mnoge stvari. Naša ideja o svemiru je proširena, pa slijedom toga i naše poimanje sebe. Sve ove nove ideje pridružile su se starima koje smo imali ranije. Znamo malo više negoli smo znali prije. Zanimljivo je kako su nam NLO-susreti demolirali religijske ideje i svrgnuli naš koncept Boga. Ono što nam ufonauti govore o Bogu „čorba“ je od apsurdnosti i proturječnosti pomiješana s vrlo dubokim mislima. Neki ufonauti potenciraju koncept Vrhovnog Bića koje oslovljavaju različitim imenima kao što su Organizator, Velika Energija, Prvotna Sila, itd. U drugim slučajevima dijele ga na nekoliko "Principa"; zovu ga "Neopisivih Sedam", ili pak ne govore o njemu. Ili ga ignoriraju ili niječu da išta slično postoji.

Andriji Puharichu je rečeno od strane vanzemaljaca s kojima je jednom bio u kontaktu:

"Spomeni se da sve ovo što ti govorimo dolazi direktno od Boga. Jer Bog nije nitko drugi nego nas devetero, devet Božjih Principa. Nema Boga onkraj nas zajedno okupljenih, i ako je Bog ikad učinio čovjeka svojim instrumentom, onda je to upravo sada. Živi ovaj trenutak kao da je onaj najdragocjeniji u tvom životu. Ovo je Riječ Božja. "

Ako Puharich ili bilo koji drugi kontaktirani/mistik/prorok slijepo povjeruje tim "riječima Božjim", zasigurno će završiti u ludnici, kao što se s mnogima i dogodilo.

Ljudski razum, prestravljen onim što bi se moglo kriti onkraj groba, kači se na nadu u pronalazak Svemogućeg svojim "transcendentnim instinktom". Životinje imaju zemaljski instinkt za očuvanje svoje vrste i sebe samih. Čovjek

posjeduje super-instinkt da ga vodi u korijene njegovog pravog života: razboritost i duhovnost.

To je razlog zašto se potraga za Bogom i dalje nastavlja unatoč činjenici da su ga katolički teolozi pretvorili u zabadalo, a protestantski u hijeroglifskog. "Bog", kaže njemački teolog Braun "je ekspresija fenomena sposobnosti djelovanja prema savjesti s uvjerenjem i pouzdanjem ... Bog se nalazi u svakom trenutku u kojem se u potpunosti može uživati. Čovjek nosi Boga implicitno ... Bog je, dakle, svojevrsni dvojnik/parnjak čovječanstva (sister-humanity)". Prebacimo li se sa njemačkog na engleski, imamo Vahanian-a koji inzistira na hijeroglifskom objašnjenju u svojoj knjizi „Čekajući lišen idola“ (Waiting Without Idols), "Bog je neuspjeh čovjeka ... Nije svetogrđe govoriti o smrti Boga ili o Bogu kao čovjekovom neuspjehu. Na kraju krajeva, pojam Boga je kulturološki i Bog je počesto ništa više doli trajni kulturološki akcesorij "

Isto ono čovječanstvo koje je bilo pomilovano od strane Boga-Oca i koje je odbacilo Boga-tiranina ne može biti zadovoljeno bilo s Vahanianovim bilo s Braunovim Bogom. Ja razumijem što ti teolozi žele reći i čak se slažem s njima, ali ih mase ne razumiju. Osim toga, to nije ideja o Bogu koju mase trebaju i žele. Što je razlogom zašto su i dalje u potrazi. Oni se više ne okreću svetim knjigama jer su shvatili da ti tekstovi imaju iste nedostatke kao i poruke vizionara i kontaktiranih – oni odaju dojam da nisu Božja riječ, već samo još jedna od poruka.

Doprinos svih tih Prosvijetljenih očituje se u tome što su nas natjerali da shvatimo kako tko god da diktira poruke, tko god za demiražu daje svoju moć, tko god da krši prirodne zakone, nije Bog već energetski entiteti, inteligentni i razvijeni u većoj ili manjoj mjeri, koji se miješaju u ljudske živote. Oni uzrokuju da incuni kiše s neba, odabiru određene ljude za poruke i vjerovanja, nekima daju sposobnost fantastičnih iscjeljenja, te tumaraju nebom u tajanstvenim svjetlima. Pojavili su se i zahtijevaju da ih se štuje kao Boga. Ali oni nisu Bog. Nitko od njih nije Bog-Stvoritelj, Prauzrok Svemira. Nitko od njih nije onaj pravi Bog, bez obzira koliko često obdarili svoje ljudske agente moćima. Do sada, iz razloga poznatih samo njima, služili su se ljudima htjeli-ne htjeli na način kako mi iskorištavamo životinje. To jest strašna istina, no i jedan od najvećih zaključaka do kojeg su proučavanja NLO-a došla.

Čovječanstvo počinje tragati za Bogom-Stvoriteljem na nove načine koji imaju malo toga zajedničkog s religijom. Danas se rađa nova znanost: znanost o potrazi za Bogom.

Rođenje nove znanosti

Ovoj znanosti u povojima nedostaju jasna definicija ili ime, i doista je amalgam mnogih znanosti od kojih su najznačajnije teologija, parapsihologija i fizika. Teologiji duguje svoju usmjerenost ka transcendentnim pitanjima, no transcendentno promatra bez pristranosti, imajući u vidu kako tek trebamo pronaći ono što tražimo.

Ova nova znanost posjeduje intuiciju i smjelost parapsihologije i upošljava kazuistiku paranormalnog za doseganje realiteta transcendentnog. I nakraju, koristi se znanjem i tehnikama fizike kako bi potvrdila da razlika između materije i duha i nije tako velika kao što smo vjerovali. Duet materija-duh više je kao neprekinuti kontinuum u kojem kvantitativna pitanja imaju veću važnost nego što smo sumnjali, slično kao razlika između crvene i plave. Za umove ne-fizičara, crvena i plava su zasebne boje. U stvarnosti, crvena i plava su ista vibracija na različitim frekvencijama.

To nas dovodi do ključne riječi: vibracije. Okultisti su o njima stoljećima govorili a da im službena znanost sve donedavno uopće nije poklanjala pozornost. Sada su nuklearni fizičari i matematičari počeli koristiti žargon sličan onome ezoterika. Alex Schneider, profesor fizike na Tehničkom fakultetu u Švicarskoj, priznaje Erichu von Dänikenu, vezano za 72.000 glasova iz "onostranog" koje je snimio C. Raudive; "Iz perspektive suvremene fizike, nema prigovora na navodne glasove. No, s entuzijastičnim proučavanjem tih glasova mora se nastaviti obzirom bi mogli biti od pomoći pri dešifriranju misterija elektromagnetskog zračenja." Schneider, također i vrstan parapsiholog, rekao mi je: "Danas smo gotovo sigurni da elektron može biti na dva mjesta odjednom, ako ga razmatramo iz perspektive tradicionalne fizike i zdravog razuma." Atomski modeli Rutherforda i Nielsa Bohra su zastarjeli. Nastavimo li s mišlju da su elektroni minijaturni svjetovi koji se okreću oko središnje jezgre kao njihovog sunca, imali bi i Zemlju koja stalno skakuće u orbitu Marsa ili Venere. Svaka planeta mogla bi biti u bilo kojem dijelu svoje orbite u bilo kojem trenutku. Kao što Bertrand Russell sumnja još 1927.; "Koncept elektrona ili protona kao male točkice ili zamotuljka, intruzija je zdravog razuma na područje nuklearne fizike."

Bilokacija (simultano pojavljivanje na više mjesta – op.prev.) je često spominjan fenomen u Katoličkoj crkvi obzirom se javlja u svetačkih likova. Znanost je slabo zanimao sve dok se odjednom nije pojavio u njihovim laboratorijima. Vjerski fanatizam premetnuo se u znanstvenu činjenicu. Gotovo isto se dogodilo s vibracijama. Fizika sada razumije što su okultno i religija govorili o potencijalu određenih zvukova (vibracija zraka) kako visoke tako i niske frekvencije. Fizičari se više ne sprdaju s "duhovnom" moći orijentalnog zvuka "aum" jer su otkrili da ultrazvuk može probiti bubnjiće ili izazvati euforična stanja, dok infrazvuk (bez da ga se čuje) može izazvati smrtni strah ili čak i usmrtniti. Stroj koji je izumio gospodin Gavreau iz Marseille-a, a emitira zvučne valove koji vibriraju na manje od 16 ciklusa u sekundi, može pobiti sve živo u radijusu od osam kilometara. Nešto slično se može reći i za ionizirani zrak koji se koristi u mnogim bolnicama za stvaranje radosne, optimistične atmosfere. Nema potrebe zazivati duhove božanske prisutnosti kako bi se iskusio osjećaj blaženstva.

Isti oni mikrovalovi koje koristimo za kuhanje puretine mogu potpuno nezamijećeni uzrokovati smrtonosne opekline, ali povišavanje ili snižavanje njihove frekvencije može ili liječiti rane ili ozbiljno poremetiti živčani sustav. Moramo imati na umu i slučaj Madeira. Ne tako davno, znanstvenici sa UCLA rekoše kako slabi valovi koje emitiraju kućanski aparati mogu utjecati na ljudsko ponašanje putem suptilnih alterniranja moždanih valova.

Dr. W. Ross Adey i njegov tim provodili su pokuse na mačkama i majmunima, te otkrili da slaba energetska polja (za razliku od jakih) imaju veći utjecaj na ponašanje. Takva električna polja jednaka su dvadesetini voltaže tranzistorske baterije. Izraženo u ciklusima u sekundi, te frekvencije su u razredu 2 do 15 herca. Žice koje dovode struju u domove mogu generirati ta polja stotinama metara. Klima uređaji, električni pisaci strojevi i računala jedva da ih proizvode.

Dr. Adey kaže da se takve električne struje prirodno pojavljuju unutar mozga. Neki ljudi čak i uspijevaju identificirati svoj vlastiti prirodni ritam od 8 herca (tzv. Alfa valovi) i usredotočiti se na taj ritam s ciljem uvećanja užitka. S druge pak strane, postoje frekvencije koje izazivaju suprotan učinak. Kao rezultat toga, uređaji poput električnih deka nisu dizajnirani da pobuđuju samo toplinu, nego i opuštenost i san.

Točan proces kojim se utječe na mozak nije do kraja objašnjen. Dr. Adey vjeruje da električna polja mogu izbiti "blokove" ili „cigle" koje tvore zidove moždanih stanica utječući na kalcij, "mort" koji ih drži na okupu.

Možemo vidjeti da vibracije, kada utječu na materiju, izazivaju stanja nalik onima iz "duhovnog" realiteta: optimizam, vedrinu, ljutnju, depresiju. Nekada smo vjerovali da su ovo stvari duše. Danas injekcija može promijeniti raspoloženje osobe i izazivati svakojake anđeoske ili demonske vizije već prema doziranju. Kako su fizika i kemija dublje uronili u ovo područje, dihotomija između materije i duha postupno nestaje.

Dematerijalizacija i re-materijalizacija materije, levitacija ili antigravitacija, postojanje antimaterije, četvrte dimenzije, paralelnih svemira, plazma stanja, aure, te molekule memorije i misli, odlučno pretvaraju fiziku u magiju. Točnije, fizika racionalizira ono što je magija znala intuitivno.

Odjednom smo shvatili da sve vibrira. Vibrantna energija pretvara se u materiju, a budući da materija može vibrirati na različitim frekvencijama možda se može pretvoriti u različite vrste materije, omogućavajući potpuno različitim svjetovima postojanje unutar istog prostora, a da budu nesvjesni jedni drugih.

Mi odsutno otkrivamo kozmički kontinuum. Dugi i kratki valovi s kojima su Tesla i Marconi započeli te ultrakratki i mikrovalovi koji su uslijedili srušili su barijere prostora i vremena i potopili nas u tajanstvene dubine materije. Viši dometi elektromagnetskog spektra neprimjetno su nas lansirali u duhovni svijet. Kao što švicarski fizičar reče Erichu von Dänikenu, "Nadzemaljski (eng.- superterrestrial) faktori nastupaju iza ove točke. Mi registramo određene efekte, pokušavamo provjeriti njihovu autentičnost, ali svejedno nismo u stanju odrediti njihove uzroke. Vrlo vjerojatno je to gdje duhovni svijet počinje". Jung je došao do sličnih zaključaka kada kaže: "Kada duša i podsvijest kontaktiraju jedno drugo, to je na neki način kontaktiranje smrti, obzirom podsvijest korespondira sa zemljom mrtvih, zemljom predaka".

Devet desetina svemira ostaje nam nevidljivo, kako potvrđuju sovjetski astrofizičari. "Naša su istraživanja pokazala da galaksije formiraju složene

sustave", rekao je profesor Jan Einasto s Državnog sveučilišta u Estoniji. "U jezgri svakog sustava postoji nekoliko divovskih galaksija oko kojih se one manje okupljaju. Vanjska ljuska tih aglomeracija sastoji se od nevidljive tvari koja je deset puta veća od onoga što je vidljivo. Do ovog zaključak smo došli proučavajući brzinu kojom su se galaksije razmjestile, nešto što nije bilo objašnjeno pomoću poznate mase njihova vidljiva sadržaja".

Paradoksi su na sve strane. Stijena za koju smo vjerovali da je mrtva, kipti od nemirnog molekularnog života; materija za koju vjerovamo da je čvrsta, 96% je šuplja; međuzvezdani prostor za koji smo vjerovali da je ništavilo, vrvi zračenjima iz cijelog svemira, a realm duha, inteligencije i moralnih načela pokazalo se da je u biti super vibracija EM spektra na frekvenciji koja nam utiskuje dojam da smo eterični i "živi". To je polje istraživanja nove znanosti o potrazi za Bogom.

Od tri grane znanja koje će se ujediniti u tom nastojanju:

* Fizika će naglasiti "materijalni" aspekt i pokušati pronaći "prirodne" korijene Boga: energije, kvanti, zračenja i vibracije koje proizvode naše misli o duhovnom.

* Teologija će pokušati istražiti "osobe" i racionalne elemente koji stoje iza fenomena; drugim riječima, tko su ti entiteti što posreduju između nas i "vrhovnog bića".

* Parapsihologija će pokušati kombinirati oba gledišta otkrivajući da misteriozna ukazanja participiraju u oba aspekta, moguće u vidu vibracija kozmičke duše koje automatski proizvode "entitete" u našim mozgovima. To bi bilo slično velikoj misteriji svjetlosti koja mora biti objašnjena i korpuskularnom (čestičnom) i undulatornom (valnom) teorijom istovremeno, koje tek združene stvaraju nešto tako čarobno poput svjetlosti.

Taman kad smo zaboravili na teorije i iskoristili svjetlo da uživamo u prirodi, naša potraga za Bogom neće nam ostaviti izbora nego da prihvatimo te fenomene onako kako ih naša osjetila percipiraju, makar i znali da se radi samo o "signalima" i ignorirali njihov pravi uzrok.

Opet izranjaju pitanja: Tko upravlja svime time? Tko je iznad svih onih superiornih energetske entiteta koji imaju tako malo poštovanja prema nama? Tko je na vrhu spektra uzrokujući da vibrira kao glazbena viljuška? Luta li netko među galaksijama paleći i gaseći pulsare? Je li Bog sveukupnost svemira? Ne govore li sve religije upravo to? Ne govori li nam Krist to kad kaže da smo bogovi mi? Zar ne vidimo u ovom fenomenu ono "sve u svemu i svakomu" kao i u prirodi kada smo uvidjeli da svaka stanica sadrži sve podatke o tijelu kojem pripada? Pitanja, i još pitanja! Čovjek koji nije omamljen vlastitom svakodnevnom borbom pogleda u noćno nebo i ima samo pitanja.

Ovo bespomoćno stvorenje poznato kao čovjek boji se biti samo u svemiru. Prije neizbježnog skoka u tamu koja je smrt, on želi nekoga na koga će se osloniti, nekoga tko će ga uvjeriti u opstanak i ovdje i tamo.

Naše psihe moguće jesu mirne, ali naši umovi nisu. Možda se od čovječanstva i očekivalo da se na taj način probija kako bi prešlo na sljedeći korak evolucije, proučavajući, propitujući i istražujući vlastito mjesto u kreaciji. Mi smo infinitezimalni dio jedne od tih luminoznih točkica koje vidimo kako sjaje noću, no mi znamo da je naša Zemlja samo jedan planet među milijunima koji lutaju nebesima. Zemlja je poput stanice u gigantskom organizmu, organizmu toliko velikom da ga možemo zamisliti, no ne i sagledati.

Svete knjige

Kršćanstvo je uglavnom svršilo sa svojom misijom. Ono će ili evoluirati uzduž radikalnih linija ili će ustupiti mjesto drugim načinima s fokusom na transcendentna pitanja - sve što se tiče svrhe i sudbine čovjeka na Zemlji, podrijetla i kraja svemira, ideja o Bogu, i tako dalje.

Kršćanstvo mora prestati propovijedati o iskonskim grijesima, iskupljenjima, spasenjima, paklovima i rajevima, samo nekolicini. Ono mora prestati sublimirati patnju i križ i mora, umjesto pravde, isticati istinsku ljubav i poštovanje prema prirodi jer priroda je Božja istinska Biblija. Nema Božje riječi iznad prirode i ljudske inteligencije koja je dijelom te prirode. Bog okreće stranice svoje Biblije svakim zalaskom sunca.

Kršćanstvo mora odbaciti djetinjasto trčanje "svetoj knjizi" po lijek za svoje probleme. "Svete knjige", baš poput vanzemaljskih poruka, vizija i snova, ispremiješale su istinu i gluposti stvarajući zbrku koja može rezultirati samo neuspjehom i pogreškama.

Povijest svijeta, podijeljenog u pet ili šest ideoloških blokova (tj. religija) potpuno razvedenih jedan od drugog i međusobno antagonističkih, kazuje nam kamo te "svete knjige" vode. Da bi ih se razumjelo i protumačilo, one moraju biti filtrirane kroz ljudske umove. On će ih, u konačnici odobriti. Čim se pri njihovom proučavanju primijeni inteligencija, biti će otkriveno da su "svete knjige" svih vjera ništa više od hvastanja drugih ljudi, ne inspiriranih od Boga. U svojoj evoluciji čovjek će poništiti okove Svetih knjiga i izabrati da uposlji vlastiti mozak kod transcendentnih pitanja na isti način kao što je to učinio s materijalnim znanostima.

Stoljećima su prirodne znanosti bile vezane uz Bibliju, i čovječanstvo jedva da je prosperiralo u materijalnom. No kada se prije dva stoljeća, kroz raznolike oblike prkošenja, prirodna znanost oslobodila kontrole klera tehnički napredak se razuzdao. Stoljećima čovjek nije mogao letjeti jer je „to bilo protuprirodno“. Kirurgija je bila zabranjena iz istog razloga. Zemlja je bila središte svemira. Hipnoza je bila grijeh, itd.

Kršćanstvo se mora odreći ideje da ima knjigu koja sadrži Božju volju. Danas nećemo povjerovati nikome tko nam kaže da mu Bog "diktira nešto". Kroz ovu knjigu uvidjeli smo kako je ono što se zbiva, ili da i on sam jedva da vjeruje da mu je bilo diktirano, ili da mu stvarno je bilo diktirano, ali ne od Boga.

Božja pravila i njegova volja ne mogu biti ni u kojoj knjizi čije su se riječi ustajale ili postale nerazumljive s vremenom. Božja pravila moraju biti tiskana u prirodi samoj i ne mogu nam biti nametnuta ni od koga izvan njenog carstva, niti, što je još gore, nekoga tko je protiv prirode, kao što se to dogodilo s mnogim odlomcima u bibliji.

Tjeskoba vjere

Naša vjera umire, i tako i treba biti obzirom smo vjerovanjem u greške ostvarili nikakvu korist. Nakon smrti, naša vjera mora samu sebe uskrsnuti, obnoviti i otvoriti za svježije mogućnosti. To će biti vjera koja neće početi riječima da smo grešnici, nego će reći da, iako nesavršeni, mi imamo ista prava na postojanje u kozmosu kao drveće i zvijezde. To će biti vjera bez kompleksa ili potreba za iskupljenjem, jer nismo ni protiv koga zgriješili samo zato što smo rođeni.

Nova optimistična vjera u kozmos i u same sebe će se izdići. Uskočit ćemo u onostrano - bez užasnih pogrebnih žalopojki ili straha od vječnih kažnjavanja - s nadom u susret s višom razinom postojanja.

Kršćanstvo naivno vjeruje kako ono posjeduje ključ za ovaj novi život i da je vjernicima drugih religija pristup dopušten uslijed milosrđa ili sažaljenja. Tome nije tako. Svako ljudsko biće, samom činjenicom da postoji, ostvaruje pravo na taj novi život.

Svako ljudsko biće mora činiti ono što se traži od svake razumne osobe kako bi doseglo ovaj život. Mora primijeniti razum da otkrije istinu, dobrotu i ljepotu, te živjeti u skladu s njima. Oni koji se nisu ponašali na taj način, ni uz sva samrtna odrješenja svijeta, neće biti u mogućnosti prijeći u novi život. Ne znam kako i gdje, ali oni će opet morati ponoviti život.

Kršćanstvo nema grižnje savjesti oko popunjavanja raja ljudima koji su sposobni pokušati izbrisati životni vijek činjenja gluposti s odrješenjem ili razgovorom u zadnji tren. Sve je to jako dobro, ali nitko ne može biti siguran u iskrenost pokajanja ili valjanost oprosta.

Između parapsihologije i NLO fenomena naša djetinjasta, zemaljska vjera je razapeta, i poput Krista, mi se ponovno budimo za jednu besmrtnu vjeru koja nam omogućava da participiramo u prirodi Univerzalnog Boga.

KRAJ